

HØJESTERETS DOM

afsagt tirsdag den 21. september 2021

Sag 34/2021

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Lars Thousig, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Viborg den 3. februar 2020 (4994/2019) og af Vestre Landsrets 3. afdeling den 25. september 2020 (S-0411-20).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Hanne Schmidt, Lene Pagter Kristensen, Jon Stokholm, Jørgen Steen Sørensen og Rikke Foersom.

Påstande

Dommen er anket af anklagemyndigheden med påstand om skærpelse, således at T dømmes til forvaring, subsidiært således at straffen forhøjes til fængsel i 9-10 år.

T har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling

Som det fremgår af byrettens dom, er T blevet mentalundersøgt forud for byrettens behandling af sagen. Overlæge, speciallæge i psykiatri P, har afgivet retspsykiatriske erklæringer af 1. juli 2019 og 18. september 2019. Konklusionen i den retspsykiatriske erklæring af 18. september 2019 er sålydende:

”Konklusion

Herefter er observanden fortsat ikke sindssyg og kan heller ikke antages at have været sindssyg eller befundet sig i en tilstand, der kan ligestilles hermed i perioden for de påsigtede forhold. Han er begavet i sinkeområdet (inferioritas intellektualis), men ikke mentalt retarderet. Han kan have været under indflydelse af alkohol på nogle tidspunkter i perioden for de påsigtede forhold, men der er ikke

holdepunkter for at mistænke, at han har befundet sig i en heraf afledt abnorm rustilstand.

Observanden er ved mentalundersøgelsen fundet præget af svært forstyrret personlighedsstruktur med overvejende dyssociale træk. Ved supplerende psykologisk undersøgelse er han ligeledes ved testning vurderet umoden og uudviklet og samlet set at have en svær forstyrrelse af personlighedens struktur (dyssocial subtype). Ved testning, interviews og klinisk indtryk findes han endog svært forstyrret og afvigende personlighedsmæssigt. Han er optaget af voldelige fantasier og udviser ikke tegn på anger eller skyld omkring disse eller vedrørende de forurettede ofre. Han findes uden tegn til at udvise reel empati og virker emotionelt upåvirket ved samtale om det påsigtede. Han er let krænkelig, lunefuld og uforudsigelig. I intime interpersonelle relationer har han tendens til at anvende vold og trusler for at opnå, hvad han ønsker. Han er tilbøjelig til at opleve sig som offer, at retfærdiggøre egne handlinger og er uden respekt for gældende lov. Han er udtalt ansvarsfralæggende og har en narcissistisk stil, hvor han har tendens til at kræve særbehandling og at sætte egne behov over andres.

Samlet set vurderes observanden fremadrettet at have en høj risiko for fornyet kriminalitet ligeartet med den nu påsigtede. Hans historik med vold overfor mennesker og dyr, herunder seksuel vold mod og langvarig ydmygelse af to samlevende, hans svære grad af dyssocialitet (og psykopati) samt en afvigende seksualitet med voldelige og dominante elementer, grænsende til seksuel sadisme samt en opvækst præget af vold og neglekt, er de væsentligste risikofaktorer for kriminelt recidiv.

Observanden ses ikke tidligere dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder voldtægt eller anden sædelighedskriminalitet. Han er nu sigtet for bl.a. gentagen alvorlig vold og mishandling, langvarig frihedsberøvelse, trusler, voldtægt og ulovlig tvang. De aktuelle sigtelser har fundet sted over en længere periode og er præget af gentagelse af vold og seksuelle krænkelser mod personer, som han har været i et nært forhold til.

Herefter må det antages, at observanden, uagtet at han ikke tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet, udgør en såvel nærliggende som væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.”

De retspsykiatriske erklæringer blev forelagt Retslægerådet, der den 15. november 2019 afgav følgende udtalelse:

”Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet, på baggrund af tilsendte akter med erklæringer af 1. juli 2019 og 18. september 2019 begge ved overlæge P, Retspsykiatrisk Afdeling, Aarhus Universitetshospital, udtale, at T ikke er sindssyg og heller ikke kan antages at have været sindssyg i tidsrummet for de påsigtede handlinger. T har formentlig været påvirket af alkohol på nogle tidspunkter i tidsrummet for det påsigtede, men der er ikke mistanke om en patologisk rustilstand. Han er begavet lavt i normalområdet, men han er ikke mentalt retarderet. T lider ikke af epilepsi eller anden organisk hjernelidelse.

T er opvokset med gifte samlevende forældre som nummer 1 af 3 søskende i et hjem præget af misbrug og vold. Der var kommunal støtte i hjemmet. T, som tidligt udviste svære adfærdsvanskeligheder, blev 10 år gammel anbragt på ju-lmærkehjem, og 13 år gammel var han i en kortere periode frivilligt anbragt på et socialpædagogisk opholdssted. Han har modtaget specialundervisning til og med 7. klasse, hvorefter han gik på produktionsskole, var i praktik og ressourceforløb, men i 2013 blev han tilkendt førtidspension på baggrund af personlighedsforstyrrelse. T har haft et par længerevarende samlivsforhold og fik en søn i 2017, som blev tvangsfjernet umiddelbart efter fødslen. Der har været mange skift af boliger, hvor flere er beskrevet som værende uhumske og kummerlige.

Der var kontakt til børne- og ungdomspsykiatrisk afdeling i 10-årsalderen, hvor man fandt ham lidende af tilknytnings- og udviklingsforstyrrelse, mental retardering og med dyssociale træk. I 2010 blev T henvist til distriktskykiatrien, hvor man foruden ovenstående lidelser fandt ham angst og psykotisk på baggrund af rusmiddelindtag, som han ophørte med i 2012, hvorefter der ikke har været psykotiske symptomer. Et episodisk misbrug af alkohol består.

Ved aktuelle mentalundersøgelse findes T svært personlighedsmæssigt afvigende med overvejende dyssociale, men også narcissistiske, paranoide og emotionelt ustabile træk. Begavelsesmæssigt placerer han sig lavt i normalområdet med en samlet IQ på 82. En samlet risikovurdering med hensyn til fremtidig vold, herunder seksuel vold, placerer ham i gruppen med høj risiko. Selv angiver T sig for at være en voldelig type med trang til at udøve vold og tilfredsstillelse herved.

På denne baggrund finder Retslægerådet T omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan Retslægerådet imidlertid ikke pege på foranstaltninger, jævnfør samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en formentlig nærliggende risiko for ny personfarlig kriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at T udgør både en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.”

Der er for Højesteret fremlagt journalnotater fra Herstedvester Fængsel fra december 2020 til maj 2021.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at betingelserne for at dømme T til forvaring er opfyldt. Han er fundet skyldig i bl.a. røveri, frihedsberøvelse, alvorlig voldsforbrydelse, trusler og voldtægt, og kriminalitetskravet i både straffelovens § 70, stk. 1 og 2, er derfor utvivlsomt opfyldt.

Retslægerådet har entydigt vurderet, at der er en såvel væsentlig som nærliggende risiko for, at T frembyder fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at forvaring er påkrævet for at forebygge denne fare. Retslægerådet har desuden vurderet, at der er en høj risiko for ny ligeartet kriminalitet.

De retspsykiatriske vurderinger understøttes af omfanget, karakteren og grovheden af de strafbare forhold, som T er fundet skyldig i. Kriminaliteten udspringer af hans person og den iboende personlighedsforstyrrelse, som han ikke har været villig til at lade sig behandle for. Der er en høj risiko for recidiv, hvis han løslades. Forvaring er derfor påkrævet for at beskytte samfundet mod den fare, som han udgør.

I sager om forvaring efter § 70, stk. 2, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad give grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet, jf. UfR 2017.2531 H og UfR 2017.2558 H. Efter formålet med forvaringssanktionen kan det heller ikke være udelukket undtagelsesvis at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 1, i tilfælde, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for ligeartet kriminalitet.

Gentagelsesrisikoen underbygges af, at de strafbare forhold er begået efter samme mønster over to adskilte perioder og mod to kvinder uden tilknytning til hinanden. Der er tale om tilfældige ofre i den forstand, at kriminaliteten er rettet mod kvinder, som T ikke havde kendskab til, før han fik kontakt til dem via netdating, og som han indsmigrede sig hos, før han ændrede karakter.

A har forklaret, at hun ikke anmeldte overgrebene tidligere af frygt for, at T ville gøre alvor af sine trusler. Da det er hans trusler, der har gjort det muligt for ham at fortsætte sine overgreb, bør der ikke lægges afgørende vægt på, at han ikke var straffet, inden han begik overgrebene mod B.

Der er tale om en så ekstraordinær grovhed af såvel den personfarlige som den seksuelle kriminalitet, at forvaring bør idømmes med henvisning til både straffelovens § 70, stk. 1 og 2.

Der er under alle omstændigheder grundlag for at idømme forvaring efter straffelovens § 70, stk. 2. T er vurderet til at have en højere risiko for gentagelse end de ustraffede gerningsmænd, der blev dømt til forvaring i UfR 2017.2531 H og UfR 2017.2558 H. Endvidere har Retslægerådet i den foreliggende sag med meget stor sikkerhed vurderet, at forvaring er påkrævet.

Farlighedskravet er dermed opfyldt, og betingelserne for forvaring er herefter samlet set opfyldt. Forvaring vil ikke være uproportional i forhold til den begåede kriminalitet, og samfundet bør ikke bære den høje risiko for ny ligeartet kriminalitet, som vil blive aktualiseret, hvis T – med en tidsbestemt straf – løslades inden for få år uden krav om nødvendig behandling.

Hvis Højesteret finder, at betingelserne for forvaring ikke er opfyldt, skal straffen skærpes til fængsel i 9-10 år henset til forholdenes grovhed og omfang samt til følgerne for de forurettede kvinder.

T har anført navnlig, at der ikke er grundlag for at dømme ham til forvaring. Han bestrider ikke, at kriminalitetskravet i straffelovens § 70, stk. 1 og 2, er opfyldt, men nødvendighedskravet og farlighedskravet er ikke opfyldt.

De retspsykiatriske udtalelser om nødvendigheden af at idømme ham forvaring er baseret på et skøn, der bl.a. bygger på psykologiske undersøgelser og derfor ikke har nøjagtighedens karakter. Det psykiatriske aspekt indgår ved vurderingen af hans farlighed, men afgørelsen af, om han skal dømmes til forvaring, er en juridisk afgørelse. Det følger af dommen i UfR 2005.2104 H, at der kan idømmes en fængselsstraf, selv om Retslægerådet har udtalt, at forvaring er påkrævet.

Han har modtaget tilbud om medicinsk behandling under sit ophold i Herstedvester Fængsel, og han har accepteret en sådan behandling. Han er desuden i misbrugsbehandling. Han har således ikke afslået behandlingstilbud. Han fik ingen tilbud om behandling i gerningsperioderne. På den baggrund kan det ikke lægges til grund, at han vil blive løsladt ubehandlet efter afsoning af en fængselsstraf. Nødvendighedskravet er herefter ikke opfyldt.

Farlighedskravet er heller ikke opfyldt, da han ikke frembyder nærliggende eller væsentlig fare for andre. Det følger af UfR 2017.2531 H og UfR 2017.2558 H, at de begåede forhold og

oplysningerne om hans person i særlig høj grad skal give grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet. Der foreligger ikke et sådant grundlag, da han ikke tidligere er straffet. Endvidere begik han ikke kriminalitet i perioden fra den 28. januar 2016 og frem til juni 2017. Det må også antages at reducere risikoen for recidiv, at han nu er i medicinsk behandling.

Oplysningerne om hans barndom mv. kan ikke underbygge en så høj risiko for ny ligeartet kriminalitet, at forvaring er nødvendig. Referaterne af, hvad han tidligere skulle have udtalt i forbindelse med mentalundersøgelser og andre psykiatriske undersøgelser, herunder i forbindelse med sin pensionssag i 2010, kan ikke tillægges bevismæssig vægt, da der ikke foreligger faktuelle oplysninger, der understøtter rigtigheden heraf.

A valgte selv at flytte fra ham. Han skrev efterfølgende til hende, at han ville melde hende til kommunen og få hendes søn tvangsfjernet, men det kan ikke betragtes som en trussel omfattet af straffelovens § 266. Hun anmeldte endvidere først episoderne, da hun senere gennem pressen fik oplysninger om Bs sag, selv om det må lægges til grund, at hun i et vist omfang havde talt med sin nye kæreste om det, der var sket.

De to forurettede kvinder i sagen kan ikke betegnes som tilfældige ofre. I så fald vil alle forurettede kunne betegnes som tilfældige ofre. Det er underordnet, hvor eller hvordan han mødte kvinderne.

Den begåede kriminalitet er ikke af en så ekstraordinær grovhed, at forvaring bør anvendes. Der er ikke idømt forvaring i tidligere lignende sager, og det vil i forhold til den begåede kriminalitet og efter retspraksis være uproportionalt at idømme ham forvaring, når han nu modtager den nødvendige behandling.

Betingelserne for at dømme ham til forvaring er ikke opfyldt, og landsrettens dom skal derfor stadfæstes. Der er ikke grundlag for at skærpe fængselsstraffen.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om betingelserne i straffelovens § 70 for at dømme T til forvaring er opfyldt.

T, der ikke tidligere er straffet, er fundet skyldig i alvorlig personfarlig kriminalitet af systematisk og langvarig karakter begået mod to kvinder, som han havde mødt på en datingside og herefter blev samlevende med. Begge kvinder blev under samlivet mishandlet, voldtaget og frihedsberøvet. Overgrebene blev begået mod A fra 2015 til januar 2016 og mod B fra juni 2017 til den 17. marts 2019. Under samlivet med B eskalerede overgrebene, idet han som led i mishandlingen bl.a. hindrede hende adgang til mad og drikke og periodevist tvang hende til at sove på gulvet uden madras og besørge udendørs. Han udsatte hende endvidere for røveri, trusler og vidnetrusler. Ved politiets anholdelse af T den 17. marts 2019 vejede B, der er ca. 180 cm høj, 53 kg, og hun havde mere end 30 læsioner af varierende alder i ansigtet og på kroppen mv.

Efter straffelovens § 70, stk. 2, som omhandler voldtægt eller anden alvorlig seksualforbrydelse, kan en person dømmes til forvaring, hvis det efter karakteren af det begåede forhold og oplysningerne om hans person, herunder om tidligere kriminalitet, må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

Højesteret har i domme af 18. maj 2017 (UfR 2017.2531 og UfR 2017.2558) udtalt, at straffelovens § 70, stk. 2, må forstås sådan, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig forbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

Det fremgår af Retslægerådets udtalelse af 15. november 2019, at en samlet risikovurdering med hensyn til fremtidig vold, herunder seksuel vold, placerer T i gruppen med høj risiko. Retslægerådet har udtalt, at han er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en formentlig nærliggende risiko for ny personfarlig kriminalitet. Retslægerådet har vurderet, at han udgør både en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

Voldtægtsforholdene er begået som led i Ts systematiske og langvarige mishandling af de to kvinder, og der er samlet set tale om omfattende personfarlig kriminalitet.

På den baggrund og efter oplysningerne om Ts person finder Højesteret, at betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, for at dømme til forvaring er opfyldt.

Højesteret har herefter ikke anledning til at tage stilling til, om betingelserne i straffelovens § 70, stk. 1, tillige er opfyldt.

På den anførte baggrund tager Højesteret anklagemyndighedens påstand om forvaring til følge i medfør af straffelovens § 70, stk. 2, og stadfæster dermed byrettens dom.

Efter sagens udfald finder Højesteret, at T, der for Højesteret alene har påstået stadfæstelse, skal betale sagens omkostninger for landsretten, og at statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

T har fortsat været fængslet under anken.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes.

T skal betale sagens omkostninger for landsretten. Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

D O M

afsagt den 25. september 2020 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Elisabeth Mejnertz, Cecilie Maarbjerg Qvist og Helle Søgaard Larsen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-0411-20

Anklagemyndigheden
mod
T
(advokat Lars Thousig, Viborg)

Retten i Viborg har den 3. februar 2020 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 4994/2019).

Påstande

Tiltalte, T, har påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang, subsidiært formildelse, navnlig således at sanktionen ændres fra forvaring til fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, dog således at tiltalte idømmes forvaring både efter straffelovens § 70, stk. 1 og stk. 2.

A har påstået, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1, med 80.000 kr. med procesrente fra den 15. januar 2020.

B har påstået stadfæstelse af dommens afgørelse om erstatning på 166.400 kr. og af dommens afgørelse om godtgørelse for svie og smerte og erstatning for ødelagt tøj og briller med i alt 1.815 kr. og påstået, at tiltalte skal betale godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, med i alt 290.000 kr., alt med renter efter erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravene om erstatning og godtgørelse. Tiltalte har bestridt kravene om godtgørelse størrelsesmæssigt.

Supplerende oplysninger

Det fremgår yderligere af personundersøgelse af 18. marts 2019, at B den 17. marts 2019 kl. 19.30 blev undersøgt på ...Sygehus. Af undersøgelsens resumé og konklusion fremgår følgende:

”Ved undersøgelse af den 23-årige kvinde, der angiver sig udsat for vold med skud fra softgun, bid af hund, tramp og greb om halsen, frihedsberøvelse, tvungen position samt nægtet mad, drikke og toiletbesøg, begået i op til flere måneder forud for undersøgelsen, fandtes:

Blodunderløbne mærker i ansigtet (1, 2, 4), på begge arme (6, 7, 10, 12, 15), på ryggen (21-23), over bugen (24) og på begge ben (25, 26, 29, 31), kvæstningssår i venstre øjenbryn (3), forkølelsessår på overlæben (5), hudafskrabninger på højre underarm (8), højre første finger (9), venstre skulder (11), venstre albue (13), venstre underarm (14, 16), venstre hånd (17-19), ryggen (20), højre fod (27, 28) og venstre fod (30, 32) samt ar på venstre albue (33) og lænden (34).

Læsionerne er af varierende alder men ældre og kan være opstået i det angivne tidsrum. Læsionerne er følger efter flere stumpe traumer som efter slag, slag med og anslag mod genstand og krads fra hund, foruden efter bid fra hund og skud fra softgun, som oplyst af undersøgte.

Det må antages, at undersøgte ikke har været i livsfare. Det skal dog bemærkes, at langvarig faste medfører risiko for forstyrrelser i kroppens syre/base-balance. Endvidere indebærer ubehandlede hundebid risiko for livstruende betændelse.

...

Objektiv undersøgelse

Undersøgte er en kvinde med udseende svarende til de angivne 23 år. Legemsbygning spinkel, ernæringstilstand langt under middel, højde 185 cm, vægt 53 kg. Undersøgte fremstår beskidt.

...”

Overlæge, speciallæge i psykiatri, P, Retspsykiatrisk Klinik, Aarhus

Universitetshospital, har på baggrund af en række spørgsmål fra forsvareren, advokat Lars Thousig, afgivet en supplerende udtalelse af 3. april 2020. Sagen

har herefter på ny været forelagt Retslægerådet, som i udtalelse af 15. juni 2020 har anført:

”Med sagens tilbagesendelse skal Retslægerådet bemærke, at det af advokaten fremsendte og den supplerende retspsykiatriske udtalelse af 3. april 2020 ved overlæge P, Retspsykiatrisk Klinik, Aarhus Universitetshospital, ikke giver anledning til ændringer i Retslægerådets udtalelse af 15. november 2019.

Retslægerådet finder sagen tilstrækkeligt belyst, herunder spørgsmålet om vurderingen af risikoen for fremtidig vold og seksualiseret vold, og finder ikke behov for supplerende undersøgelser.
...”

Der er fremlagt udateret ”Redegørelse for sagsforløbet fra jobcenteret, specialrådgivningen og familiesektionen” fra Y-by Kommune.

Der er fremlagt registreringer fra politiets systemer vedrørende B, hvor tiltalte er benævnt som sagens person/mistænkte. Der er tale om registreringer vedrørende hændelser den 6. november 2016, den 7. november 2016, den 4. januar 2017, den 19. april 2017, den 3. november 2017 og den 6. november 2017.

Vedrørende A er der fremlagt to registrerede hændelser fra politiets systemer, hvori tiltalte er nævnt. Der er tale om hændelser den 14. juli 2015 og den 13. december 2018.

Der er også for landsretten foretaget dokumentation af tiltaltes, T1 og T2s forklaringer i grundlovsforhøret den 18. marts 2019.

Der er foretaget dokumentation af dele af Bs forklaring til politirapport. Der er i den forbindelse i medfør af retsplejelovens § 871, stk. 5, foretaget dokumentation af afhøringsrapport af 17. marts 2019, side 8, 4. afsnit, afhøringsrapport af 22. marts 2019, side 14, sidste afsnit, og side 15, 1. og 2. afsnit og sidste linje i 3. afsnit, afhøringsrapport af 1. april 2019, side 8, 3.-6. afsnit, og afhøringsrapport af 20. august 2019, side 7, 1. afsnit, 1. linje i andet afsnit og 5. og 6. afsnit.

Det fremgår af retsbog af 2. december 2019 fra Retten i Viborg, at tiltalte har fravalgt nævningsbehandling.

Forklaringer

Tiltalte har afgivet forklaring for landsretten. Vidnerne T1, T2, J, F, G, L, K, A, E, B og I har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af R og S.

Tiltalte har forklaret, at han gik i skole indtil 7. klasse, hvorefter han kom på specialskole. Det var en form for produktionsskole. Han har ikke anden uddannelse. Han har i perioder arbejdet som muslingefisker og som murer og brolægger. Han blev tilkendt førtidspension fra 31. december 2012. Derefter fik han tiden til at gå med at være hjemme, spille computer, lave bil og køre nogle ture. Han er opvokset med sine forældre. Hans far mødte ... i 2013. Hans opvækst var ok. Han er ikke blevet udsat for vold under sin opvækst.

Der skal meget til at ”pisse ham af”, men når han er blevet ”pisset af”, så advarer han, og så handler han enten med vold eller verbalt. Han har ikke nået det punkt før det med B. Han vil ikke beskrive sig selv som en tikkende bombe. Det kan han blive, hvis man irriterer ham gennem en længere periode.

Forhold 1-4

Han har været kæreste og ringforlovet med A. Han mødte hende via internettet. De skrev sammen i en periode, og efter noget tid mødtes de nogle gange over nogle måneder, og så flyttede hun ind til ham. I starten var deres forhold meget kærligt, og der var ingen skænderier. Det kom først senere, fordi A ikke kunne lade andre fyre være. Omkring august/september 2015 begyndte A at skrive med en fyr, som hun havde været sammen med tidligere. Han fik tilsendt screenshots fra denne fyrs kæreste, så han fik beviser. Han havde det stramt med det. Han synes, at det var mærkeligt, at hun skrev, at hun gerne ville være sammen med manden og være seksuelt sammen. Han vil ikke sige, at han blev jaloux. Han følte sig tom, tilsidesat og som ingenting værd for hende. Han konfronterede hende på et tidspunkt og viste hende billederne. A indrømmede, at hun havde gjort det, og blev ked af det. Han sad helt stille og talte til hende. Han sagde til hende, at han var ked af det. Han slog ikke A. Han har aldrig slået A. De blev enige om at lægge det til side og se, om de kunne komme

videre. Forholdet var godt derefter. Dette var det første skænderi, de havde, men der blev flere og flere skænderier jo længere tid, de var sammen. De råbte stort set aldrig.

De fik på et tidspunkt en anden lejlighed på Z-vej og flyttede derud. Da de flyttede, havde de det fint.

Han var forelsket i A, og hun gav udtryk for, at hun elskede ham.

Engang midt i oktober, hvor hans kammerat N og hans kæreste var på besøg, var A fuld, og de kom op at skændes over et spil, som de spillede, og A slog ham med to flade på siden af hovedet. De var alle fire uenige. Efter A havde slået ham, begyndte han at råbe og skrig og svinede hende til. Han sagde, at hun var en forbandet møgso og skulle stoppe det fis, og at hun ville blive smidt ud. De var begge fulde, så han kan ikke huske så meget mere. A gik ind i soveværelset og græd. Han slog hende ikke eller tog fat i hende. Han sagde til hende, at han gerne ville snakke med hende om tingene, men det ville hun ikke, og hun begyndte at græde hele tiden. Det lå bare og ulmede, og der kom flere skænderier. Forholdet blev ikke godt igen frem til januar. Der var gnidninger, og han blev træt af hende og af, at de ikke kunne snakke om tingene. Det kunne han ikke acceptere. De talte sammen, men kun med få ord.

A blev ked af, at hun havde slået ham. Hun var ikke sur på ham, men hun ville ikke snakke om tingene. Han ville gerne have hende til at give ham en undskyldning, og det sagde han til hende, men hun sagde ikke undskyld. Det endte med skænderier i tide og utide over småting. Det var højlydte skænderier, som naboerne ville kunne høre.

Det var L, som ringede til politiet den 14. juli 2015. Det var efter, at tiltalte og A kom op at skændes til en fest. Tiltalte gik hjem for at få ro, og A kom hjem. De begyndte at skændes derhjemme, og så kom L for at spørge, hvorfor han havde smidt A ud. Han åbnede hoveddøren og smækkede den så i hovedet på L igen. L råbte op til ham nede fra gaden, og han kastede As telefon ud ad vinduet efter ham. T ringede til politiet, fordi han var bange for, at tiltalte var ved at smadre sin lejlighed. A var ikke i lejligheden. Politiet kom, og han talte med dem, og A kom også og talte med politiet. Hun havde været hos L. Tiltalte havde åbenbart smidt A ud uden ret meget tøj på. De sagde undskyld til hinanden og gik op og sov rusen ud. Han kan ikke huske, hvorfor han smed hende ud. Han tog fat i hendes overarme og

smed hende ud på gangen og lukkede døren. Han ved ikke, om det gjorde ondt på hende, da han smed hende ud, for han lukkede bare døren lige efter, at han havde gjort det. Han kan ikke huske, om hun sagde, at det havde gjort ondt. De talte om det dagen efter.

Deres forhold endte, mens de boede på Z-vej. A var begyndt at have meget kontakt med en, som hun arbejdede sammen med. Hun kom altid meget sent hjem og lugtede af mand, så han troede, at hun havde været ham utro. Han havde det ikke godt med det, men han blev ikke voldelig. Han blev meget ked af det. Han græd ikke, men var meget indebrændt. Han konfronterede hende ikke, fordi han vidste, at det ville ende med et kæmpecirkus. Han slog ikke op med hende.

Dagen før, A flyttede, kom hun sent hjem og gav ham et kys på kinden og gik så i bad og i seng. Da hun kyssede ham, kunne han lugte, at hun lugtede af mand. Dagen efter kom E og bankede på døren sammen med en masse gutter. Han blev helt chokeret og begyndte at græde. De ville ind og hente As ting, men han sagde, at de skulle gå, fordi det var hans lejlighed. Han tog fat i gutterne og A og trak dem ud og lukkede og låste døren. Han tog fat i As ene arm og trak hende ud. Han vil ikke beskrive det som et hårdt greb, men hun gjorde meget modstand. Han havde ikke inden den 28. januar 2016 fået at vide, at hun ville gå fra ham. Hans mistanke om, at hun var utro, opstod en uge før, at hun flyttede. Han havde tænkt sig at sige det til hende, men han nåede det ikke.

E var på besøg en uge eller 14 dage inden sammen med sin søn. Det var den eneste gang, E var på besøg. Han havde det fint med, at E var på besøg, for så kunne han sidde og passe sig selv og spille PlayStation. A og E måtte gerne gå en tur og være væk, så længe de ville. De sad i køkkenet, og han sad i stuen. Der var ikke noget, som han ikke ville have, at A talte med E om.

A havde besøg af sin familie to gange til både frokost og aftensmad. A var meget afhængig af ham, fordi han havde bil, og hun ville ikke tage bussen. Der var engang til nytår, hvor han ikke ville køre hende ned til hendes familie, og hvor han sagde til hende, at hun måtte tage bussen derned. Hun måtte gerne tage derned.

Der var en gang, hvor hun overnattede hos sine forældre og tog videre til spejder. Det var i starten af deres forhold. I efteråret var hun på en spejdetur, hvor han hentede hende i ..., fordi hun havde skadet sin ankel.

Tredje gang A skulle afsted, vidste han godt, at hun ikke skulle på spejdetur. Hun var i stedet hos en kæreste. Det var i efteråret lige efter, at de var flyttet ind på Z-vej. Han fik en besked fra fyrens kæreste om, at A var hos fyren. A kom selv hjem. Han bad hende ikke om at komme hjem. Da hun kom hjem fra den tredje tur, holdt han sig for sig selv. Han konfronterede hende ikke. Han blev vred, men kun inde i sig selv. De skændtes ikke om det.

De havde et skænderi, fordi han ikke ville med ned og holde nytår med hendes familie. A slog ham også nytårsaften foran hans venner. Hun slog med en halvt knyttet hånd ind i tindingen på ham. Han blev helt chokeret, og han gav hende en lussing. Det er den eneste gang, han har slået hende. Det var en hård lussing, og hun fik hovedpine og gik i seng. Han blev siddende og snakkede med de andre. Hun kom ind til dem igen efter nogle timer. De snakkede ikke efterfølgende om, at de havde slået hinanden.

Han og A havde sex regelmæssigt, mens de var sammen. Det var ikke hård sex. Det var hende, som tog initiativ hver gang, fordi han sagde til hende, at det ville han helst have. Der var også nogle måneder, hvor de ikke havde sex. Fra begyndelsen af december 2015 havde de ikke sex mere. De havde meget sjældent sex efter episoden i oktober, hvor hun gav ham to lussinger. Han har ikke voldtaget A. Der har ikke været episoder, hvor sex var voldsomt, eller hvor han var i tvivl, om hun havde lyst.

Han tror, at A har anmeldt ham, fordi hun vil have ham ned med nakken efter den ballade, der var i deres forhold. Han tror, at A og B har snakket sammen. De kender ikke hinanden, men L kender dem begge. Han og A har ikke haft kontakt efter, at hun flyttede. A er måske sur over bruddet og over, at hun først fik sine ting, da politiet kom. Han har ikke låst A inde på noget tidspunkt. På X-vej boede de på 1. sal. På Z-vej var det også på 1. sal. Der var vinduer i soveværelset begge steder. Det var en almindelig 1. sals højde. I lejligheden i X-vej kunne soveværelsesdøren låses op inde fra, og på Z-vej kunne soveværelsesdøren ikke låses.

A arbejdede i Aldi i ..., da han lærte hende at kende. Da A flyttede op til ham, gik hun på handelsskole i 8 uger. Det var han helt indforstået med. Hun havde også et praktikforløb i en boghandel. A tog på spejderlejr en gang imellem. Hun så sine forældre 4-5 gange, mens de boede sammen. Hun fik også besøg af to veninder fra ..., mens de boede i X-vej. Han deltog ikke i besøget bortset fra, at han spiste sammen med dem, og de kørte en tur til ...strand. Han kan ikke huske, hvad veninderne hed. Han havde ikke noget imod, at A så sine veninder.

Der var andre lejligheder i ejendommen på X-vej. Der var en overbo, som tit klagede over, at han spillede høj musik. Der er ingen naboer, som har klaget over, at A har råbt, eller over slagsmål. På X-vej var der en lejlighed ved siden af, hvor udlejeren boede. Der var også lydt i den ejendom, og udlejeren sagde nogle gange, at han spillede høj musik.

Det var A, som gerne ville flytte fra hans lejlighed i X-vej og til noget større, hvis de skulle have et barn sammen. De fandt lejligheden i fællesskab, men det var ham, som skrev under på lejekontrakten. Lejligheden i X-vej var ikke ret stor, mens lejligheden på Z-vej var 110-120 m². A var ikke hjemme, da lejekontrakten skulle underskrives, og derfor var det kun ham, som skrev under.

A havde en iPhone 6 plus, mens de boede sammen. Hun havde telefonen i hele perioden og sad med den konstant. A talte tit i telefon med sine forældre, sin søster og sine veninder fra ... og med E. Han prøvede ikke at begrænse hende i at tale med nogen. A brugte Facebook rigtig meget. A havde en bærbar computer, som hun brugte til skole, til Facebook og til at se film og Netflix på.

I den periode, hvor han og A ikke havde sex, talte de ikke om det. Det var ham, der ikke havde lyst til sex. Hun spurgte et par gange, om han havde lyst, men han sagde nej. I starten havde han og A samleje, hvor han lå oven på hende. Det var kun de første par gange, de havde sex i missionærstillingen. Derefter ville hun hellere sidde oven på ham, eller de lå i ske, når de havde samleje. Det var mest A, som tog initiativet til sex. Han har aldrig revet hendes tøj i stykker. A har aldrig sagt fra over for sex eller forsøgt at skubbe ham væk. Han har aldrig haft fat om halsen på A i forbindelse med sex. Hun har aldrig givet udtryk for, at han var for hård ved hende under sex eller beskyldt ham for at have voldtaget hende.

Da han og A flyttede sammen, fik A lidt feriepenge fra sit arbejde i Aldi. Derefter havde hun ikke rigtig nogle penge, kun lige nok til at betale regninger. A havde ikke gæld. Foreholdt afhøringsrapport af 18. juni 2019, side 3, 2. afsnit, hvoraf det fremgår, at ”Da han mødte forurettede havde hun svært ved at styre sin økonomi, og da det skulle bo sammen, ville sigtede være sikker på at de var fælles om at betale husleje og fast udgifter. Han aftalte derfor med forurettede, at hun skulle overføre halvdelen af huslejen og halvdelen af strømregningen – ca. 3200 kr. pr. mdr. og derudover nogle penge til mad. Da det ikke var altid forurettede fik det gjort, begyndte sigtede at sætte sig med hende, ved sigtedes computer, hver den første i måneden, og overførte pengene sammen”, har han forklaret sådan til politiet. Han kan dog ikke huske, at han har forklaret, at A havde svært ved at styre sin økonomi. A og han skulle deles om de faste udgifter, og hun overførte penge til ham, så han kunne betale de faste udgifter. A havde penge til overs. Han har ikke haft kontakt med A efter, at hun er flyttet, eller forsøgt at kontakte hende. A og M, As nye kæreste, skrev på et tidspunkt til ham, at han skyldte A 2.500 kr. for et benzinkort, som han ikke kendte noget til. M sagde, at gælden ville stige til 25.000 kr., hvis han ikke betalte, og at der ville komme et tæskehold. Det var derfor, han kontaktede politiet.

Forhold 5-14 og 16

Hans forklaring i grundlovsforhøret er korrekt gengivet. Han kunne genkende noget af indholdet i politirapporterne, som blev læst op i byretten, men noget er ikke rigtigt gengivet.

Han mødte B på internettet. Det var på en hjemmeside for singler. Han var der ikke for at få en kæreste, men for at få nye venner. Han tror, at han mødte B første gang i august 2016. De mødtes og havde sex, men de var ikke kærester. Han ville ikke være kæreste med hende, fordi hun var umoden og barnlig. Han kunne tydeligt mærke på hende, at hun var en form for retarderet. B kunne ikke styre sin økonomi, lave mad eller vaske tøj. Han kan godt genkende de ting, der står i den psykologiske undersøgelse af B.

B ville gerne være kæreste med ham, men hun var alt for barnlig til, at han kunne holde ud at være sammen med hende. Han var flov over at være sammen med hende, f.eks. når de var i byen sammen. B opholdt sig hos ham fra august 2016 til januar 2017. B var hos ham, fordi hun nassede på ham. Hun udnyttede ham. Han er meget godmodig, og derfor fandt han sig i

det. Han kunne ikke holde det ud, men han har svært ved at sige nej. Han sagde flere gange til hende, at hun ikke skulle komme mere. Han sagde til hende, at hun skulle tage hjem til sin mor, men det ville hun ikke. Hun var forgabt i ham. De havde sex, men han udnyttede hende ikke. Han ved ikke, hvorfor de havde sex, når han ikke kunne holde hende ud. Han fik ikke penge af hende. Han sagde nogle gange til hende, at hun var nødt til at tage af sted og så komme igen efter nogle dage. Han lod hende komme tilbage, fordi han havde ondt af hende. Han blev ikke vred på hende.

Da B flyttede ind hos ham, var det for at se, om de kunne beholde deres søn. Deres søn blev fjernet ved en frivillig anbringelse. De ønskede på sigt at få deres søn tilbage. Han har aldrig været forelsket i B. Han kunne på et tidspunkt godt lide hende, men han var ikke forelsket i hende. Da de fik deres søn, begyndte han at kunne lide hende, og de snakkede bedre sammen. De snakkede meget om at få deres søn tilbage. Det fyldte meget for dem begge. Han tvivler på, at B kunne få sin søn hjem, hvis de ikke boede sammen. Deres søn blev fjernet på grund af hende. De har ikke talt om, at hvis de ikke var sammen, kunne hun aldrig få sin søn tilbage. Det var en måned eller to, hvor han godt kunne lide hende, men så blev det igen sådan, at han ikke kunne holde hende ud, fordi han skulle være far for hende. Han skulle lave mad, vaske tøj og gøre rent for hende og holde styr på økonomien. Han syntes, at de skulle være fælles om det, og han sagde til hende, at hun var nødt til at hjælpe til. Det gjorde hun ikke, og det blev han irriteret og indebrændt over. Han sagde allerede til hende i 2017, at hun kunne flytte. De stod begge to på lejekontrakten på R-vej, så han kunne ikke smide hende ud. De havde stadig sex. Han gjorde det mest for hendes skyld, for han havde ikke lyst. Når han blev irriteret, kunne hun godt lide at smide mere brænde på bålet. Han blev verbal og svinede hende til. Han sagde f.eks., at hun var en dum ko, men han gjorde ikke andet. Han var ikke fysisk over for hende på det tidspunkt.

Han har slået B i hovedet, men det var først i februar/marts måned 2019. Det var dummeslag med flad hånd i baghovedet. Det skete ikke på R-vej. Det var sidst i perioden på U-vej, at det eskalerede. På R-vej var det meget verbalt, men ikke noget fysisk. Han holdt igen, selvom det var svært. Han har givet B et trælår. Det er et hårdt slag ned i låret. Det var også på U-vej. Det er den episode, han har skrevet om i en sms til sin papmor. Han gjorde det, fordi hun blev ved med at smide brænde på bålet, så han blev magtesløs. Det har tidligere været tæt på, at han har slået B, men han har sagt til sig selv, at han skulle holde igen.

Han har ikke slået B med en geværkolbe. Han har skudt hende med en softgun en dag på R-vej, hvor han og nogle kammerater sad og skød til måls. B stillede sig og blokerede for, at de kunne skyde. Hun gik til side, da hans kammerat skulle skyde, men da han skulle til at skyde, gik hun ind foran og lavede sjove ansigter. Hun flyttede sig ikke, selvom han bad hende om det, og så skød han. Han skød hende en gang og ramte hende på lænden. Der var 25 meter fra huset til skydeskiven. B havde et mærke efter, at han havde skudt hende. Han gik hen og sagde undskyld til hende.

Han har ikke trukket B med et hundehalsbånd, og der har ikke været en episode med et hundehalsbånd.

Han kan ikke huske, at han har taget kvælertag på B eller haft fat om hendes hals. Foreholdt afhøringsrapport af 8. maj 2019, side 5, 4. afsnit: ”Afhørte tog i forbindelse med et skænderi på U-vej ”løst” kvælertag på B”, har han forklaret, at han ikke har sagt sådan til politiet.

Han har ikke hindret B adgang til mad og drikke. Han lavede en stor portion aftensmad, så hun kunne tage mere, hvis hun ville. Hun sagde selv, at hun blev mæt af det, hun spiste.

Om forhold 6 har han forklaret, at han ikke har truet B med et luftgevær på R-vej. Han havde våbnene på R-vej, hvor han brugte dem til at skyde til måls med. Han havde også hagl til våbnene.

Om forhold 7 har han forklaret, at han ikke sagde til B, at hun ikke måtte fortælle, hvad der skete, heller ikke forud for kommunens hjemmebesøg.

Om forhold 8 har han forklaret, at han ikke har tvunget B til ikke at se andre. Han har ikke blandet sig i, om hun så andre. B havde en telefon i starten, og hun fik på et tidspunkt et nyt nummer, som stod i hans navn. Efter et skænderi sagde han nummeret op, fordi B ikke skulle have et nummer i hans navn. B gemte på et tidspunkt sin telefon bag sofaen på R-vej, og han fandt den i forbindelse med, at de skulle flytte. Han gav B telefonen, men hun ville ikke have den, fordi den havde fået fugt. Hun ville give telefonen til T1 og T2, men han sagde til hende, at hun ikke skulle give den væk, og tog den fra hende. Han lagde den i en skuffe under sit

skrivebord på V-vej. Han har sagt til politiet, at telefonen lå der. Telefonen var måske væk et år. Han spurgte, om de skulle købe en ny telefon til hende, men det ville hun ikke. Hun lånte hans telefon til at skrive med sin sagsbehandler ved kommunen og til at kommunikere med lægen. Han ville ikke have, at hun gav hans telefonnummer til sin familie og sine venner. Efter den sidste gang, Bs mor tilkaldte politiet, afskar B selv kontakt med sin mor. B havde ikke ret meget kontakt med sin far. B sagde, at hun ikke havde ret mange venner. Hun bad på et tidspunkt om at måtte skrive til en veninde fra hans telefon, men det sagde han nej til. Han vil ikke have, at personer, han ikke har noget at gøre med, har hans nummer.

Vedrørende forhold 10 har han forklaret, at han ikke har tvunget B til at hæve de penge, som hun fik udbetalt, og give dem til ham. Han sagde til B, at hun skulle sørge for, at der var penge til halvdelen af de faste udgifter. På R-vej betalte de 2.000 kr. om måneden som afbetaling på indskud, huslejen var 4.500 kr., og de betalte 3.000 kr. om måneden for strøm. Olien til oliefyret kostede 11.000 kr. for en tank, og tanken skulle fyldes op hver anden måned. Han sagde til B, at hun var nødt til at betale, ellers skulle hun flytte.

Fra august til november 2017 overførte B pengene til ham elektronisk. Derefter blev hendes NemID spærret, og hun var nødt til at hæve pengene. Han kørte B ind til byen for at hæve pengene. Han holdt på parkeringspladsen ved Danske Bank i Y-by, og så gik hun selv hen til automaten på den anden side af bygningen og hævede. Han var ikke med, bortset fra en gang, hvor hun bad ham gå med, fordi hun var bange for, at der var nogen, som ville stjæle pengene. B gav ham alle de penge, hun hævede. Det sagde han til hende, at hun ikke skulle gøre, men hun insisterede på, at han skulle holde pengene. Hun gav ham pengene, så han kunne passe på dem. Han og B regnede fra starten ud, hvad hun skulle betale. Han bad hende ikke om et fast beløb hver måned. Der blev brugt penge på mad og på at få bilen lavet. Han betalte selv for sine computerspil. B brugte penge på tøj og burgerbar og alt muligt ufornuftigt. Han gav B penge, når hun kom og spurgte om dem. Han blandede sig ikke i, hvad hun brugte penge på. Han sad i bilen, mens hun handlede. Når de kom hjem, viste hun ham, hvad hun havde købt. Det var tøj og en gang et par dyre sko til omkring 1.500 kr.

Vedrørende forhold 11 har han forklaret, at han har slået B to gange. Den ene gang var på U-vej med et slag i baghovedet med flad hånd og den anden gang på V-vej. Det var også et slag i baghovedet med flad hånd. Det var T1, som slog B med hundelegetøj. Det var et

gummikødben, som han slog hende to gange i hovedet med. T1 blev sur på B og tændte helt af. Det skete et par dage efter, at han selv havde slået B i baghovedet. Han sagde til T1, at han skulle slappe af, da T2 skulle til at give det andet slag. Han gjorde ikke andet, fordi T2 satte sig ned efter det andet slag. Det med hundehalsbåndet er slet ikke sket. B luftede hunden. Hun trak nogle gange så meget i hundens halsbånd, at den fik sår på halsen. Hun har også sparket og slået hunden, og så råbte og skreg han ad hende. I den forbindelse tog han fat i armen på B.

Han og B fik hunden i december 2018 på R-vej. Hunden bed selv B uden at blive opfordret til det. Det begyndte den allerede at gøre på U-vej. Han bad ikke hunden om at bide B. Den sprang selv på B, når de havde en diskussion. På et tidspunkt var der et skænderi mellem ham og B, hvor hunden hoppede på hende, og så stod de alle sammen, dvs. T1, T2, T3 og T4, og sagde, at det var godt. Hunden blev mere opildnet af det. B sagde av. Da hun sagde av, vidste han godt, at det ikke var sjovt. Hun grinede af det i starten. Han kan ikke huske, hvor lang tid det tog. Hunden stoppede selv. Der var ikke nogen af dem, som prøvede at få hunden væk på det tidspunkt.

Foreholdt afhøringsrapport af 8. maj 2019, side 6, 2. afsnit: ”Hunden C var, ifølge afhørte, ”automatisk” opildnet til at bide B, hver gang hende og afhørte begyndte at skændes. B slog og sparkede ofte på hunden, og gjorde den virkelig ondt, så den begyndte stille og roligt selv gerne at ville bide hende. Hunden var en blanding mellem en labrador og en boxer. Afhørte, T1 og T2, har også flere gange bedt hunden om at bide B”, har han forklaret, at han ikke har bedt hunden om at bide B, og det har han heller ikke forklaret til politiet.

Hunden har bidt B mange gange på V-vej, hvor han ikke så det. Der var en gang, hvor T1 og T2 fik hunden til at bide B. Han kom ud af sit værelse, hvor T1 og T2 sagde til hunden, at det var godt, at den bed B. Han sagde, at de skulle stoppe. Der skete nogle sjove ting, når han sad med ryggen til med hovedtelefoner på. T1 og T2 var ikke bange for ham.

Han og B har aldrig haft adresse på U-vej, men de opholdt sig der. Det var T1 og T2, som bestemte over maden på U-vej, fordi det var dem, som boede der. De bestemte, at B ikke måtte få noget af deres mad, fordi hun stjal fra dem og løj for dem. B stjal også fra ham. De lavede havregrød til hende hver dag, og de andre fik noget andet mad. Når de spiste sammen, var B ikke med. Hun sad på gulvet på en madras på U-vej, mens de sad og spiste. Hun gav

over for ham udtryk for, at hun gerne ville være med til at spise. Han sagde en gang, hvor de havde lavet mad, at hun skulle have noget, men de andre sagde nej. B købte mad, når de var ude at køre. De var ude at køre hver anden dag, og så købte hun 3 baguettes og spiste alle tre. T1, T2 og T4 lavede en grydefuld havregrød til hende to gange om dagen. Hun spiste på et andet tidspunkt end dem. B sagde, at hun var sulten, og hun tabte sig. B begyndte allerede at tabe sig efter fødslen. Det var ikke fordi, hun ikke fik nok mad.

Om forhold 12 har han forklaret, at det først var på V-vej, at B blev tvunget til at sove uden madras. På U-vej sov hun på en madras på gulvet i stuen. Han sov også på en madras i stuen.

Han har ikke været med til at tvinge B til at gå på toilettet udendørs. Det var T1, T2 og T4, der tvang hende til det. Det skyldtes, at hun brugte en halv rulle toiletpapir og stoppede rørene, og det var T1 træt af. De sagde til hende, at hun skulle bruge mindre papir, og så begyndte de at fjerne toiletpapiret. T4, T1 og T2 sagde til B, at hun ikke måtte bruge toilettet. Han sagde til dem, at han ikke syntes, at det var i orden. Han kunne ikke gøre noget, fordi han ikke boede på adressen. B gik på toilettet i haven. Hun fik en rulle toiletpapir med ud i haven af ham. De andre blev sure på ham over, at hun gik på toilettet inde om aftenen. De andre hadede B, men hun fik lov til at bo der, fordi hun var sammen med ham. Hun fulgte med ham, fordi hun ikke havde andre steder at være. Hun bidrog stadig til de fælles udgifter på det tidspunkt.

Vedrørende forhold 13 har han forklaret, at han har slået B en gang på V-vej. Det var et slag med flad hånd i baghovedet, hvor hun slog hovedet ned i knæet og flækkede øjenbrynet. T2 gav hende lussinger, T1 sparkede hende tit, og det gjorde T3 også. Han reagerede ikke på det på V-vej, fordi han var træt af alt på det tidspunkt.

Foreholdt afhøringsrapport af 8. maj 2019, side 6, 3. afsnit: ”Mens de boede på V-vej, gav afhørte B et ”rimeligt hårdt” dummeslag, så hendes ansigt røg ned i hendes ene knæ, så hun flækkede det ene øjenbryn, og hendes briller gik i stykker” har han oplyst, at han ikke har sagt til politiet, at brillerne gik i stykker.

Foreholdt 1. linje i næste afsnit i rapporten: ”B blev dagligt tildelt dummeslag i nakken af afhørte, men afhørte mente ikke, at der var tale om hårde slag”, har han oplyst, at han ikke har

forklaret sådan til politiet. Han afgav ikke forklaring i byretten og sagde, at det var forkert gengivet, fordi han har social angst, og der var alt for mange mennesker til stede i byretten.

Det var T1, som slog B i ryggen med træpersiennen. Der var tumult i gangen, og han kom ud fra toilettet og så, at T1 stod med en træpersienne. T1 kom selv senere og fortalte, at han havde slået hende. Hun havde et mærke på ryggen efter slaget.

Han ved ikke af, at der er taget kvælertag på B. Han har ikke pudset hunden på B. Han har set T1 sparke B og trampe på hende. T1 sparkede hende to gange og trampede på hende. Det skete ved samme episode.

Det er rigtigt, at de sammen nægtede B mad på V-vej. Det gjorde de, fordi hun stjal sodavand og slik fra dem. De blev enige om, at så skulle hun ikke have det for fedt. Hun fik havregrød en gang om dagen. Han sagde, at det ikke skulle være over længere tid. Efter hans mening skulle det kun være en dag, men det kom til at vare flere dage. De første 14 dage på V-vej måtte B gerne sidde med ved bordet. Det var fordi, at han var med til at bestemme på V-vej. Det var et par dage inden, at de blev anholdt, at det begyndte, at hun ikke måtte spise med. Hun lavede selv havregrød. Det stod ikke på i ret mange dage. B begyndte at tabe sig meget lige efter, at hun havde født, men det blev rigtig slemt i efteråret 2018. Han ved ikke, hvorfor hun tabte sig så meget, for hun spiste. Hun kastede ikke op.

Vedrørende forhold 16 har han forklaret, at B blev tvunget til at sidde i gangen af dem alle sammen. Det var i den samme periode som den, hvor hun blev nægtet mad. Før det sad hun inde i stuen. Han sagde til hende, at hun ikke måtte være på hans værelse, og så lukkede han døren. T1 og T2 gav hende besked på, at hun skulle sidde i gangen, efter at hun havde forsøgt at sidde i stuen. Han var der ikke, da de andre forbød hende at være i stuen. Han har sammen med de andre sagt, at hun ikke måtte være i de andre rum. T1 sagde på et tidspunkt til hende, at hun skulle blive siddende i gangen. Han tror, at B var bange for dem alle sammen.

B sov uden en madras, fordi han ikke havde en madras til hende, og hun måtte ikke bruge T1 og T2s madras. Han ville ikke have hende op i sengen. Sofaen var smadret, og T3 sov på madrassen i stuen. B spurgte hele tiden, om hun måtte komme ind og sove hos ham, og til

sidst overgav han sig. Han ved ikke, hvorfor han gav hende lov til at sove på sit værelse om natten.

Det var fælles arbejde at lufte hunden. De skiftedes til det. De luftede ikke hunden på vejen, fordi den ikke var vaccineret.

Om forhold 14 har han forklaret, at B kunne gå ud ad hoveddøren, så hun var ikke fanget. Hun kunne være gået, hvis hun ville. Hun kunne også være gået ud gennem havedøren. De har ikke holdt opsyn med B eller truet hende, så hun ikke kunne forlade stedet. Han ved ikke, hvorfor B blev, når de behandlede hende så dårligt. Hun har ikke været låst inde på toilettet i kælderen.

B måtte ikke være alene i huset for de andre. Hun stjal, så de var bange for, at hun ville rydde hele huset. Der var altid en, som blev for at holde øje med, at deres ting ikke forsvandt. Han ved ikke, om hun skulle sidde i gangen som afstraffelse, men det var fordi, hun stjal slik og sodavand.

Han nægter forhold 9 om voldtægt af B. Han og B havde sex jævnligt. Det blev dog mindre og mindre til sidst. Han tror, at sidste gang, de havde sex, var på R-vej. Foreholdt, at han i grundlovsforhøret har forklaret: ”Han og B havde samleje både i sengen og på gulvet. Oftest om morgenen, når han vågnede.”, har han forklaret, at de ikke havde samleje på gulvet, og at det kun var på R-vej, de havde sex.

Han og B havde almindelig sex, ikke hård sex. Det var ikke så tit missionærstillingen. Hun sad oven på ham, eller de lå i ske. Han har ikke tvunget B til sex eller fornemmet, at hun ikke ville. Det var hende, som ville have sex, og de skændtes nogle gange om det, fordi han ikke ville. Han var irriteret og følte sig tvunget, men han var ikke voldsom, når de havde sex. Hun har ikke kunnet mærke, at han var irriteret. Hun har ikke forsøgt at komme væk fra ham.

Han og B havde en pause i deres forhold fra januar 2017. Det skyldtes, at politiet kom den 4. januar 2017 på grund af en syg løgn, som B og hendes mor havde fundet på. Han havde ikke kontakt med B fra januar til maj 2017. I januar 2017 fik han at vide, at B var gravid ved, at hendes mor skrev det til ham. Han vidste ikke, om han skulle tro på, at han var faren. B skrev

til ham på sms i maj, at hun syntes, at de skulle tage en snak om tingene, fordi de skulle have et barn sammen. Han syntes ikke, at de skulle have haft et barn. Det sagde han til hende i maj, men der var det for sent. Han sagde, at de måtte finde ud af ved hjælp af en DNA-test, om han var far til barnet. Det var B helt indforstået med. Det blev afklaret, at det var ham, som var faren. Han hentede B ved hendes mor i Bs mor kom og hilste på ham, og der var ingen problemer. B flyttede ind hos ham den 30. juni 2017. Hendes mor blev sur over, at B ville flytte ind hos ham, og skrev nogle beskeder om, at hun ville begå selvmord. Hun mente ikke, at han og B skulle bo sammen, men han ved ikke hvorfor.

Deres søn blev anbragt to dage efter fødslen. De havde samvær hos plejefamilien i ... en time to gange om ugen. Han kørte dem dertil i bil. I starten var plejemoren til stede, indtil de fik støttet samvær. Det var S, som var støtteperson. Det fortsatte et halvt år. Samværet blev sat ned, fordi de ikke havde mulighed for at komme så tit, f.eks. fordi de var syge, eller bilen brød sammen. Samværet med deres søn fortsatte helt frem til anholdelsen. Samværet blev i foråret/sommeren 2018 flyttet, så det foregik på ... i Det bad han om, så de ikke skulle køre så langt. Det var hver 14. dag. Under samværene var plejemoren og støttepersonen, S, til stede.

Der kom en fra Familiesektionen hjem til dem på R-vej. Hun hed Bs sagsbehandler I kom også hjem til dem og talte med B. Han sad for det meste og spillede PlayStation med høretelefoner eller lå og sov på sofaen, mens de holdt møderne. Han blandede sig ikke.

Han er ikke blevet sigtet for voldtægt og afhørt om det af politiet.

Han har først i byretten hørt om, at B har sendt Messenger-beskeder til sin far om en kat. Han ved ikke af, at B havde kontakt med sin far, mens hun boede sammen med ham. B mistede først sin telefon omkring februar 2018.

T2 viste ham videoen fra den 19. februar 2019. Videoen blev optaget, fordi B havde stjålet nogle af T2s cigaretter. Det var for at vise, at B havde stjålet smøger og gik og røg.

Han har ikke set videoen fra 4. marts 2019. Han har flere gange set, at hunden bed B i armene og benene, når hun legede med den. Det er sket tre gange. Den ene gang, hvor hunden bed

hende i halsen, smed han den ind i stuen. De to andre gange var det kun kort, at hunden bed hende.

Han talte med B om, at hun skulle til lægen. Hun fik taget nogle blodprøver hos lægen og på sygehuset på et tidspunkt. Hun ringede til lægen og fik svar på nogle af prøverne, men den sidste prøve skulle hun have svar på hos lægen, og hun mødte aldrig op, fordi han ikke ville ikke køre hende. Han ville ikke være taxachauffør for hende konstant. Hun ville ikke tage bussen, fordi hun er bange for at tage offentlig transport. Han og B talte med kommunen om hendes vægttab. Kommunen sagde også, at hun skulle til lægen. B var bange for, at hun havde kræft, og hun ville derfor ikke til lægen. Det sagde hun også til plejefamilien og sagsbehandlerne fra kommunen.

Han ville ikke ligge ved siden af B i sengen, fordi hun var beskidt, og de ikke var kærester. Han ville heller ikke have sex med hende. Han væmmedes ved hende. Sådan havde han det de sidste par måneder. Han væmmedes på den måde, at han slet ikke ville have noget med hende at gøre. B flyttede ikke med til V-vej, fordi de var et par. Det var meningen, at B skulle have haft et værelse i kælderen, men de var ved at renovere huset, så derfor var hun ikke flyttet derned.

Vedrørende de personlige forhold

Om oplysningerne i de retspsykiatriske erklæringer om, at det fremgår af en speciallægeerklæring fra 2010, at han blev henvist til psykiatrien efter bl.a. et forhold vedrørende en kattekillling, har han forklaret, at der var tale om nogle kattekillinger, som var i køkkenet hjemme hos dem, og at han kom til at træde på en af dem, da han skulle ind i køkkenet.

Han har ikke slået en hund ihjel, mens han boede sammen med B. Han havde på et tidspunkt, mens B var sammen med ham, en gul labrador, som han kom af med, fordi han ikke måtte have den i lejligheden. Han er aldrig blevet seksuelt opstemt af vold.

Han har ikke oplyst i forbindelse med udarbejdelse af mentalerklæringen, at han er blevet udsat for vold i sin barndom. Han har heller ikke sagt det til politiet.

Han har ikke udtalt i forbindelse med udarbejdelse af mentalerklæringen, at han ser voldelige film og bliver tændt af at se dem. Han har heller ikke sagt, at han har tanker om at gøre andre ondt. Han har ikke sagt, at han opfattede sig som en voldelig type. Han har ikke fortalt nogen, at han har tanker om at skade B eller sagt, at han vil klappe hende en. Han har heller ikke sagt, at han tror, han er psykopat. Han tror ikke, at han er psykopat. Han har ikke sagt, at han ikke ville se A og B i retten, fordi han var bange for ikke at kunne styre sig. Han ønskede ikke at være til stede i retten, da B afgav forklaring, fordi han kender hende og ved, at hun ville prøve at opildne ham til at gøre noget dumt. Det var således forebyggende, når han ikke ville være til stede.

T1 har supplerende forklaret, at T og B flyttede ind hos dem, fordi han og T skulle spille computer. B flyttede med, fordi hun ikke måtte være alene på R-vej. Han ved ikke hvorfor.

T sagde, at alle de penge, B hævdede, gik til udgifter. Det kunne han ikke få til at passe, fordi udgifterne ikke var særligt høje. T brugte pengene på alt muligt andet. B fik ikke nogen af pengene. Han har ikke set B bruge penge på noget. T brugte penge på bil, akvarier og computerspil. T købte ikke computerudstyr, mens de boede på U-vej og V-vej. T havde dyrt computerudstyr. Det kostede nok 20-25.000 kr.

Hans forhold til T var ikke så godt til sidst, fordi T truede med at slå ham ihjel, hvis han anmeldte noget. T begyndte at true ham, da de flyttede til V-vej. T sagde til ham, at hvis der blev anmeldt noget, ville han finde den, som havde anmeldt det, og slå vedkommende ihjel. Det blev han bange for. På U-vej sagde T ikke, at de ikke måtte fortælle, hvad der skete.

Forevist billede af B taget den 17. marts 2019, ekstrakten side 27, har han forklaret, at B var lige så tynd, da hun flyttede ind på U-vej. B blev ikke tyndere i perioden.

T har slået B. Han mener, at T slog B mere end en gang på U-vej. Det var slag i hovedet. Han mener, at T slog B med flad hånd i ansigtet. Han ved ikke, hvor mange gange T slog B på U-vej. T slog også B på V-vej. Han slog hende med flad hånd og knytnæve i ansigtet. Han ved ikke, hvor mange gange T slog B på V-vej, men det var mange gange. T slog B mere end to gange. Han ved ikke, hvorfor T slog B. Han har ikke set T tage kvælertag på B. Han har ikke set, at T trak B rundt i et hundehalsbånd. Han kan ikke huske, hvad T2 fortalte om episoden

med hundehalsbåndet, men hun fortalte, at der var sket noget. Han er ikke sikker på, at han har fået det hele at vide. Han hørte, at T slog B med træpersiennen. Han kunne høre persiennen slå ind i ryggen. Han så T stå med træpersiennen bagefter, og da han spurgte B, sagde hun, at T havde slået hende med den. Han så det ene slag, som T gav B med persiennen. Han var ikke i tvivl om, at slagene gjorde ondt på hende. Han har ikke slået B med en træpersienne. Han har set hunden bide B. Han ved ikke, om den gjorde det af sig selv, eller om T fik den til det. Han ved ikke af, at andre fik hunden til at bide B.

Foreholdt afhøringsrapport af 17. marts 2019, side 3, 1. og 2. afsnit: ”T har en hund, hunden C, som bidder i B. Når hun prøver at få den væk, bliver T sur. Nogen gange bider hunden B i lang tid. Det er kun T der kan få den til at holde op. T har sagt, at de andre ikke må opdrage på Hunden C. Det var specielt igennem den seneste uges tid, at hunden C var begyndt at bide B. Den bed hende næsten hver dag. Det var T der fik den til det”, har han forklaret, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan til politiet. Det var sådan, det skete. Det var T, som fik hunden til at bide B.

I den tid, hvor de boede sammen med B, var hun ikke sammen med andre mennesker. B havde ikke en mobiltelefon. Han har ikke hørt B snakke om, at hun gerne ville besøge nogen.

Han havde ikke indtryk af, at B blev holdt fanget. Hvis B var gået fra huset, var T kørt efter hende. Han ved ikke, hvad T så ville have gjort. Han ved ikke, hvorfor T ville køre efter hende. Han tror, at T havde B for pengenes skyld. Han ved ikke af, at B har været låst inde på toilettet i kælderen. T og B var ikke kærestes. De sagde også, at de ikke var kærestes. B sov inde på Ts værelse, men han ved ikke, om B sov på gulvet derinde. Han ved ikke, om T og B havde sex. Han har ikke kendskab til, at T har voldtaget B.

Hans hukommelse er ikke så god, fordi han helst vil glemme det, der er sket. Det var mest ham og T, som købte ind. Han ved ikke helt, hvor meget de købte ind for om måneden. Det var kun på V-vej, at de handlede ind sammen. Han kan ikke huske, hvordan de handlede ind på U-vej.

Han har været med inde i Y-by og hæve penge. B gik selv ind og hævde pengene og gav T dem i hånden. Han hørte ikke nogen trusler fra T til B i forbindelse med, at hun skulle hæve penge.

Han ved ikke, hvorfor B ikke fik almindelig mad efter de første fire dage på V-vej. De blev ikke enige om, at B ikke skulle have mad, fordi hun stjal fra dem.

T virkede træt af B på V-vej. Det var mest, når B ikke ville gå med hunden, at T reagerede. Det var B, som luftede hunden om aftenen. T luftede kun hunden nogle få gange. Han havde ikke indtryk af, at T var træt af B på U-vej. På V-vej var T træt af hende, for da begyndte han at slå hende meget mere. B sagde av, når hun blev slået. B deltog ikke i madlavning eller rengøring på U-vej. På U-vej måtte B være i alle rum undtagen der, hvor han og T2 sov. Han ved ikke, om B var med i drøftelsen af, at de skulle flytte til V-vej. Det var på U-vej, at B havde stjålet noget slik. Der var ikke lignende episoder på V-vej.

Han ved ikke, hvordan T2 havde det med B. T2 har ikke omtalt B som en ”dramaqueen”, og han ved ikke, om T2 opfattede hende sådan. Han ved ikke, om T2 var træt af B på U-vej. Han kan ikke huske, at T2 har sendt en besked til ham om det. Foreholdt sms-korrespondance mellem T2 og en person, som hedder ... (ikke forurettede) den 19. januar 2019 kl. 14.30, har han forklaret, at T2 ikke har omtalt den besked for ham. Han kan ikke huske den besked, som T2 sendte til ham den 3. februar 2019, hvoraf det fremgår: ”Hun trækker mig ud i et spor der føre til et forsøg på selvmord snart skat”. Han kan ikke huske, at der har været en situation, hvor T2 var træt af tingene. Han kender ikke noget til beskeden, som T2 har sendt til T den 3. februar 2019, hvoraf det fremgår: ”Det vælter for mig nu T”. Foreholdt besked fra T2 til ham den 4. februar 2019, kan han ikke huske, at de har talt om, om B mishandlede hunden. Han har ikke hørt noget om en besked, som T2 har sendt til T den 12. februar 2019, hvoraf det fremgår: ”Flår hende snart levende”. Han ved ikke noget om det. Foreholdt sms-korrespondance mellem T2 og T den 19. februar 2019 har han oplyst, at han godt kan huske, at T2 mente, at B tog smøger. T2 sagde, at B havde taget en smøg fra en pakke, og så viste T2 den video, som hun havde optaget. Han reagerede ikke på, at B havde taget en cigaret. Han kan ikke huske, om T2 reagerede på det. Han har ikke set videoen af 4. marts 2019. Han har set episoder, hvor hunden hoppede op og bed B uden, at der var nogen, som opfordrede den til det.

Foreholdt retsbog fra grundlovsforhøret, side 6, 2. afsnit, de 3 sidste linjer: ”Hunden kunne også godt finde på at bide, når de andre legede med den, hvis det blev for vildt. Han har ikke hørt, at T havde opfordret hunden til at bide B”, har han forklaret, at han har hørt en gang, hvor T opfordrede hunden til at bide B, men hunden bed hende ikke. Det forklarede han ikke til grundlovsforhøret, fordi han var forvirret.

Han kan ikke huske, hvorfor de ikke havde flere penge i slutningen af februar 2019. Hans penge var brugt på mad. Han ved ikke, om Ts penge var brugt. De levede alle sammen af rester, også T og B.

Han kan huske, at toilettet en dag stoppede, fordi det var fyldt med toiletpapir. Det var ham, som rensede det. Han sagde, at B ikke skulle bruge så meget wc-papir. Han har ikke sagt, at B skulle gå udenfor, når hun skulle på toilettet.

Når han har sagt, at B havde brug for bostøtte, mener han, at B havde brug for, at der var en hos hende. Han tror godt, at B kunne klare sig selv, men B skulle have hjælp til mad og rengøring. B har selv sagt, at hun ikke kunne finde ud af det. Han ved ikke, om B kunne vaske tøj. B har selv sagt, at hun havde brug for bostøtte. B havde bedt ham om at hjælpe hende med at sige til kommunen, at hun havde brug for hjælp.

Når de købte ind, købte de oksekød, svinekød og kartofler og den slags. Han kan ikke huske, hvilken slags mad de lavede. Han kan lave al slags mad.

T2 har supplerende forklaret, at hun ikke ved, hvorfor T og B flyttede ind hos dem. T sagde, at han og B bare var venner. B mente, at de var kærester. Hun ved ikke, hvorfor T og B flyttede med videre til V-vej. Hendes første indtryk af T var, at hun ikke brød sig om ham. Hun blev bange for T, da han begyndte at slå på B, mens hun så det. Det var, mens de boede på U-vej. T har aldrig slået hende, men hun var bange for T, fordi hun tænkte, at hvis T1 kunne slå hende, kunne T også slå hende. Hun kendte hverken T eller B, før de flyttede ind. Da de flyttede ind på U-vej, var B udsultet og fuldstændig afmagret. Forevist billede taget den 17. marts 2019 var B lige så tynd, da de flyttede ind, men hun havde langt hår. Da hun så B første gang, tænkte hun, at B skulle have noget hjælp, fordi hun var så tynd. Hun så ikke B

spise særlig tit på U-vej. I starten fik B det samme som de andre, men efter kort tid mente T ikke, at B måtte få det samme som de andre. B måtte derefter kun spise sammen med dem, når der var gæster. De havde måske gæster to eller tre gange. B fik havregrød. Nogle gange fik B havregrød to gange om dagen, og nogle gange gik der tre eller fem dage, hvor hun ikke fik mad. B lavede selv havregrød i mikroovnen. B sagde, at hun gerne ville have mere mad. T svarede, at det kunne hun godt glemme, og at en portion var nok. På V-vej foregik det på samme måde bortset fra, at køkkenet blev låst af. Det var kun T1 og T, som havde nøgle til køkkenet, så hun kunne ikke gøre ret meget. På V-vej spiste B sammen med dem de første to dage. Derefter skulle B spise selv og spise havregrød. B lavede selv havregrød, hvis T og T1 havde låst op til køkkenet. De første to dage fik de mad fra McDonalds. B fik lige så meget, som de andre. Hun mener, at de hver aften fik fem cheeseburgere hver.

T har taget kvælertag på B en gang. Det var på U-vej. Hun kan ikke huske mere om, hvad der skete.

T slog B alt fra to gange om dagen til fire gange om dagen. Det startede med at være en gang om dagen eller hver anden dag på U-vej og tog til. T brugte flad og knyttet hånd lige meget. Det passer ikke, at T kun har slået B to gange.

Hun kan huske, at hun så, at B fik et hundehalsbånd om halsen, men hun ved ikke, om B blev trukket rundt i stuen med en snor, fordi hun gik i bad. Hun ved ikke, hvorfor B skulle have hundehalsbåndet om halsen.

B skulle gå på toilettet udenfor, fordi T mente, at hun brugte for meget toiletpapir. Det passer ikke, at det var hende og T1, der ville have det. Det passer heller ikke, at det var hende og T1, der bestemte, at B ikke måtte få noget at spise. Det var T, som var den dominerende, og han ville bestemme alt, hvad der foregik. Hendes indtryk var, at T1 var ligeglad. Hun blandede sig ikke, fordi hun ikke ville blande sig i en anden mands forhold. T har aldrig truet hende. Hun har ikke hørt, at T har truet T1. Hun kan ikke huske, at T har truet B.

Hun tror, at T ikke ville have, at B forlod stedet, fordi hun ikke måtte anmelde ham. Hun syntes, at B skulle have lov til at komme ud, men hun sagde det ikke til T. B kunne godt forlade stedet, fordi døren ikke var låst. B har sagt til hende, at hvis hun gik fra T, ville T

finde hende og slå hende og hendes familie ihjel. Der skulle hele tiden være en ved B, fordi T ikke mente, at hun måtte være alene, fordi hun kunne smutte, eller der kunne mangle ting. T ville have, at de skulle være vagter, men det gad hun ikke. Det var tit kun hende og B, som var hjemme. Hun holdt ikke øje med B, og B kunne bare været gået.

Foreholdt afhøringsrapport af 2. maj 2019, side 7, afsnit 6, 7 og 8: ”Hun skulle stadig lufte hunden, men når T og T1 kørte nogen steder, låste de til soveværelse, køkken, stue og kælder. De låste ikke til afhørte og T1s værelse og toilettet. Hoveddøren var heller ikke låst, men B måtte ikke være alene hjemme, så afhørte skulle blive og passe på. T og T1 ville ikke have at B skulle være alene, for så kunne det være at hun stak af. De havde sagt til afhørte, at B ikke måtte komme ud eller tale med nogen. Når B luftede hunden, holdt T øje med, ved at kigge ud af vinduerne, at B ikke talte med naboerne”, har hun forklaret, at det er rigtigt, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun så fjernsyn i stedet for at holde øje med B.

Hun har fået at vide af T1, at B var låst inde på toilettet.

De kunne få hunden til at pudse på B. Hun har gjort det to gange, men hun tror, at T har gjort det mange gange.

B havde ikke kontakt med andre. Hun husker ikke at have set B med en telefon. B måtte ikke være sammen med de andre. B var bange, derfor blev hun sammen med dem. Hun tror, at T ville udnytte B, og derfor smed han hende ikke ud. Hun vidste ikke noget om det, da hun boede der.

Hun ved ikke, om T og B havde sex. Det lagde hun ikke mærke til.

Hendes hukommelse er ikke så god længere, fordi hun gerne vil lægge det, der er sket, bag sig. Hun har ikke kontakt med hverken T1 eller T3. B ønsker ikke kontakt med hende.

Hun spurgte B, hvorfor hun var så tynd. B sagde, at det var fordi, at T mente, at hun spiste som et svin. Hun mener også, at T har sagt noget i den stil.

Hun er sikker på, at det allerede var på U-vej, at B spiste havregrød. Hun kan huske, at B lavede havregrød selv på U-vej og V-vej.

Hun ved ikke, om B kunne lave mad, gøre rent eller vaske tøj, for hun har aldrig set hende gøre det. Hun har ikke set hende lave noget på U-vej eller V-vej. De har ikke talt om, at B havde behov for støtte. Hun ved, at der kom nogen fra kommunen, men det var, mens hun var i skole.

Hun ved, at B blev slået på V-vej, fordi hun kunne høre slag. Hun så det en gang på V-vej. De andre gange, hvor T slog på B, kunne hun høre det. Hun stod i køkkendøren og så, at T slog B så hårdt i baghovedet, så hendes hoved ramte knæet, og hun flækkede øjenbrynet. Hun har hørt fra B, hvad T har sagt, men hun har ikke hørt T true B. Hun er i tvivl, om B måtte være i hele huset i starten på V-vej. T vendte på en tallerken. Hun ved ikke hvorfor. Hun husker ikke noget om, at det var fordi, B stjal fra dem.

Hun vil ikke sige, at hun og B var veninder. Hun kunne godt lide B som person. Hun blev ikke træt af hende. Hun opfattede ikke B som en "dramaqueen" eller omtalte hende sådan.

Foreholdt sms-besked sendt fra hendes telefon den 19. januar 2019 til en ... (ikke forurettede), kan hun ikke huske den. Hun kan ikke huske besked sendt til T1 den 3. februar 2019. Hun havde det ikke sådan med B. Hun kan ikke huske besked sendt den 3. februar 2019 til T, den 4. februar 2019 til T1 og den 12. februar 2019 til T. Hun kan ikke huske sms'er. Hun vil ikke mene, at B mishandlede Hunden C.

B stjal smøger fra hende en gang. Hun blev irriteret over, at B ikke spurgte, om hun måtte tage en cigaret. Hun kan godt huske sms-korrespondance med T den 19. februar 2019 om, at hun tog smøger. Hun optog en video for, at T ikke skulle sige, at han ikke troede på hende. T og T1 var ikke hjemme, da det skete. B gik og røg uden for huset. Hun kunne frit være gået på det tidspunkt.

Hun optog videoen med B og hunden den 4. marts 2019 for at bevise, at hunden sprang på B uden, at hun eller T sagde, at hunden skulle gøre det. Det skete den ene gang.

J har supplerende forklaret, at han havde rigtig god kontakt med B, da hun var på efterskole, men han fik en kæreste, og hans kæreste og B kom op at toppes. B brød derefter kontakten med ham. Det var på et tidspunkt mellem maj og august 2015. Han fik næste gang kontakt med B i 2016, hvor hun kom sammen med en, der hed Han og B fik ikke genoprettet kontakten på det tidspunkt. Derefter var hans næste kontakt med B, da hun skrev til ham på Messenger, om han ville komme og hente katten. Han havde jævnligt kontakt med Bs mor, K, for at høre, hvordan B havde det. Han hørte gennem K, at B var blevet kæreste med T, og at hun skulle have et barn. B sendte nogle billeder til K på Messenger af en kvinde, som var maltrakteret, og skrev, at hvis hun ikke holdt kæft, kom hun til at se sådan ud. Det var efter den 14. oktober 2017, hvor han hentede katten. B havde i november 2017 skrevet til K, at nu ville hun gerne hjem. K fortalte, at de ikke fik B med hjem den dag. K har fortalt ham, at B sagde, at hun ikke ønskede at tage med hjem, og at det kun var for sjov, at hun havde sendt billederne. Han har fået at vide af K, at B ikke ville have kontakt med hende.

Han holdt ved nr. 98, da han skulle hente katten, for det havde han lovet B. Da han kom, kørte han først forbi B, fordi han ikke kunne genkende hende. Han sagde, at han gerne ville have hende med hjem. De talte sammen uden for bilen i to-tre minutter, og så fik han katten og kørte. Han spurgte ikke ind til, at hun var blevet så tynd. Han tror nok, at han spurgte ind til, hvordan hun havde det med T. Han ved ikke, hvad hun svarede. B sagde nej til at komme med ham hjem. Han talte med K om det, da han kom ned med katten. Han havde derefter ikke kontakt med B før i marts 2019.

Han opdagede et brandsår på Bs arm, da han hentede katten. K sagde til ham, at T slukkede cigaretter på B, og K sagde, at B var tynd, fordi hun ikke fik noget at spise. Han og K talte jævnligt om, at forholdet mellem B og T ikke var, som det skulle være. Med det mener han, at T tæskede hende. Det har K fortalt ham. Han så B sidste gang til domsafsigelsen i byretten. Hun var væsentligt tyndere i 2017 end til domsafsigelsen. I marts 2019 var hun endnu tyndere end i oktober 2017. Før oktober 2017 lignede hun sig selv. Han vil sige, at hun var en normal pige vægtmæssigt som barn, og hun begyndte at tage lidt på, da hun kom på efterskole. Efterskoletiden var 2011-2013.

E har supplerende forklaret, at han kontaktede politiet, fordi et menneske blev mishandlet. Hunden blev pudset på hende, og hun fik ikke noget at spise. T1 har fortalt ham, at toilettet i kælderen var der, hvor de låste hende inde, når de gik i byen.

Da de spiste rådyr på U-vej, pegede T på B og sagde: ”Du må godt komme og få noget at spise”. Det er hans opfattelse, at hun ikke måtte, før T sagde til. Da han havde lagkage med, spurgte han, om B ikke skulle have et stykke, og T sagde nej. Han sagde, at det var hans lagkage, og så gav han hende et stykke. Man kunne se på B, at hun var sulten. Hun var så underernæret og mager, at man kunne se knoglerne. Man kunne også se det på den måde, hun spiste. Han har ikke set hende spise andet end lagkagen på V-vej.

Han spurgte B, om hun ville med til Hamborg, fordi hun sad og lignede et skræmsel. Hun lyste helt op, og det ville hun gerne. Han ved ikke, hvorfor han ikke tog hende med. Han prøvede ikke at få hende ud af huset. Han spurgte hende lørdag aften, lige inden han kørte hjem, og anmeldte det til politiet søndag morgen.

T og B har ikke besøgt ham og hans kone. Hans kone har fødselsdag dagen efter T1. Han tror nok, at T1 og T2 var inviteret hjem til dem til hans kones fødselsdag i februar 2019. Han kan nu huske, at T kørte T1 og T2 derhen. B var med, og han inviterede T og B med ind. B spiste nok fire bøffer, en halv skål citronfromage og et stort stykke lagkage. Han kan ikke huske, om han talte med B, men det gjorde han nok. Han ved ikke, om hans kone talte med hende. De har nok efterfølgende talt om, hvordan B kunne spise så meget. Han ved ikke, om B var bange.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. marts 2019, side 3, 2. afsnit: ”Ifølge afhørte var stemningen god ved middagen, afhørtes kone talte lidt med forurettede, men der blev aldrig nævnt noget om, hvad der foregik i huset. Ifølge afhørte og U virkede forurettede ikke skræmt eller bange, men U havde lagt mærke til, at forurettede undgik at sidde ved siden af T”, har han forklaret, at han står ved det, som han har forklaret til politiet, men han kan ikke huske i dag, om B virkede skræmt eller bange.

G har supplerende forklaret, at den ene seddel var skrevet på noget pap fra en sodavandskasse. Han kan ikke huske, om det var den første seddel, men det tror han. De tænkte, at sedlen var

fra den pige, de havde set ved nabohuset. Første gang han så pigen, havde hun en stor jakke på. Hun var tynd. De tænkte ikke, at sedlen kunne være fra andre. Den anden seddel fik de gennem soveværelsesvinduet. Den var skrevet på toiletpapir. Han mener, at de to sedler kom med en dags mellemrum. De gik over til hans søster med den anden seddel. Hun talte med sin genbo, som var ved Y-by kommune, og kommunen ville så gøre noget mandag, men det nåede de ikke. Han tror ikke, at det var fuglene, som spiste de æbler, de lagde ud. Æblerne var lagt ud til fuglene, ikke til pigen. De har ikke lagt mad ud til pigen. De har ikke set andre end pigen gå med hunden. De har kun set pigen to gange.

L har supplerende forklaret, at han og T var venner. De er ikke venner længere. Han mødte B første gang, da T og B boede på Bakken. Han har mødt B, før hun blev gravid. Han blev aldrig klog på, om T og B var kærester. Da han så B første gang, var hun normal. Hun blev tyndere med tiden. Når han og T talte over computeren, kunne han høre B i baggrunden sige, at hun gerne ville have mad. T svarede, at det ikke var muligt. Engang spurgte hun vidnet, om hun måtte få noget pizza, og hun havde en frygtelig appetit. T var der også, da hun spiste pizza. Han havde på et tidspunkt B på egen hånd, hvor han spurgte, om hun var ok. B nåede at fremstamme, at hun var bange for T. Han spurgte, fordi han over computeren kunne høre, hvordan T talte til hende.

T ville hele tiden have det til at fremstå som om, at det var B, der var et problem. Han har oplevet, at T var på den måde både i forhold til A og B. Hans kæreste inviterede både A og B med på tøjetur, mens de var sammen med T, men ingen af dem måtte komme med for T. Han tror ikke, at A og B kender hinanden. Han har ikke introduceret dem for hinanden. T var altid en kontrollerende type. Hans fornemmelse er, at B var nem at kontrollere. T har fortalt ham, at B overførte penge til ham. T købte nogle ting, som han ikke kunne have råd til, når han var pensionist, så der måtte komme penge et andet sted fra.

Foreholdt sms-besked sendt den 29. juli 2018 kl. 12:42:34 har han forklaret, at han hentyder til det, han lige har forklaret. T sagde, at han fik Bs penge for at betale diverse ting. Når han i sms-besked sendt den 29. juli 2018 kl. 12:48:49 skrev, at ”hun har den tilstand hun har”, er det fordi, han på et tidspunkt så nogle papirer, hvor B var blevet udredt. B gav ham papirerne, og det fremgik heraf, at hun havde nogle mentale problemer. Det kunne han også mærke på hende.

Han sendte beskeden den 8. januar 2019 vedhæftet oplysninger om straf for psykisk vold, fordi T kunne være rigtig grim i tonen over for B og A

Han har mødt A. Han kendte ikke A særlig godt, men han har været ved T nogle gange, hvor A også var der. Hans indtryk var, at der foregik lidt af det samme som med B. Der var en aften, hvor han fandt A ude på gaden, hvor hun græd og fortalte, at T var gået amok oppe i lejligheden. T havde raseret hele lejligheden, kunne han se gennem døren. A fortalte, at T havde slået hende. Han kunne ikke se skader på hende, men hun virkede bange. Han har ikke hørt om andre episoder, hvor T skulle have slået A. A var hos dem de første timer og tog så tilbage til T. A var rystet, mens hun var hos dem. Han havde aldrig A på egen hånd. T var der altid.

B måtte ikke tage bussen til Y-by selv for at se deres søn. B har sagt til ham, at hun godt kunne tage offentlig transport, men at hun ikke fik lov.

Foreholdt afhøringsrapport af 29. marts 2019, side 2, næstsidste afsnit: "Afhørte forklarede, at T bestemte fuldstændig over B. T lod aldrig B være alene med andre, da han var bange for, at hun ville fortælle, hvordan T egentlig behandlede hende. Afhørte havde dog én gang haft 10 minutter alene med B, hvor afhørte forsøgte at forklare B, at T ikke var god for hende. Da T fandt ud af det, blev han rasende på afhørte", har han forklaret sådan til politiet. B sagde, at hun var bange for T. Det mener han, at han sagde til politiet. Han har haft meget begrænset kontakt med B efter, at T blev anholdt. Han hjalp B, da hun skulle flytte. De er bekendte. Han har ikke kontakt med A.

K har supplerende forklaret, at billedet, ekstrakten side 852, er fra 2016, hvor B blev student. Det var inden, hun blev kæreste med T. B gik på STU, som er en skole for unge med særlige behov. B var tyndere, da hun så hende på R-vej i 2017, og hun var endnu tyndere, da hun blev indlagt i marts 2019. B sagde selv, at det var fordi, at hun ikke måtte få så meget at spise. B boede hos hende en del af tiden, mens hun var gravid, fordi hun og T var uvenner. T overtalte hende til at komme tilbage til ham. Hun så ikke B lige efter fødslen. Hun har ikke set sit barnebarn. Hun fik nogle få billeder, men kontakten stoppede stort set på det tidspunkt. B sendte på et tidspunkt et billede, hvor der var en, som havde fået to blå øjne, og det blødte ud

ad det ene øje. B skrev, at hun kom til at se sådan ud, hvis hun ikke hørte efter, hvad T sagde. B ville gerne have, at hun kom og hentede hende. Hun fik en kammerat til at køre hende derud og ringede til politiet, da B ikke kom ud som aftalt. B kom ud og sagde, at hun ikke skulle med alligevel, og gav hende et knus. B sagde, at de havde snakket om det og var blevet gode venner. B var da begyndt at blive tynd. B har sagt, at T havde bestemt, at hun ikke måtte spise. Han mente, at hun spiste for meget. B fortalte, at T slog hende. B har fortalt, at hun blev brændt med en cigaret. Hun fik at vide af B, at T havde bestemt, at B ikke måtte have kontakt med familien eller med andre. Hun kommunikerede med B over Messenger og Facebook, indtil B ikke måtte bruge internettet mere, og T tog hendes telefon. B fik nyt telefonnummer, som familien ikke måtte få. Hun måtte ikke komme i huset på R-vej. B besøgte hende ikke. Hun ved ikke hvorfor. Efter episoden med politiet i november 2017 mistede hun kontakten med B. Hun tror, at B blev hos T, fordi hun var bange for ham og ikke turde stikke af. B havde følelser for T i starten. Nogle dage efter episoden i november fik hun en sms fra B, hvor der stod, at B ikke turde tage med, fordi T stod inde bagved døren med et skydevåben.

Hun indgav en anmeldelse til politiet den 4. januar 2017. B sendte hende en sms om, at hun blev holdt som gidsel. Hun tog med politiet ud til B. Hun sad i patruljevognen, mens politiet hentede B og hjalp hende med at pakke. De talte ikke efterfølgende om, at der ikke var hold i anmeldelsen.

A har supplerende forklaret, at T i starten var rigtig sød, romantisk og kærlig. De skrev meget sammen og sås tit. Hun blev forelsket i ham. Han sagde, at han ikke kunne blive ved med at se hende, fordi hun boede så langt væk, så hun skulle flytte ind, hvis de skulle blive ved med at være kærestes. Hun var meget forelsket i ham, da hun flyttede ind. Lige i starten efter, at hun var flyttet ind, var forholdet rigtig godt, men da hun startede i skole i august 2015, blev T mere og mere kontrollerende og skulle vide alt, hvad hun lavede. Allerede inden da var han begyndt med at ville vide, hvem hun skrev med, og hvis der var nogen, som ringede, skulle han sidde og lytte med. Han ville ikke have, at hun selv tog frem og tilbage til skole. Hun måtte helst ikke tage i skole, fordi der var andre mænd, som hun kunne finde på at være sammen med. Hun sagde til ham flere gange, at hun ikke kunne finde på at være utro, og om han ikke kunne slappe lidt af. Hun var stadig forelsket i ham på det tidspunkt.

Hun kan ikke huske den første gang, T var voldelig. Omkring efterårsferien, hvor hun var afsted på spejderlejr, slog det over til at blive slag og vold. Det var slag i maven med hårde knytnæveslag. De skændtes om spejderlejren, da hun kom hjem. Han ville have, at hun skulle komme hjem. Hun blev bange, fordi han skrev, at han ville smide alle hendes ting ud. Hun prøvede at sige, at hun ikke kunne komme hjem, men han blev ved med at ringe og skrive, at hvis hun ikke kom hjem, var de ikke sammen mere, og at han ville brænde hendes ting. Han kom så og hentede hende før tid. Efter de kom hjem, spurgte hun, hvorfor hun ikke måtte være afsted. Hun er pigespejder, så de er kun piger. T blev helt underlig og slog hende i maven.

Hun var også afsted en weekend i foråret som forberedelse til lejren i efterårsferien.

Det var L, som ringede til politiet den 14. juli 2015. De var til fest hos Ts kammerat, og hun hyggede sig med L og hans kæreste, V, da T blev underlig og sagde, at hun skulle gå med hjem. Det ville hun ikke, og så blev T vred og stormede ud. Hun gik tilbage til lejligheden og sagde til ham, at det gad hun ikke, og nu gik hun i seng. Han hev i hende og skubbede hende ud i opgangen og begyndte at smide hendes ting ud. Han slog hende også i forbindelse med, at han skubbede hende ud af lejligheden. Hun løb tilbage til festen. Hun fortalte L, hvad der var sket, men ikke, at hun var blevet slået. Hun talte længe med Ls kæreste, V, og det kan godt passe, at hun har sagt til hende, at hun var blevet slået.

T har slået hende med lussinger på kinderne og slag i baghovedet.

De så allerede fra starten ikke så meget til hendes familie. Første gang hun så sine forældre efter, at hun i maj 2015 flyttede til Y-by, var i august, hvor de var på besøg til hendes fødselsdag. Derudover var hendes familie på besøg hos hende og T i december lige op til jul. Hun måtte ikke have kontakt med sine skolekammerater. Hun holdt sig for sig selv på skolen, fordi hun var bange for Ts reaktion. Hun deltog ikke i sociale arrangementer uden for skoletid. Hun var bange for, at han ville slå hende endnu mere, end han havde gjort. Hun besøgte aldrig sine forældre efter, at hun var flyttet til Y-by. Hun måtte ikke tage offentlig transport for T, for så kunne hun møde andre mennesker, og det måtte hun ikke. Hun havde telefonisk kontakt med familie og venner. Hun havde sin telefon for sig selv. T var altid til stede og kunne følge med i, hvad hun lavede. Hun frygtede hans jalousi og den kontrol, der

var begyndt at komme. Hun kunne ikke tale frit i telefon. Hendes forældre er ikke så gode til sms'er, så de skrev ikke sammen. Lige efter hun og T var flyttet sammen, kom der to af hendes veninder til aftensmad. Der var ikke kontrol i forbindelse med det besøg, for det var tidligt i forholdet. Det er rigtigt, at Ls kæreste ville arrangere en tur, hvor de skulle ud og shoppe, men hun var ikke afsted, for det måtte hun ikke for T.

Hun har aldrig slået nogen. Hun har ikke slået T med lussinger eller slået ham nytårsaften. Hun kan slet ikke genkende det, som T skulle have forklaret vedrørende deres forhold.

De to gange, hun blev låst inde, var det i soveværelset. Både lejligheden i X-vej og lejligheden på ... var på 1. sal. Der var vinduer i soveværelset, men der var langt ned. T låste døren begge gange. Han blev i lejligheden. Hun bankede på døren og råbte: "luk mig ud", men til sidst blev hun træt. I den første lejlighed tror hun ikke, at der var nogen, som ville kunne høre noget. Udlejeren i den anden lejlighed har sagt efterfølgende, at han har hørt råben fra deres lejlighed. Hun råbte, at T skulle komme og låse op. Hun tror, at T var blevet rigtig sur og havde slået hende, hvis hun havde råbt ud af vinduet. Hun havde ikke sin telefon. Hun tror, at telefonen lå i stuen, og T rev hende ind i soveværelset, så hun nåede ikke at få den med. Hun ved ikke, om T blev sur over, at hun ville have hans ven til at tage hjem. Han blev ved med at sige, at hun nok hellere ville være sammen med hans ven end med ham. Hun kan ikke huske, om vennen tog hjem, men hun tror, at T låste hende inde for, at hun skulle holde op med at blande sig i, hvad han lavede. Anden gang han låste hende inde, skændtes de, men hun kan ikke huske om hvad. De stod og råbte og skreg, og så rev han fat i hende og hev hende ind i soveværelset og låste døren. Begge gange var hun låst inde natten over. Det var ham, der låste døren op. Hun vidste ikke, hvordan hun skulle reagere på det. Hun turde ikke sige noget, fordi hun var rigtig bange for ham. Frygten begyndte at komme, da han kastede ting efter hende til festen, og så blev det værre. Forelskelsen blev overtaget af frygt. Hun vidste ikke, hvad hun skulle gøre, så hun blev der bare, for hun turde ikke andet. Forholdet var ikke godt, da de flyttede til Z-vej, men hun turde ikke andet end at flytte med.

De havde almindelig frivillig sex gennem hele forholdet. De to gange, hvor hun blev voldtaget, adskiller sig ved, at hun sagde til T, at hun ikke havde lyst, og så gjorde han det mod hendes vilje. Hun kan ikke huske præcis, hvornår det skete første gang, men det var, mens de boede på X-vej. Han sagde, at de skulle have sex, og hun sagde, at det ville hun ikke. Han rev

hende ind i soveværelset og begyndte at rive hendes tøj af. Hun sagde, at hun ikke ville, og han sagde, at hun gerne ville. I starten holdt han fast på hendes arme, og da han begyndte, holdt han fast om hendes hals og klemte. Han var en stor mand. Hun kunne ikke skubbe ham væk. Hun prøvede flere gange. De havde ikke frivillig hård sex. Anden gang, hun blev voldtaget, var på Z-vej. Det foregik på samme måde. Det var hårdt og mod hendes vilje, hvor hun forsøgte at skubbe ham væk. Hun tror, at han voldtog hende, fordi hun sagde fra og sagde, at hun ikke ville. Det var en form for ekstra kontrol fra ham. Det skete i den periode, hvor han også slog hende. Hun tror, at T vidste, at hun var bange for ham. Hun gjorde tit, hvad T sagde, fordi hun var bange for, hvad han kunne finde på. Hun har aldrig sagt til T, at hun var bange for ham.

Hun læste om den anden pige i ...Folkeblad. Det var V, Ls kæreste, som sendte artiklen til hende og skrev, at det var T, som havde gjort det. Det var artiklen om, at pigen havde været indespærret og havde lagt sedler til naboen, fordi hun var sulten. T har ikke sultet hende, men der var nogle gange ikke penge til mad, fordi han havde brugt pengene på computerspil. Hun kan ikke huske, om der stod noget i artiklen om, at den anden pige var blevet voldtaget. Hun har aldrig mødt den anden pige. Den anden pige har skrevet til hende efter byretten, og de har skrevet lidt sammen der.

Hun var rigtig bange, da forholdet stoppede, også fordi hun derefter fik trusler. Hun har ikke været i kontakt med T efter, at hun flyttede.

Hun startede på handelsskolen efter sommerferien 2015, og hun fik også en praktikplads i Bog & Ide i ...centret. Hun kan ikke huske, hvor længe hun var i praktik. Det var nogle uger inden, at hun flyttede fra ham. Hun tog en uddannelse på handelsskolen. Hun var tilknyttet en spejdergruppe i Hun var ikke afsted ugentligt, men lavede kurser for piger. Hun har kun været afsted til spejder de to gange, som hun har forklaret om.

T beskyldte hende for at være utro med en konkret anden mand, men de var kun piger på spejderturene, så det kunne ikke lade sig gøre. Det er rigtigt, at T har fået nogle beskeder tilsendt. Det var en gammel kammerat, som skrev til hende, og så skrev dennes kæreste til T og sendte beskederne. Der var ikke noget i det. De havde bare et langt venskab. Det kan godt være, at T opfattede det anderledes.

Hun husker det sådan, at episoden, hvor hun blev smidt ud af lejligheden, var første gang, T slog hende. Hun var blevet slået, da politiet kom. Hun var chokeret over det, der var sket, og derfor meldte hun det ikke. Hun græd helt vildt og var bange og chokeret. Hun og T fik ikke talt episoden igennem. Hun turde ikke sige noget. Hun gik ind i sig selv, fordi det lå langt fra, hvad hun havde oplevet før.

Første gang, hun blev udsat for voldtægt, var ikke så lang tid efter spejderturen i uge 42. Voldtægten foregik i soveværelset på X-vej. Det var lige inden, de flyttede til Z-vej. Hun husker ikke detaljer i forhold til datoer og steder, fordi det er så lang tid siden, men den første voldtægt skete i X-vej. Hun kan ikke huske datoen for, hvornår de flyttede til Z-vej. Hun turde ikke gøre andet end at flytte med, fordi T sagde, at de skulle flytte. De ville begge to gerne flytte, fordi lejligheden, de boede i, var så ulækker. T ville rigtig gerne have børn, men det var ikke et stort ønske fra hendes side. Hun spillede nogle gange med på det, når T sagde, at han gerne ville have børn.

De to gange, hvor hun blev voldtaget, sagde hun flere gange, at hun ikke havde lyst og ikke var i humør til det. Han sagde, at hun godt kunne lide det. Hun sagde nej, og at han skulle stoppe, og prøvede at skubbe ham væk. Hun sagde det højt og bestemt. Han kan ikke have opfattet det som en del af legen, for de har aldrig gjort det på den måde ellers. Voldtægterne skete i forbindelse med, at de havde skændtes lidt.

Foreholdt afhøringsrapport af 3. april 2019, side 2, 3. afsnit: ”Afhørte og T havde sex også efter, at T var blevet voldelig. Afhørte havde haft frivillig sex med T flere gange. Afhørte forklarede, at hun også flere gange var blevet tvunget til sex mod hendes vilje. T tvang flere gange afhørte til sex, ved at tvinge hende ned på sengen på maven og derefter fastholde afhørte, hvorefter T havde sex med afhørte. Afhørte er også flere gange blevet tvunget til sex, ved at T truede hende med at slå hende, hvis ikke hun ville have sex. Afhørte huskede ikke hvor mange gange, at hun var blevet tvunget til at have sex med T mod hendes vilje”, har hun bekræftet, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun blev forvirret over, hvem der lå på maven, og hvem der lå på ryggen. Det gjorde hun også i byretten. Hun lå på ryggen, og han lå på maven. Hun havde kun røde mærker på halsen efter den ene episode.

Efter det første overgreb syntes hun ikke, at det var særlig rart at være i det. Hun har aldrig været sådan en, som taler med folk om sine problemer, for det er de ikke i hendes familie, så hun talte ikke med nogen om det. Hun var ved lægen en gang, mens hun boede sammen med T. Hun var hos lægen, fordi hun troede, at hun var gravid. Hun fortalte ikke lægen noget. Det var svært for hende at tale med andre om det, der skete. Hun følte sig ydmyget, fordi det var hendes kæreste, og et forhold skal ikke være sådan, så derfor havde hun ikke lyst til at fortælle det til nogen. Det er E, som er hendes bedste veninde. De taler aldrig sådan om dybe ting. Hun har ikke fortalt hende i detaljer, hvad der er sket. Hun taler heller ikke med sin mor om sådan nogle ting. Hun syntes, at det var så ydmygende at blive udsat for, at hun ikke ville tale om det. Hun talte ikke med T om det, fordi hun var så bange for ham. Hun tænkte på at flytte, men hun turde ikke. Hun overvejede at ringe til sine forældre eller E, men hun frygtede, hvad han kunne nå at gøre, inden de kom. Hun gik i skole og praktik efter overgrebene. Hun overvejede ikke at bede om hjælp der. Det var en dag på vej hjem fra praktik, at hun ringede til E. Hun gik på handelsskole i 10 uger. Hun var til eksaminer i november og gennemførte med nød og næppe. Gruppearbejde foregik på skolen. Hun cyklede ikke i skole. Hun fortsatte med at have telefonisk kontakt, men mange af hendes veninder hoppede fra, fordi hun ikke kom og besøgte dem. Hun var på sociale medier. Hun gik ture, for i starten havde hun en hund, som hun gik ture med, men T ringede rigtig ofte og spurgte, hvor hun blev af, og hvorfor hun var væk så længe. Hun gik tur med sin søster. Det var i december. Det er hendes storesøster, som hun er meget tæt på. Hun tænkte på at betro sig til hende, men hun var virkelig bange for, hvad T ville finde på at gøre.

Det passer ikke, at der var en vrider på den ene soveværelsesdør, og at der ikke var en nøgle til den anden soveværelsesdør. Det var muligt at låse hende inde. Udlejeren sagde den dag, da E hentede hende, at han flere gange havde hørt råb og skrig, men ikke reagerede på det, fordi det var deres privatliv.

E var på besøg en weekend i januar 2016. De legede med hendes lille søn, snakkede og spillede spil. T spillede PlayStation i sofaen. De ville ud og gå en tur, og så sagde T, at de skulle blive i lejligheden og ikke skulle gå. Hun ringede til E og sagde, at hun ville flytte, fordi hun ikke kunne mere. Efter at hun havde set E med sin søn, gik det op for hende, at det, der skete, var helt forkert.

Efter at hun var flyttet, kontaktede T hende på sms, Snapchat og Facebook. Da hun fik sin søn i juli 2017, skrev T til hende, at han ville melde hende til kommunen og få hendes søn tvangs fjernet. Hun har en kæreste nu, M, men hun har ikke fortalt ham i dybden, hvad T har gjort. Hun har kun fortalt, at T var voldelig, og at hun havde det svært på grund af det. Det er rigtigt, at T har anmeldt M for trusler, men hun ved ikke, hvad det drejer sig om.

E har supplerende forklaret, at hun og A havde mindre kontakt efter, at A var flyttet til Y-by, fordi A havde fået en ny kæreste, og hun flyttede til en ny by. Hun havde selv fået en søn alene, og hun havde også brug for ro. Hun kan ikke huske, om de forsøgte kontakt, hvor det ikke lykkedes. A havde set hendes søn en gang, før hun besøgte A og T i januar 2016. Han var omkring 8 måneder, da de var på besøg i Y-by. Hun havde taget barnevogn med, så de kunne gå nogle ture, men det blev ikke til noget. Det virkede som om, at A helst ville blive i lejligheden. Hun undrede sig over, at T hele tiden skulle slå A på skulderen og på låret, når de f.eks. sad ved siden af hinanden i sofaen, hvor A grinede, men også sagde av. Hun så ikke A blive slået rigtigt. Der var ikke noget faresignal i weekenden ud over, at T var meget over dem. De fik ikke rigtig lov til at være alene. Hun syntes, at det var lidt underligt, at han hele tiden skulle være der, hvor de var. Hun syntes, at A havde ændret sig meget og var meget anspændt. A var ikke den samme.

A kontaktede hende igen efter weekenden. A græd og sagde, at der var noget, hun ikke havde fortalt. A fortalte, at T var kontrollerende og lukkede hende inde og tog hendes penge. Hun nævnte en lille smule i telefonen om, at han havde brugt taser på hende. Hun sagde ikke noget i telefonen om, at T havde slået hende. A var ked af det, og det har hun kun set hende være yderst sjældent. De hentede hende nok en dag eller to efter opkaldet. Hun ringede tilbage og sagde, at hun havde fundet en løsning på, at A kunne blive hentet, og de blev enige om ikke at sige noget til T inden. Hendes to kammerater blev i bilen, og hun gik selv op og bankede på. T tog fat i As arm, og A sagde av. Hun gik imellem, og så stoppede T.

A begyndte efterfølgende at lukke lidt op for, at T havde tvunget hende til sex. A ville ikke rigtig snakke om det, fordi hun så blev meget berørt. A har aldrig fortalt hende detaljer. A har sagt, at hun er blevet tvunget til sex, er blevet lukket inde, og at T har brugt taseren på hende. Hun kan ikke huske, at A har fortalt, at hun er blevet slået. Hun sagde til A, at hun syntes, at A skulle anmelde det, fordi T blev ved med at kontakte A og også kontaktede hende, men A

turde ikke anmelde det. A håbede på, at det gik i sig selv igen. A har ikke fortalt hende flere detaljer efter, at det med den anden pige er kommet frem.

Hun og A var tætte og snakkede om nogle ting, men der var også nogle ting, de ikke talte om. De kunne godt tale om, hvordan det gik med kærester. Hun og A talte ikke i telefon sammen, men skrev kun sammen på sms eller på Messenger. De sms'ede ikke så tit, da A boede i Y-by.

Hun og A var ikke alene på noget tidspunkt i den weekend, hvor hun var på besøg. A var på vej hjem fra arbejde, da hun ringede. De talte ikke på det tidspunkt om at melde T til politiet.

B har supplerende forklaret, at T i starten var rigtig sød, kærlig og omsorgsfuld, men det ændrede sig. Hun var forelsket i ham i starten. Da hun mødte T, havde hun et rigtig godt forhold til sin familie. Hun så dem nok hver 14. dag eller en gang om måneden. Hun så også sin bedste veninde, X, i hvert fald en gang om ugen. Fra 2013 til 2016 gik hun på STU, som står for særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse. Hun afsluttede uddannelsen, lige inden hun mødte T. Hun føler, at hun og T var kærester. Hun flyttede fra ham første gang, fordi han ændrede sig. Han spillede PlayStation og satte hende til at lave det hele. Han var ikke voldelig på det tidspunkt. Hun flyttede hjem til sin mor. Hun flyttede tilbage, fordi han sagde, at han savnede hende. Hun var stadig forelsket i ham på det tidspunkt. Hun mener, at det var, før hun blev gravid. Hun opdagede, at hun var gravid i december 2016.

Hun boede hos sin mor, fra hun fandt ud af, at hun var gravid, og indtil ca. 14 dage før, hun fødte sin søn. Hun havde ikke kontakt med T i de måneder. Hun flyttede tilbage, fordi han sagde, at han savnede hende.

Foreholdt afhøringsrapport af 20. august 2019, side 3, sidste afsnit, 4. -8. linje: "Da de boede sammen, ønskede B at få Y hjem, så de kunne blive en lykkelig lille familie. Derfor føjede hun sig også for Ts ønsker, og den måde som han behandlede hende på, fordi T somme tider truede med at smide hende på gaden. T var udmærket klar over, at B ikke havde nogle steder at tage hen, og at hun aldrig ville få sit højeste ønske, om at få Y hjem, hvis det skete", har hun bekræftet, at hun har forklaret sådan til politiet. Hun mener, at hun flere gange sagde til T, at det var et ønske, hun havde.

Hun blev bange for T, fordi hun var bange for, at hun skulle dø. Den hund, han slog ihjel, var en sort hund. Hun ved ikke, hvorfor hun skulle se på det. Hun brød sig ikke om det og syntes, at det var grusomt.

Første gang, T slog hende for alvor, var 14 dage før, hun fødte sin søn. Han lagde hende ned på gulvet, satte sig oven på hende og slog løs på hende. Han havde fået noget at drikke. Hun tror, at det var den aften, hvor hun var flyttet sammen med ham igen. Inden da havde han ikke slået hende. Hun kan ikke huske, hvorfor han slog. Hun prøvede på at stritte imod, men han var stærkere, så hun kunne ikke gøre noget. Han stoppede med at slå hende, fordi hendes hund forsvarede hende. De snakkede ikke om, hvad der var sket, for det ville han ikke. Hun turde ikke sige det til nogen, fordi hun så ville få flere slag. Hun var så hunderæd for ham, og det er hun stadig. Efter fødslen begyndte han at slå hende oftere og kaldte hende skældsord hver dag. Det var forskelligt, hvor lang tid der gik imellem, at han slog. Det kunne være flere gange om dagen, en gang om ugen eller en gang om måneden. Han slog både med knyttet hånd og med flad hånd. Hvis han havde en dårlig dag, slog han med knyttet hånd, og hvis det var en "mellem" dag, slog han med flad hånd. Han slog hende i ansigtet og i baghovedet. Det passer ikke, at han kun har slået hende to gange.

En dag på R-vej, hvor T lige var vågnet, gav han hende "sådan et los" lige ind i hofte med geværkolben. Hun kunne ikke få svar på, hvad hun havde gjort. Hun tror, at det også var på det tidspunkt, at han truede hende.

Der var en episode på R-vej, hvor T skød efter hende med en softgun. Han skød efter hende 30 gange, men ramte hende tre-fire gange. T havde besøg af en kammerat. De skulle skyde til måls, og så fik T en ide om, at hun skulle være målskiven. Det værste var, da hun blev ramt på albuen. Hun har et ar i dag. Hun sad skråt over for ham ved campingbordet og var nok en meter fra ham, da han skød efter hendes albue. Pistolen var nok 50 cm fra hende. Det passer ikke, at han kun har ramt hende en gang, for hun har ar.

T begyndte allerede at kontrollere, hvad hun måtte spise, da hun flyttede hjem til ham inden fødslen. T mente, at hun spiste for meget. Det mente han også efter fødslen. T sagde, hvor meget og hvad hun måtte spise. I starten måtte hun få fire skiver rugbrød med leverpostej på. Det var ikke nok, så hun var stadig sulten. Hun fik de fire skiver rugbrød til aftensmad, og

hun fik ikke noget mad i løbet af dagen. En sjælden gang fik hun lov til at få noget af hans mad. Hun sagde til ham, at hun var sulten og gerne ville have mere mad. Hun fik rugbrød indtil december 2018, og derefter måtte hun kun få en portion havregrød om dagen. Det var, mens de stadig boede på R-vej. Hun ved ikke, hvorfor det ændrede sig. Hun tabte sig rigtig meget. Hun så ud som på billedet fra 2016, da hun mødte T. Hun vejer lidt mere i dag.

T truede hende i hele perioden f.eks. med, at han ville slå hende og hendes familie ihjel, hvis hun stak af igen. Han sagde også, at han ville slå hende ihjel, hvis hun sagde noget til nogen. T var til stede under møderne med kommunen. T sagde, at hun ikke skulle sige til kommunen, hvad der foregik derhjemme, for så fik hun flere slag. Til sidst havde hun ikke kontakt med sin familie. Hendes telefon forsvandt ca. 1½ år før marts 2019. Hun sendte Messenger-beskeder til sin far, før T tog hendes telefon. Hun kan godt huske, at hendes far prøvede at få hende med, men hun turde ikke. Hun troede, at T ville finde hende og gøre det, han havde truet med flere gange. Hun kommunikerede med kommunen gennem Ts telefon. Hun havde ikke kontakt med andre mennesker. Hun måtte ikke låne hans telefon, så hun kunne ikke ringe til sin familie eller venner. Hun kunne ikke købe en telefon, fordi hun ikke havde penge til det.

T tvang hende nærmest til at aflevere alle sine penge til ham. T kørte hende ind til Y-by hver måned, så hun kunne komme ind til en automat i Danske Bank og hæve alle pengene. Det var ikke af hendes egen fri vilje, men hun vidste, hvad han ville gøre. Han ville give hende flere slag. Hun turde ikke sige ham imod. Han gav hende ikke penge. Det passer ikke, at hun fik penge til at shoppe. Hun shoppede ikke, når de var i Y-by.

Det var T, som besluttede, at hun skulle med på U-vej og også på V-vej. Det passer ikke, at han havde bedt hende om at flytte. Det var kun T1, som slog hende med hundelegetøjet. Ved episoden med hundehalsbåndet tog T halsbåndet af Hunden C. Han gav hende halsbåndet på og trak hende rundt i huset. Hun følte, at hun var ved at blive kvalt, og troede, at hun skulle dø. Hun kan ikke huske, at T har taget kvælertag på hende. Det skal nok passe, at han har gjort det, som T2 har forklaret, men hun kan ikke huske det. De fik Hunden C, mens de boede på R-vej. Hunden blev pudset på hende. Den gjorde det ikke af sig selv, for hun hørte hver gang T sige: ”Tag hende så, tag hende så”.

Slagene i hovedet fortsatte på U-vej. Hun fik også havregrød en gang om dagen på U-vej. Der var en gang på U-vej, hvor de alle sammen spiste hjortekød. Der fik hun lov til at spise med.

Den madras, hun sov på, blev taget fra hende. Derefter sov hun direkte på gulvet. Det skete et par dage, maksimalt en uge, inden de flyttede fra U-vej.

Det var på V-vej, at T slog hende med træpersiennen.

På V-vej fik hun en portion havregrød om dagen. På V-vej spiste hun ikke på noget tidspunkt sammen med de andre. Hun fik ikke lov til at spise sammen med dem de første par dage. Hun fik ikke cheeseburgere.

Hun var kun alene i huset på V-vej den ene gang, hvor hun blev låst inde. Hvis hun var gået fra huset, havde de sladret til T, og så havde hun først fået nogle på kassen. I gangen sad hun direkte på gulvet, som var klinkegulv. Det var koldt. Hun sov i sin sovepose på gulvet ved siden af Ts seng, når han gik i seng. Hunden var for det meste inde på Ts værelse.

Hun har også haft lyst til at have sex med T en gang imellem, men de fleste gange var det ham, som havde lyst. Hun gjorde det bare. Hun sagde to gange til ham på R-vej, at hun ikke havde lyst. Så blev han sur og kaldte hende skældsord, og hun kunne risikere at få nogle på kassen. Den ene af gangene, hvor hun sagde nej, havde han sex med hende alligevel. Det var på R-vej. Hun havde ikke lyst den dag. Hun mener, at det var før, han gjorde det med luftgeværet. Det skete efter, at han havde slået hende og efter, at hun havde født deres søn. De havde for det meste sex i stuen. Det var i sofaen. Han ville kun have sex i ske, hvor han lå bag hende. Hun lå tæt på kanten af sofaen, og han lå inderst. Hun havde nogle gange svært ved at komme fri. Han holdt løst fat om hende, men sådan, at hun ikke kunne komme fri. Han holdt armen om hende, som man normalt gør.

Den anden gang, hvor hun sagde fra over for sex, blev han sur og kaldte hende skældsord. De havde sex, når han ville. Det var både på R-vej, U-vej og V-vej. Det var en eller to gange på U-vej og det samme på V-vej. På V-vej skete det i sengen på hans værelse. Der turde hun ikke sige fra. Hun var bange for at få endnu flere slag, end hun havde fået. Hun var så tynd på det tidspunkt, at hun ikke kunne komme fri. Hun tror, at de andre vidste, at de havde sex, for T

sagde alt muligt til alle. Hun har ikke givet udtryk for, at hun havde lyst, og det kunne han heller ikke tro.

Hun havde den ene seddel til F på sig, da politiet kom. Hun fortalte politiet, hvor den anden seddel var. Da politiet kom, turde hun først fortælle, hvad der var sket, da hun kom ind på politistationen i Y-by. Det skyldtes, at hun var bange for, at T skulle få det at vide.

Hun viste selv politiet, hvordan hun sad i gangen, fordi de spurgte. Hun mener, at politiet spurgte hende, og så satte hun sig ned ”ud af det blå”.

Hun havde ikke en god relation til sin far. Hun bevarede forbindelsen til X, indtil T tog hendes telefon. Hun skrev med hende. Hun turde ikke skrive til X, hvad hun havde været udsat for, for T sad tit og kiggede hende over skulderen, når hun skrev beskeder. Han var altid over hende.

Foreholdt afhøringsrapport af 22. marts 2019, 2. afsnit, 1. og 2. linje: ”B blev gjort bekendt med, at hun ikke havde pligt til at udtale sig vedrørende sin kæreste. B oplyste, at T ikke var hende kæreste, men en samlever og hyggeven”, har hun forklaret, at det kun var i starten, at T var en kæreste. Hendes mor havde det ikke så godt med, at hun flyttede ind til T, fordi hun ikke kendte ham. T kunne ikke lide hendes mor, da han mødte hende første gang. Hun stak af fra T tre gange. Tredje gang kom hun først tilbage lige før fødslen. De tre gange, hun var væk fra T, var, mens de boede på Hun kom tilbage, fordi hun var godtroende, og T sagde, at han savnede hende.

Det var rigtig voldsomt, da hun blev slået 14 dage før fødslen. Det var både med flad og knyttet hånd. Når hun i byretten har forklaret, at T slog første gang på U-vej, jf. byrettens dom side 34, 5. afsnit, er det fordi, det var den gang, hvor det gjorde mest ondt. Det passer ikke, at det var første gang, T slog hende, for det var 14 dage før, hun fødte sin søn.

De fortalte til lægen, at de overvejede at leje et større hus. De håbede på at få deres søn hjem. T troede ikke på, at han var far til barnet, før der var blevet taget en dna-test.

Da T slog hende på R-vej før fødslen, turde hun ikke gå fra ham, for da var hun allerede begyndt at blive bange for ham. Det var anderledes end de tre gange, hvor hun flyttede, fordi han var begyndt at slå på hende. Hun fik mange blå mærker af, at T slog hende dagligt. Hendes hukommelse er blevet dårligere, fordi hun har fået så mange slag i hovedet. Hun havde behov for at komme til lægen to gange på grund af volden. Den ene gang var, hvor han skød hende med kuglen på albuen, og den anden gang var, da han lavede flængen ved hendes øjenbryn. Hun var ikke ved lægen nogen af gangene. Hun har ikke været ved lægen på grund af skader efter vold begået af T.

T sad i bilen, mens hun hævede penge i banken. Det er ikke rigtigt, at han parkerede på den anden side af bygningen. Hvis han holdt på den anden side, gik han med hende hen til automaten. Han har truet hende flere gange med at slå hendes familie ihjel og give flere slag, hvis hun ikke hævede pengene til ham. Han truede hende hver gang, hun skulle hæve sine penge. Det sagde hun også i byretten.

Hun har også tidligere forklaret, at hun har sagt nej til at have sex med T. Foreholdt afhøringsrapport af 17. marts 2019, side 6, 4. afsnit: "Forespurgt om afhørte blev tvunget til sex af T eller andre, forklarede afhørte, at T ville bolle indimellem. Det var ikke altid at afhørte ønskede at dyrke sex med T, men afhørte turde ikke sige fra overfor T, idet det kunne ende med slag eller andet fra ham. Afhørte havde set hvordan T reagerede, når han var hidsig. Desuden var T en stor mand, som hun ikke kunne klar sig imod", har hun oplyst, at hun har forklaret sådan til politiet, men hun sagde også, at hun havde sagt fra to gange. Foreholdt, at det af byrettens dom, side 28, næstsidste afsnit, fremgår, at "Hun ville egentlig ikke have sex med ham, men turde ikke sige nej" og af sidste afsnit fremgår: "De fleste gange, hvor de havde sex, havde hun ikke lyst. Det var hver gang T, der tog initiativ til at have sex. Hun turde ikke sige nej til ham, og hun turde ikke forsøge at komme væk fra ham", har hun forklaret, at hun flere gange har sagt, at hun sagde fra to gange, og den ene gang lyttede han ikke efter. Hun sagde det også i byretten.

Ved episoden i november 2017, hvor politiet kom, tog hun ikke med, fordi hun ikke turde. Hun og politiet stod først inde i huset og talte sammen, og så gik hun med udenfor. Hun mener, at T var med uden for hoveddøren. Hun bekræftede over for politiet, at hun havde sendt billedet til sin mor, men hun sagde til politiet, at hun og T bare tjattede til hinanden.

Hun havde sendt billedet til sin mor, fordi T havde sagt, at hun ville komme til at se sådan ud, hvis hun sladrede. Hun kan ikke huske, hvad hun sagde til sin mor, men hun gav hende et kram. Hun så ud til at have det fint, sådan som politiet har noteret, men det havde hun ikke. Hun turde ikke tage med, fordi hun vidste, at hun så ville få endnu flere slag, når hun kom tilbage. Hun blev tvunget til at skrive til sin mor, at hun ikke ville have kontakt med hende mere. Hun blev også tvunget til at sige til politiet, at hun ikke ville have kontakt med sin mor, fordi hun godt vidste, hvad der ellers ville ske, når hun kom ind i huset igen.

De andre fik McDonalds mad de første par dage på V-vej, men hun fik ikke noget af det. Hun stjal noget slik, fordi hun var ”mega sulten”. Det var på U-vej. De sagde ikke til hende, at de ville gøre forholdene dårligere på grund af det. Hun stjal kun en cigaret en gang. T2 blev sur og fortalte det til T. Hun ved ikke noget om, at T2 havde optaget en video. Hun røg omme på marken.

Der var en episode på U-vej, hvor toilettet var stoppet. Hun blev beskyldt for, at det var hendes skyld, men da brugte hun ikke toilettet. T og T1 beskyldte hende for det. Hunden sprang ikke på hende og bed hende, uden at der var nogen, som opfordrede den til hende. Hun legede aldrig med hunden. Det var altid T, som opfordrede hunden til at bide hende, og der var ikke nogen, som stoppede det.

Hun lagde sedlerne ind til naboerne på tidspunkter, hvor hun vidste, at T ikke holdt øje. Det var, når han spillede computer.

Hun har stadig et problem med sine penge. Hun betalte altid husleje og alle regninger først og til sidst mad. Men de penge, hun havde tilovers, har hun altid ”lallet” væk. Foreholdt afhøringsrapport af 22. marts 2019, side 6, 2. afsnit: ”Når B har penge, så ”laller” hun dem op. Adspurgte om det var T, der sagde, at hun ”lallede” pengene op, svarede hun, at det vidste hun godt selv, at hun gjorde, og der havde været måneder inden de flyttede sammen, hvor hun havde købt nyt tøj og sko, hvor firmaer trak pengene sidst på måneden, så der ikke var råd til mad. Derfor begyndte T at administrere hendes penge, fra de flyttede sammen”, har hun forklaret sådan til politiet. Der var en enkelt måned, hvor det var sådan. Hun har nogle gange ikke haft råd til at betale mad. Hun talte med T om det, da de flyttede sammen. Det var der,

det gik galt med, at han begyndte at bruge alle hendes penge. Det var efter det tidspunkt, at hun begyndte at overføre alle sine penge til ham. Det var lige efter fødslen.

Hun bad selv T om at klippe sit hår af, fordi det var så ødelagt.

I har supplerende forklaret, at hun fortrinsvis havde møder hjemme hos B og ikke på jobcenteret. Hun lærte B at kende i 2017. B havde første gang kontakt med Y-by Kommune lige op til, at hun skulle føde. Hun havde møder med B hver anden eller hver tredje måned. Da B kom i ressourceforløb, var møderne hver anden måned. Det kan godt passe, at hun var til møde på V-vej den 4. marts 2019. Hun har aldrig været på U-vej. B var hele tiden en tynd pige. Hendes indtryk var, at B var i samme forfatning hele tiden. Hun forsøgte at få B på tomandshånd, fordi B havde ret til at holde mødet alene, men B gav ikke indtryk af, at hun havde behov for at være alene med hende. Til mødet på V-vej havde hun en kollega, R, med fra Specialafdelingen. T og en anden mand var til stede. Mødet varede maksimalt en time. Mødet handlede om at få afklaret B i forhold til bostøtte, så R stillede mange spørgsmål. Hendes indtryk var, at B bestemt ikke fik nok at spise, og at hun havde svært ved at tage vare på sig selv, komme i bad og vaske tøj. Hun talte en del med B om støttebehov. Hun fik ikke det indtryk, at B havde brug for akut hjælp. Til mødet på V-vej undrede det hende, at hunden, som hun havde set en gang på R-vej, havde ændret adfærd markant og virkede mere aggressiv og var meget omkring B. Den gøede rigtig meget, og det gjorde dem utrygge.

B havde efter kort tid ikke et telefonnummer, og hun gav samtykke til, at de lavede aftalerne over tiltaltes telefon. Hun har talt med B om økonomi. B sagde, at det var svært at få økonomien til at hænge sammen. B sagde, at det var derfor, at hun kun fik mad en gang om dagen. Hun tror også, at de har talt om, at det var svært for B at styre sin økonomi. B har sagt, at hun kom meget lidt uden for hjemmet. Der var nogle forklaringer om, hvorfor B afholdt sig fra at komme ud, f.eks. at hun var bange for at cykle gennem skoven. B forklarede selv, at det var svært for hende at komme ud. B sagde, at kontakten til hendes mor ikke var så god. Foreholdt, at det af ”Redegørelse over sagsforløbet fra jobcenteret, specialrådgivningen og familiesektionen”, side 2, 3. afsnit, fremgår: ”På et møde i januar 2018 oplyser B til sagsbehandleren i jobcentret, at politiet har været på adressen sammen med hendes mor, da moderen var bange for, at B blev tilbageholdt på adressen imod hendes vilje. Politiet fandt ikke grundlag for at foretage sig yderligere og B valgte efterfølgende ikke at have kontakt til

hendes mor”, har hun oplyst, at hun prøvede at spørge ind til det. B fortalte, at hun ikke blev tilbageholdt mod sin vilje. Hun regnede ikke med, at det kunne forholde sig anderledes.

B fastslog tidligt over for hende, at hun og T bare boede sammen. Der er ikke noget, som har givet hende anledning til at tro, at det efterfølgende har ændret sig.

R har forklaret, at hun i marts 2019 arbejdede i Specialrådgivningen i Y-by Kommune med forskellige støttetilbud, bl.a. bostøtte og botilbud. Hun fik i december 2018 en henvendelse fra I vedrørende B. I var i tvivl om Bs trivsel og havde talt med B om støttemuligheder. Hun fik på forhånd at vide, at B fremstod undernæret, og at B havde fortalt, at hun ikke spiste ret meget. B fortalte på mødet i marts 2019, at lige meget, hvor meget hun spiste, var hun altid sulten. Hun fortalte også, at der ikke var råd til mad, og at hun ikke selv kunne lave mad. Hun fik af I at vide, at I var bekymret for, at B ikke kunne tage vare på sig selv. I nævnte underernæring, manglende hygiejne og nogle ting omkring huset. Da hun mødte B, talte de bl.a. om rengøring og vasketøj. B havde meget beskidt tøj på den dag. Hun har kun mødt B en gang, og det var til mødet den 4. marts 2019. Hun mener, at I var hos B i januar. De planlagde et møde i februar, som blev aflyst, og rykket til starten af marts. De talte ikke om, at B skulle i et botilbud. B fortalte, at hun var afhængig af, at T eller andre lavede mad til hende. T var til stede under mødet.

S har forklaret, at hun arbejder på Familiecenter..., som hører under Familieafdelingen ved Y-by Kommune. Hendes opgave var støtte til samvær, når B var sammen med sin søn. Hun har været støtteperson for B siden 4 uger efter, at barnet blev født. De første samvær var hos plejefamilien. Hun har en enkelt gang været på besøg hos B og T. T og B har sagt til hende, at de ikke var kærestes, men at de boede sammen. Hun kan ikke huske, hvem af dem, der sagde det. De har også sagt, at de delte soveværelse, og de holdt f.eks. jul sammen. Samværene forløb ok, men T og B havde behov for støtte under samværene. Hun sendte en bekymringsmail i november 2018. Baggrunden for mailen var, at B blev tiltagende tyndere og så dårligere og dårligere ud. B så rigtig skidt ud, så hun ville gerne have, at andre i kommunen tog fat i B i forhold til bostøtte eller botilbud. Der var desuden tale om hjælp til at lave mad. Hendes vurdering er, at B kunne have brug for hjælp til andre ting end madlavning. Hun og B talte ikke om, hvad B spiste. Da B blev tiltagende tyndere, spurgte hun B, om hun havde

været ved lægen. B sagde, at hun var bange for, at hun var syg, og B sagde også, at der var noget andet, hun ikke kunne sige. Hun ved, at B og T var presset økonomisk.

Det var på R-vej, at hun besøgte dem. Samværet foregik hos plejefamilien i starten, og derefter blev det flyttet til Hun ved ikke, hvor mange gange hun har været med til samvær. Sidste gang, hun så T og B til samvær, var i februar 2019. Derefter udeblev de eller meldte afbud til samvær. Fra det første til det sidste samvær ændrede B sig. Hun blev tyndere og mere beskidt og så dårligere og dårligere ud.

B sagde på et tidspunkt: ”Men der er også noget, som jeg ikke vil sige noget om.” Hun spurgte ikke nærmere ind til det. Hun har aldrig set B og T hver for sig. Hendes indtryk er, at relationen mellem T og B ikke var ligeværdig forstået på den måde, at det var T, som bestemte. Til samværene koncentrerede de sig om deres barn, så det var ikke deres adfærd, men deres fortællinger til hende, som viste, at det var T, som bestemte.

Foreholdt afhøringsrapport af 2. april 2019, side 2, 4. afsnit, 1-3. linje: ”Afhørte forklarede, at hun oplevede T som meget dominerende overfor B, og underbyggede dette med, at det på et tidspunkt ved et samvær blev italesat, at B ikke måtte bruge Ts gryder til at lave mad med”, har hun forklaret sådan til politiet. Det var en gang, hvor T sagde, at de skulle købe nye gryder, hvis B skulle lære at lave mad, fordi hun ikke måtte bruge hans gryder, da hun ville brænde maden på.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skylsspørgsmålet

Forhold 1-4

Tiltalte og A har begge forklaret, at de blev kærestepar i 2015, at A flyttede ind i tiltaltes lejlighed i X-vej i Y-by i maj 2015, at de i efteråret 2015 sammen flyttede til en lejlighed på Z-vej i Y-by, og at A flyttede fra tiltalte den 28. januar 2016.

Tiltalte har for landsretten afgivet forklaring om forholdene. Han har bl.a. forklaret, at A har slået ham flere gange, og at han kun har slået A en gang med flad hånd, hvor der var tale om gengæld. Han har nægtet at have voldtaget A og nægtet at have låst hende inde i soveværelset, og han har forklaret om, hvordan A havde kontakt til og besøgte både familie og venner i den periode, hvor de boede sammen.

A har også for landsretten afgivet en meget troværdig, sikker og detaljeret forklaring, herunder også om hvorfor hun ikke tidligere har anmeldt forholdene til politiet. Hendes forklaring er konsistent og støttes desuden af Es og Ls forklaringer. Landsretten lægger derfor As forklaring til grund.

Vedrørende forhold 1 tiltræder landsretten herefter og af de grunde, som er anført af byretten, at tiltalte har begået vold mod A som beskrevet i tiltalen, og at der er tale om mishandling, hvorfor volden er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Efter As forklaring lægges det til grund, at volden er begået fra omkring sommeren 2015 og indtil den 28. januar 2016.

As har vedrørende forhold 2 forklaret, at hun i to tilfælde klart sagde, at hun ikke ville have sex med tiltalte, og at hun gjorde modstand og forsøgte at skubbe ham væk, men at tiltalte rev tøjet af hende og gennemførte samleje med hende alligevel, mens han holdt hende fast, først på armene og under selve samlejerne med greb på halsen, den ene gang så hårdt, at hun havde svært ved at trække vejret. Uanset at A og tiltalte var samlevende og i perioden også havde frivillig sex både før og efter de to episoder, finder landsretten, at det efter As forklaring er bevist, at tiltalte i de to tilfælde var klar over, at A ikke ville have sex med ham, og at han tiltvang sig samleje med hende. Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte i forhold 2 er fundet skyldig som sket.

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er skyldig i forhold 3 og 4. Det forhold, at A i et vist omfang havde kontakt med sin familie og venner, bl.a. via telefon og sociale medier, kan ikke føre til et andet resultat vedrørende forhold 4.

Forhold 5-14 og 16

Tiltalte har for landsretten afgivet forklaring om forholdene. Hans forklaring afviger væsentligt fra alle de øvrige vidners forklaringer, herunder navnlig fra Bs, T1s, T2s og T4s forklaringer.

B har også for landsretten afgivet en troværdig forklaring, som i det væsentlige er i overensstemmelse med hendes forklaring i byretten. Hendes forklaring om hændelsesforløbet støttes endvidere i et vist omfang af T1s, T2s og T4s forklaringer, ligesom den støttes af L og Ks forklaringer om deres observationer vedrørende tiltalte og Bs forhold. Endelig støttes Bs forklaring af hendes udseende, som det ses på fotoet taget den 17. marts 2019, og af de lægelige oplysninger om hendes tilstand og om de talrige læsioner af forskellig alder, hun havde på kroppen og i ansigtet den 17. marts 2019. Landsretten lægger derfor i det væsentlige Bs forklaring til grund.

Forhold 5

Det tiltrædes også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 5 som sket, dog således at der var tale om én episode, hvor tiltalte skød efter B med en softgun omkring 30 gange, og at det efter Bs forklaring alene er bevist, at han ramte hende 3-4 gange, herunder en gang på albuen på tæt hold. Under hensyn til, at volden er begået gentagne gange over en længere periode, tiltræder landsretten, at volden har haft karakter af mishandling og derfor skal henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 6-8

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket.

Forhold 9

B har ikke forklaret særlig præcist om de seksuelle overgreb. B har således forklaret, at hun i et vist omfang selv ønskede at have sex med tiltalte, men at hun i de fleste tilfælde ikke ønskede det, men bare ”gjorde det”. B har i byretten tilsvarende forklaret, at hun egentlig ikke

ville have sex med tiltalte, men at hun ikke turde sige nej, og at hun ikke turde forsøge at komme væk fra ham.

For landsretten har B forklaret om to gange, hvor hun over for tiltalte gav udtryk for, at hun ikke havde lyst til sex. Hun har forklaret, at han den ene gang havde samleje med hende alligevel, og at det skete, mens de boede sammen på R-vej. Landsretten lægger på baggrund af Bs forklaring til grund, at tiltalte en gang, hvor de boede sammen på R-vej, havde samleje med hende, efter at hun havde sagt, at hun ikke ville have sex med ham. På baggrund af den vold, de trusler og den ulovlige tvang, som det i forhold 5-8 er fundet bevist, at tiltalte udsatte B for i samme periode, og efter Bs forklaring om, at samlejet skete efter, at tiltalte havde udøvet vold mod hende dagen inden og truet hende samme dag, finder landsretten det bevist, at tiltalte tiltvang sig samlejet ved den i situationen liggende trussel om vold, og at tiltalte vidste, at B ikke ønskede at have samleje med ham.

Landsretten har ikke på baggrund af Bs forklaring nærmere kunnet tidsfæste, hvornår denne voldtægt er begået. Der er tale om en med lovovertrædelsen forbunden biomstændighed med hensyn til gerningstidspunktet, og landsretten skønner med sikkerhed, at tiltalte har haft fyldestgørende adgang til forsvar, jf. retsplejelovens § 883, stk. 4, 2. og 3. pkt.

B har desuden forklaret, at tiltalte havde sex med hende en eller to gange, mens de boede på V-vej. Landsretten lægger herefter til grund, at tiltalte havde samleje med B i hvert fald en gang i perioden 1. til 17. marts 2019, hvor de opholdt sig på V-vej.

Landsretten har som anført nedenfor i forhold 13, 14 og 16 fundet det bevist, at B på V-vej var udsat for vold og mishandling omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, og ulovlig tvang begået af tiltalte i forening med tre andre medgerningsmænd. Landsretten har desuden fundet det bevist, at B i hele perioden, hvor hun opholdt sig på V-vej sammen med tiltalte, var frihedsberøvet af ham og de øvrige medgerningsmænd. B har forklaret, at hun på V-vej ikke turde sige fra, når tiltalte ville have sex med hende, fordi hun var bange for at få flere slag. Hun har desuden forklaret, at hun på det tidspunkt var så tynd, at hun ikke kunne komme fri. Tiltalte har forklaret, at han på det tidspunkt væmmedes ved B, og at han ikke ville have hende til at sove i sin seng. Landsretten finder under hensyn til den voldelige og ydmygende behandling, som B i denne periode var udsat for, at tiltalte har tiltvunget sig samleje med

hende ved trussel om vold, og at tiltalte under de omstændigheder vidste, at B ikke ønskede at have samleje med ham.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er skyldig i to tilfælde af voldtægt efter straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1.

Forhold 10

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket. Det forhold, at B de fleste gange selv gik hen til hæveautomaten ved banken og hævede pengene, mens tiltalte ventede i bilen, kan ikke føre til et andet resultat.

Under de foreliggende omstændigheder, hvor tiltalte i hele perioden kontrollerede, at B alene fik en begrænset mængde billig mad, hvor hun var udsat for vold, trusler og ulovlig tvang, og hvor hun i en del af perioden var frihedsberøvet, tiltræder landsretten, at hele beløbet udgør en uberettiget vinding for tiltalte.

Forhold 11 og 12

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at B har været udsat for den vold og tvang, som er beskrevet i tiltalen, og at voldsudøvelsen i forhold 11 er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1. Vedrørende forhold 12 støttes Bs forklaring af forklaringerne fra tiltalte, T1, T2, T4 og F.

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte har begået forholdene i forening med T1, T2 og T4. Tiltaltes forklaring for landsretten kan ikke føre til et andet resultat.

Landsretten tiltræder herefter, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 11 og 12 som sket.

Forhold 13, 14 og 16

Landsretten tiltræder med samme begrundelse, som byretten har anført, at B har været udsat for vold som beskrevet i tiltalen i forhold 13, og at volden er omfattet af straffelovens § 245, stk. 1, dog findes det ikke bevist, at der blev taget kvælertag på B.

Vedrørende forhold 14 har B forklaret, at hun ikke kunne forlade adressen, og at der altid var en anden hjemme i huset. Hun har desuden forklaret, at den eneste gang, hun har været alene i huset, var, da hun var låst inde på toilettet i kælderen.

Landsretten finder det bevist, at B i et tilfælde har været låst inde på toilettet i kælderen, som er et lille rum uden vinduer. Landsretten har i den forbindelse lagt vægt på Bs forklaring, som støttes af T2s forklaring om, at T1 og T3 har fortalt hende, at B havde været låst inde på toilettet. Forklaringen støttes også af Fs forklaring om, at T1 til ham havde sagt, at toilettet var der, hvor de låste B inde, når de var i byen.

T1 har for landsretten forklaret, at tiltalte ville være kørt efter B, hvis hun havde forladt huset, og T2 har forklaret, at tiltalte gav dem besked på at holde øje med B, når han ikke var hjemme.

Uanset at hoveddøren ikke var låst, og at B luftede hunden i haven flere gange dagligt, finder landsretten herefter og af de grunde, som er anført af byrettens flertal, at B ikke havde mulighed for at forlade huset. Der var derfor tale om langvarig frihedsberøvelse af B i perioden fra den 1. marts til den 17. marts 2019, hvor hun opholdt sig i huset på V-vej, jf. straffelovens § 261, stk. 2.

I forhold 16 tiltrædes det af de grunde, som er anført af byretten, at B har været udsat for ulovlig tvang som anført i tiltalen. Tiltaltes forklaring for landsretten kan ikke føre til et andet resultat.

Af de grunde, som er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte har begået forholdene i forening med T1, T2 og T3. Tiltaltes forklaring for landsretten kan ikke føre til et andet resultat.

Det tiltrædes herefter, at tiltalte er fundet skyldig i forhold 13, 14 og 16 som sket.

Sanktionsfastsættelse

Den kriminalitet, som tiltalte er fundet skyldig i, opfylder kriminalitetskravet i både straffelovens § 70, stk. 1, nr. 1, og § 70, stk. 2, nr. 1. Tiltalte frembyder efter Retslægerådets udtalelse både en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og Retslægerådet har udtalt, at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

Tiltalte er ikke tidligere straffet.

Det fremgår af Højesterets domme af 18. maj 2017, som gengivet i U2017.2531 og U2017.2558, at Højesteret finder, at det, som fremgår af forarbejderne til § 70, stk. 2, om, at det ”ikke [skal] være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes person er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres”, må forstås sådan, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er en risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

Under hensyn til, at tiltalte ikke tidligere er straffet, til karakteren af de begåede forhold, og at kriminaliteten ikke har rettet sig imod tilfældige ofre, finder landsretten, at der – uanset oplysningerne om tiltaltes person – ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at anvende forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 1 eller 2, i stedet for fængsel.

Tiltalte er fundet skyldig i en lang række forhold af grov karakter begået over en længere årrække over for to forskellige kvinder, herunder flere voldtægter. Henset hertil og til, at forholdene vedrørende B til dels er begået i forening med andre, fastsætter landsretten straffen til fængsel i 8 år.

Erstatning og godtgørelse

Under hensyn til karakteren af voldtægterne og til, at A to gange har været frihedsberøvet natten over, forhøjer de juridiske dommere tortgodtgørelsen til 80.000 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 22. februar 2020.

B har været udsat for to voldtægter, hvoraf den ene er begået i marts 2019 og dermed efter ændringen af tortgodtgørelsesniveauet ved lov nr. 140 af 28. februar 2018, som trådte i kraft den 1. april 2018. Hun har desuden været udsat for langvarig frihedsberøvelse og for grov vold og ydmygende behandling. Landsretten forhøjer på denne baggrund tort- og krænkelsesgodtgørelsen efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 1 og 3, til 150.000 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 22. februar 2020.

De juridiske dommere tiltræder, at Bs erstatningskrav vedrørende tilbagebetaling af 166.400 kr. og Bs krav vedrørende godtgørelse for svie og smerte og erstatning for ødelagt tøj og briller på i alt 1.815 kr. er taget til følge som sket.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med følgende ændringer:

Tiltalte T straffes med fængsel i 8 år.

Godtgørelsen til A forhøjes til 80.000 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 22. februar 2020.

Godtgørelsen til B forhøjes til 150.000 kr. med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 22. februar 2020.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Erstatningen og godtgørelserne skal betales inden 14 dage.

DOM

afsagt den 3. februar 2020

Rettens nr. 4994/2019

Politiets nr. 4100-74121-00004-19

Anklagemyndigheden

mod

T

født den ...

P.t. Arresten i ...

T1

født den ...

P.t. Arresten i ...

T2

født den ...

P.t. Arresten i ...

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 18. november 2019.

T, T1, T2, T3 og T4 er tiltalt for overtrædelse af

1.

T

straffelovens § 245, stk. 1, mishandling, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået A i hovedet og på kroppen som led i afstraffelse,

2.

T

straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, voldtægt, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by ved vold og trussel om vold i mindst to tilfælde at have tiltvunget sig samleje med A, idet tiltalte blandt andet trak A ind i soveværelset, hvor han skubbede A omkuld på sengen og trak As bukser af, hvorefter tiltalte gennemførte samleje med A, alt imens tiltalte fastholdt As arme,

3.

T

straffelovens § 261, stk. 1, frihedsberøvelse, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by i mindst to tilfælde at have berøvet A friheden, idet tiltalte låste A inde i soveværelset natten over,

4.

T

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra 2015 til den 28. januar 2016 på adresserne X-vej ... i Y-by og Z-vej ... i Y-by ved vold eller trussel om vold at have tvunget A til at gøre, tåle eller undlade noget, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 1-3 anførte, flere gange tvang A til at undlade at pleje social omgang med venner og familie,

5.

T

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra juni 2017 til januar 2019 på adressen R-vej ... i S-by adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen, herunder også med en geværkolbe, flere gange at have kastet B mod en væg, flere gange, herunder også på tæt afstand, at have affyret skud med en softgun mod B, hvilke skud ramte B på kroppen, ligesom tiltalte hindrede B adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernærings-mæssig mængde og kvalitet, hvorved B led et betydeligt vægttab,

6.

T

straffelovens § 266, trusler, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden fra juni 2017 til januar 2019 på adressen R-vej ... i S-by at have sigtet på B med et ladt luftgevær, imens tiltalte udtalte: *"Er du klar? Nu synger det på sidste vers. Jeg har fået nok nu. Nu dør du."* eller lignende udtalelser, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

7.

T

straffelovens § 123, vidnetrusler, ved på ikke nærmere angivet tidspunkter i perioden fra juni 2017 til 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by med trussel om vold flere gange at have forulempet B i anledning af hendes forventede forklaring til politiet eller i retten om det i forhold 5-16 passerede, idet tiltalte truede med at slå B ihjel, hvis hun på nogen måde gav oplysninger om deres forhold videre til enten myndighederne eller naboerne, ligesom tiltalte til B udtalte:

- *"Jeg slår dig ihjel, hvis du går over til naboerne. Jeg flækker dit ansigt, og jeg flejner på dig"* eller lignende udtalelser samt
- *"Hvis du laver den mindste ballade, så brækker jeg nakken på dig"*

eller lignende udtalelser

forud for hjemmebesøg fra kommunen, alt hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

8.

T

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra juni 2017 til 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-16 anførte, tvang B til at:

- undlade at pleje social omgang med venner og familie samt
- undlade at anskaffe sig en mobiltelefon,

9.

T

straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, samt § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1, voldtægt og gennemtvingelse af andet seksuelt forhold end samleje, ved i perioden fra efteråret 2018 til den 17. marts 2019 på adresserne R-vej ... i S-by, U-vej ... i S-by samt V-vej ... i Æ-by ved vold eller trussel om vold at have tiltvunget sig samleje og andet seksuelt forhold end samleje med B, idet tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-16 anførte, flere gange gennemførte samleje med B, ligesom tiltalte flere gange formåede B til at sutte på hans lem til sædafgang, hvorefter han tvang B til at sluge sæden,

10.

T

straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, røveri, ved i perioden fra november 2017 til februar 2019 for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding ved vold eller trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold at have frataget B 166.400 kr., idet T under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-12 anførte, hver måned tvang B til at hæve den netop udbetalte indkomst i hæveautomater i Y-by og omegn og herefter udlevere pengene til T,

11.

T

T1

T2

T4

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra januar 2019 til den 28. februar 2019, for så vidt angår tiltalte T4 dog i perioden fra ultimo januar 2019 til 26. februar 2019, på adressen U-vej ... i S-by i forening, adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen,

herunder 1 gang med hundelegetøj, flere gange at have trukket den siddende og/eller liggende B rundt i boligen i en line med et hundehalsbånd om halsen, at have taget kvælertag på B, flere gange at have opildnet hunden "C" til at angribe B, hvorefter hunden bed B, ligesom de tiltalte hindrede B adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernæringsmæssig mængde og kvalitet, hvorved B forblev i underernæret tilstand,

12.

T
T1
T2
T4

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra januar 2019 til den 28. februar 2019, for så vidt angår tiltalte T4 dog i perioden fra ultimo januar 2019 til 26. februar 2019, på adressen U-vej ... i S-by i forening ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet de tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-12 anførte, tvang B til at sove på gulvet uden madras, periodevis tvang B til at besørge udendørs, ligesom de tiltalte periodevis tvang B til at undlade at anvende toiletpapir, efter at hun havde besørget,

13.

T
T1
T2
T3

straffelovens § 245, stk. 1, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening, adskillige gange, herunder i perioder dagligt, at have slået B i hovedet og på kroppen, flere gange at have sparket den siddende og/eller liggende B på kroppen, flere gange at have slået B på kroppen med en træpersienne, at have taget kvælertag på B, flere gange at have opildnet hunden "C" til at angribe B, hvorefter hunden bed B, ligesom de tiltalte hindrede Bs adgang til mad, herunder mad og drikke af forsvarlig ernæringsmæssig mængde og kvalitet, hvorved B forblev i underernæret tilstand,

14.

T
T1
T2
T3

straffelovens § 261, stk. 2, langvarig frihedsberøvelse, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening langvarigt at have berøvet B friheden, idet de tiltalte ved vold og den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-13 anførte, forhindrede B i at forlade matriklen, ligesom de tiltalte ved en enkelt episode låste B inde på toilettet i 2-3 timer,

15.

T

straffelovens § 266, trusler, ved på ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden 1. marts 2019 til den 17. marts 2019 på adressen V-vej ... i Æ-by efter netop at have udøvet vold mod B at have holdt en softgun mod tindingen på B, imens tiltalte udtalte: *"Er du færdig?"* eller lignende, hvorefter tiltalte trykkede på aftrækkeren, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for Bs liv, helbred eller velfærd,

16.

T

T1

T2

T3

straffelovens 260, stk. 1, ulovlig tvang, ved i perioden fra 1. marts 2019 til den 17. marts 2019, for så vidt angår tiltalte T3 dog ca. i perioden fra 7. marts 2019 til den 17. marts 2019, på adressen V-vej ... i Æ-by i forening ved vold eller trussel om vold at have tvunget B til at gøre, tåle eller undlade noget, idet de tiltalte under den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, jf. det i forhold 5-15 anførte,

- dagligt tvang B til at sidde på gulvet i entreen uden underlag,
- tvang B til at sove på gulvet ved siden af hundekurven om natten uden underlag,
- flere gange dagligt tvang B til at lufte hunden "C" i haven,

17.

T

T1

T2

T4

straffelovens § 291, stk. 2, hærværk af betydeligt omfang, ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt forud for den 28. februar 2019 på adressen U-vej... i S-by i forening at have begået hærværk, idet de tiltalte brækkede dele af lofterne ned, brækkede dele af gulvet op, hev dele af tapetet af, ødelagde flere skabe og døre, ligesom de tiltalte skrev med tusch på flere af husets vægge, alt hvorved der skete skade for ca. 25.000 kr.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Tiltalte T har nægtet sig skyldig i forhold 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 14 og 15, erkendt sig delvis skyldig i forhold 11, 13 og 16 og erkendt sig skyldig i forhold 17.

Tiltalte T1 har nægtet sig skyldig i forhold 12, 14 og 16, erkendt sig delvis skyldig i forhold 11 og 13 og erkendt sig skyldig i forhold 17.

Tiltalte T2 har nægtet sig skyldig i forhold 12, 14, 16 og 17 og erkendt sig delvis skyldig i forhold 11 og 13.

Tiltalte T3 har nægtet sig skyldig i forhold 13, 14 og 16.

Tiltalte T4 har nægtet sig skyldig i forhold 12 og 17 og erkendt sig delvis skyldig i forhold 11.

Advokat Rikke Wagenblast Sørensen har på vegne af A nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale tortgodtgørelse på 80.000 kr.

Tiltalte T har bestridt såvel pligten til at betale godtgørelse som kravets størrelse.

Advokat Keld Frederiksen har på vegne af B nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale tortgodtgørelse med 300.000 kr., hvoraf 30.000 kr. skal betales in solidum med de tiltalte T1, T2 og T4, og 40.000 kr. skal betales in solidum med de tiltalte T1, T2 og T3.

Herudover har advokat Keld Frederiksen på vegne B nedlagt påstand om, at tiltalte T skal betale erstatning på 166.400 kr. (vedrørende forhold 10), og at alle de tiltalte in solidum skal betale svie- og smertegodtgørelse på 615 kr. og tingsskadeerstatning på 1.200 kr. vedrørende ødelagt tøj og ødelagte briller.

Tiltalte T har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T1 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T2 har bestridt erstatningspligten og kravenes størrelse, bortset fra kravene om svie- og smertegodtgørelse og erstatning for ødelagt tøj og ødelagte briller.

Tiltalte T3 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

Tiltalte T4 har bestridt såvel erstatningspligten som kravenes størrelse.

D har nedlagt påstand om, at de tiltalte T, T1, T2 og T4 in solidum skal betale 3.500 kr. svarende til selvriskoen.

De tiltalte T og T1 har anerkendt erstatningspligten, men bestridt kravets størrelse.

De tiltalte T2 og T4 har bestridt såvel erstatningspligten som kravets størrelse.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnerne A, B, E, F, G, H, I, J, K, L og D.

Tiltalte T1 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, han ikke kan vedstå hele sin forklaring til retsbogen fra grundlovsforhøret, idet han ikke sparkede til B den dag, hvor hun lå i vejen. Han skubbede kun til hende med foden uden fodtøj på. Han gjorde det, fordi hun lå foran døren til køkkenet. Han havde bedt hende om at flytte sig, men det gjorde hun ikke, og derfor skubbede han til hende med foden. Han kan ikke huske, om hun sagde av.

Han boede på V-vej, da han blev anholdt. Han bliver ... år til februar 2020. Han har gået i skole på Da han blev anholdt, gik han hjemme, men man var ved at finde et praktiksted til ham. Han fik ca. 8.400 kr. udbetalt om måneden. Han har været kæreste med tiltalte T2 i ca. 4

år, og de er stadig kærestes. De skriver breve sammen nu, hvor de er varetægtsfængslede. Han har meget temperament. Når han bliver sur, kan han ikke altid styre sine kræfter. Han kan godt finde på at slå eller tage hårdt fat på ryggen af den, han bliver sur på. Han slår altid med flad hånd. Han bliver måske sur 1-2 gange om året.

Han lærte tiltalte T at kende gennem Ts lillebror. T og han var venner, da de blev anholdt. Han tror, at de har været venner i 4-5 år, men han ved ikke, om de er venner i dag. Han har været venner med tiltalte T3 siden 2013, og han er også venner med T3 i dag. Han har været venner med tiltalte T4 siden 2017. Han ved ikke, om de fortsat er venner i dag. Han har ikke noget imod T4. Han har kendt B i ca ½ år, fordi hun var kæreste med T.

Foreholdt bilag Q-16-1, rapport vedrørende gerningsstedsadresser, ekstrakten side 625, har tiltalte forklaret, at det er rigtigt, at han har boet V-vej ... fra den 1. marts 2019, på U-vej ... fra december 2018 til den 1. marts 2019 og på Ø-vej ... fra den 9. november 2018 til den 18. december 2018. Han boede sammen med T2 på U-vej, og det var ham, der stod på lejekontrakten. Huslejen var 4.000 kr. inkl. vand om måneden.

På et tidspunkt kom T og B reelt til også at bo på U-vej, men de havde ikke folkeregisteradresse der. Det må have været i januar 2019. Han kan ikke huske, hvorfor de flyttede ind, men det var vist, fordi tiltalte og T gerne ville spille computer sammen. T og B skulle ikke betale husleje, men de betalte bare for mad, når de handlede. Han ved ikke, om B sommetider betalte for maden.

Han har ikke kørt T og B ind til byen, for at B kunne hæve penge, men han har været med i bilen. Han skulle også selv til byen for at hæve penge. Han har været med inde i byen for at hæve penge 2 gange. Den ene gang hævede B 10.500 kr. til T. Han ved ikke, hvor meget B hævede den anden gang. Hun hævede bare pengene og afleverede dem til T. Han tror ikke, hun sagde noget til det. Han syntes ikke, det var fair, at hun skulle hæve så mange penge til T, da hun også selv burde have haft penge til tøj. T havde udgifter til husleje og mad. Han ved ikke, hvad der kunne være sket, hvis B ikke havde hævet pengene til T.

De flyttede alle 4 til V-vej for at få noget større at bo i. De ville gerne bo sammen, så de hver især kunne få en mindre husleje. Huslejen på V-vej var ca. 5.700 kr. for det hele. De skulle dele huslejen og de faste udgifter. T2, T og tiltalte fik almindelig mad at spise, mens B fik havregrød. På V-vej fik B dog almindelig mad de første 4 dage. På U-vej fik B bare havregrød et par gange, fordi de ikke havde så meget mad.

Det var på V-vej, at det startede med, at B kun fik havregrød én gang om dagen, og nogle dage fik hun slet ingenting at spise. Han tror, at det var T, der bestemte, at B kun skulle have havregrød. Tiltalte sagde ikke noget til T om det, men han tænkte, at hvis bare hun fik noget at spise, måtte det være godt nok. Han så ikke, hvor stor en portion B fik. Han ved ikke, hvorfor T havde bestemt, at B kun skulle have havregrød. B spurgte nogle gange, om ikke hun måtte få nogle madrester, men det sagde T nej til. Tiltalte sagde ikke noget til T om det. Han ved ikke, hvorfor T sagde nej til, at B kunne få madrester. Det virkede som om, at T var irriteret på B. Hun skulle bare lytte til, hvad T sagde. Hvis ikke hun gjorde, som der blev sagt, slog og truede T hende. T sagde til B, at hvis hun anmeldte det, ville han slå hende ihjel, når han kom ud. Det var på V-vej. Han kan ikke huske, om han har hørt T sige det en eller flere gange. T sagde også til tiltalte, at hvis han anmeldte det, ville han slå tiltalte ihjel, når han kom ud. Tiltalte prøvede at sige stop til T fredag den 15. marts 2019, men T sagde, at der ikke var nogen, der skulle bestemme, hvad han skulle gøre.

B skulle opholde sig i gangen på V-vej. Han ved ikke helt hvorfor, men det var T, der havde bestemt det. På U-vej måtte B godt være alle steder, på nær på tiltaltes og T2s værelse. Han har ikke hørt, hvad T sagde til B om at blive i gangen. Han var i huset det meste af tiden, på nær når de var ude at handle. B sad på gulvet i gangen ved køkkendøren. Der var kun gulvet at sidde på. Der var hun i de vågne timer, indtil politiet kom den 17. marts 2019. Hun havde vist en hovedpude med ud at sidde på et par dage. Han kan ikke mindes, at B havde spurgt, om hun måtte komme ind i stuen. Hvis hun havde gjort det, tror han, at T ville være blevet sur på hende. Når T gik ud fra køkkenet, låste han døren, så B ikke kunne gå ud for at tage noget at spise, og for at hunden ikke skulle lukke døren til køkkenet op.

Når B skulle sove, var hun inde hos T. Han ved ikke, hvor B sov, men hendes dyne og pude lå på gulvet på en sovepose. Han har ikke set B sove på gulvet i Ts værelse.

Foreholdt bilag K-1-1, fotomappe, skitse over stueetagen V-vej ..., ekstrakten side 448, har tiltalte forklaret, at B sov i gangen. Hunden var både i stuen og i gangen. Han har set T slå B 2-3 gange med flad hånd i huset på U-vej. Det var et slag ad gangen. Han kan ikke huske, hvorfor T slog hende. Han har ikke set noget med kvælertag eller halsbånd på B. Han har selv 2 gange slået B med flad hånd. Det gjorde han, fordi B havde taget en slikpose, og næste morgen var alt slikket spist. B sagde, at det var hunden, der havde spist slikket, men tiltalte vidste, at det kun kunne være T eller B, der havde spist slikket. Han slog ikke T, fordi T sagde, at han ikke vidste, hvem, der havde taget det. Tiltalte troede ikke, at det var hunden, der havde spist slikket, for den fik ikke tynd mave, og det ville den have fået, hvis det var den, der havde spist vingummier. Han slog B med flad hånd på siden af hovedet. Han vil ikke sige, at det var et hårdt slag. B sagde ikke av, og hun indrømmede derefter, at det var hende, der havde taget slikket. Han tror ikke, at B var bange for ham. Han kan ikke huske, om T og T2 så ham slå B, men han tror, at de var i stuen.

Han kan ikke huske, hvorfor han slog B den anden gang. Det var også med flad hånd. Det ved han, fordi han altid kun slår med flad hånd, når han slår nogen. Han slog hende også i hovedet anden gang. Han kan ikke huske, hvordan hun reagerede på det. Han mener, at T så det, men T sagde ingenting. T sagde ikke, at tiltalte skulle lade være med at slå B, og han tror, at T syntes, at det var ok at slå B.

Han kan ikke huske, om T4 så ham slå B de 2 gange. Der var ikke nogen, der gjorde noget for at hjælpe B de 2 gange, hvor han slog hende.

De sidste 3 dage i februar 2019 havde de ikke flere penge tilbage, og derfor levede de af rester.

Han har ikke set nogen tage kvælertag på B. Han har heller ikke set T give B halsbånd på og trække hende rundt i halsbåndet, men T2 har fortalt ham om det. Han ved ikke, om T4 så det.

C var Ts hund, og den var med, da de flyttede sammen på U-vej. Han har ikke set hunden bide eller hoppe op ad B. Hunden hoppede op ad alle, og den kunne godt finde på at snappe af alle, hvis man satte hånden ned til den. På U-vej havde B ikke blå mærker nogen steder på kroppen. Der er ikke nogen, der har pudset hunden på B. Det var for sjov, at han slog B med en tennisbold, der havde form som et hundeben. Han slog hende oven i hovedet med det. Han kan ikke huske, hvorfor han gjorde det.

Han har ikke set anden vold mod B på U-vej. Stemningen på U-vej var fin nok, og han tror også, at B var glad og tilfreds. Forholdet mellem B og T gik meget op og ned, men det var værst, da de boede på U-vej. T råbte ad B, men han kan ikke huske, hvad T råbte. Han kan ikke huske, om T truede B på U-vej. Der kunne godt gå et par dage, uden at der var noget mellem T og B.

På U-vej var der kun ét værelse, så T og B sov inde i stuen. B sov på en madras på gulvet. Han kan ikke huske, om B sov direkte på gulvet en gang imellem. B måtte gerne bruge toilettet på U-vej. Han sagde på et tidspunkt til B, at hun ikke skulle bruge over en halv rulle toiletpapir, når hun var på toilet. På et tidspunkt valgte B at gå ud i haven for at tisse. Tiltalte sagde til hende, at hvis hun skulle gøre det udenfor, skulle hun ikke gøre det i haven, men gå over på marken. De andre hørte, at han sagde det til hende. Det var Bs eget ønske at gå på toilettet udenfor.

Det var for det meste B, der gik tur med hunden C. Det var B, der ville have hund, så derfor var det også hende, der skulle lufte den.

På U-vej var døren ud til køkkenet ikke låst. Der var heller ikke lås på køleskabet. De ville gerne flytte fra U-vej, fordi udlejeren ikke ville komme og kigge på hverken ovnen eller toilettet, da det gik i stykker. Der var svamp ved skorstenen, men ellers var huset fint nok. Det var T2, T, B og tiltalte, der flyttede sammen på V-vej. Det var kun T, der slog B på V-vej. T slog B mange gange. Nogle gange flere gange om dagen. T slog med både flad hånd og knytnæve. Han hørte også, at T slog B med en træpersienne. Tiltalte sad i stuen og spillede computer, da han hørte nogen blive slået med noget hårdt. Han hørte B sige av. Han gik ud i gangen, hvor han så T stå med træpersiennen i hånden.

Foreholdt bilag Q-3-1, fotomappe, ekstrakten side 596, har tiltalte forklaret, at det er den træpersienne, som T stod med i hånden. Han ved ikke, hvorfor T slog B med den. Tiltalte gjorde ikke noget for at hjælpe B i den situation. Han sagde ikke noget til T, for hvis man sagde noget til T, fik man altid at vide, at der ikke var nogen, der skulle bestemme, hvad han skulle gøre. Nogle gange hørte han kun T slå B, men så det ikke. T2 og T3 var også i huset nogle af de gange, hvor T slog B.

Det skete nogle gange, at hunden C bed B. Den bed hende i armene, så hun blev helt blå. Det var i den sidste uge, inden de blev anholdt. Han kan ikke huske, hvorfor hunden gjorde det. Han tror, at T opfordrede hunden til at bide B. Han har ikke hørt T sige noget, men hunden bider jo nok ikke af sig selv. Han har ikke hørt andre sige til hunden, at den skulle bide B. Han har et par gange taget hunden væk fra B, når den bed hende, men når han slap den, fortsatte den bare med at bide hende igen. Han har ikke set T fjerne hunden fra B en eneste gang, selv om T stod ved siden af hver gang. B fik blå mærker og blodansamlinger i armene som følge af, at hunden bed hende.

Han har ikke set nogen tage kvælertag på B på V-vej. Han har heller ikke hørt om det. De første par dage på V-vej fik B almindelig mad. De fik alle kun mad en gang om dagen, men de andre kunne godt gå ud og tage noget mad, hvis de ville. Det kunne B ikke, fordi T sagde, at hun ikke måtte. Tiltalte har et par gange sagt ja til, at B måtte få nogle af deres rester, men T sagde nej hver gang. T lavede havregrød til B.

Det var på V-vej, at tiltalte skubbede til B med foden. Han har ikke set hverken T3 eller T2 slå B. Han har ikke slået B på V-vej.

Tiltalte har vedrørende forhold 14 forklaret, at B var hjemme, når nogle af de andre tog ud for at handle. T ville ikke have, at B var alene hjemme, for hun havde meget brug for bostøtte, så der skulle altid være nogen hjemme hos hende. B blev på et tidspunkt sat ned i kælderen. I kælderen var der en dør ud. Han ved ikke, om B var låst inde i kælderen. Efter hans opfattelse kunne B bare være gået, hvis hun ikke ville være i huset.

Tiltalte har vedrørende forhold 15 forklaret, at T truede B med et luftgevær. Han hørte, da T trykkede af, og han så også spidsen af et våben. T havde våbenet inde i soveværelset, hvor T og B sov. Der var de to andre våben også. B var i gangen, da T truede med at slå hende ihjel. Ud over luftgeværet havde T også en hardball pistol og yderligere et våben. Han har ikke set T true B med en luftpistol. Han så T holde luftgeværet mod panden på B, og han hørte, at der blev trykket af.

Det var B, der skulle lufte hunden, mens de boede på V-vej.

F, der er hans stedfar, var på besøg på tiltaltes fødselsdag, og han kom også den 16. marts 2019. F kom med lagkage, og F gik ud og gav B et stykke ude i gangen. De andre sad inde i stuen ved et campingbord. B havde spurgt, om hun måtte komme ind og få et stykke lagkage, men det havde T sagt nej til. T sagde dog ikke noget til, at F alligevel gik ud til B med lagkagen.

Tiltalte sagde til F, at T slog B. Tiltalte havde det ikke særlig godt med den måde, som B blev behandlet på. F sagde ikke rigtig noget til det. Tiltalte sagde ikke til F, at han skulle melde det til politiet, men han håbede, at F ville gøre det.

Da politiet kom den 17. marts 2019, var tiltalte godt klar over, hvad politiet ville, og at det drejede sig om "det med B". De fik at vide, at de skulle med ind til afhøring, og at de ville blive løsladt igen. I bilen på vej tilbage til Å-by arrest brød han sammen, fordi han var ked af at være blevet varetægtsfængslet. Han var også ked af, at han ikke havde fået sagt, at T havde truet ham til ikke at melde det. Han tror, at T truede ham tre gange på V-vej.

Det, der er overgået B, er noget, som T har gjort. Tiltalte spurgte en gang B, om han skulle ringe til en psykiatrisk afdeling, så hun kunne få hjælp, men det ville hun ikke have. Den 15. marts 2019 sagde han til T, at han skulle stoppe med det. Han tænkte mange gange, at han gerne ville bo et andet sted, men han havde ikke penge til det. Han mener ikke, at T2 og han talte om, at de ville flytte. Han tror, at han én gang har tænkt på at melde T til politiet, men så truede T ham med at ville slå ham ihjel. Det var, da de boede på V-vej. Han havde været ved at spørge sin far, om han kunne komme over til ham og bo, men hans far havde ikke penge til at hente ham.

Tiltalte har vedrørende forhold 17 forklaret, at han kan erkende hele det forhold. Da de flyttede fra U-vej, hev de en masse løs tapet ned. Det var T, T2, B og tiltalte, der en eller to dage, før de flyttede, rev tapet ned og ødelagde nogle døre. Det var ikke ham, der skrev med tusch på væggene. De ødelagde også lofter i stuen og i gangen. Tiltalte var sur på udlejeren, fordi udlejeren bl.a. havde sagt til ham, at han ikke kunne finde ud af at bruge en skovl. Det var tiltalte, der ødelagde gulvet i stuen. Han løftede en liste på gulvet af, og i den forbindelse røg der nogle gulvbrædder med op. Han gjorde det, fordi han var sur på udlejeren.

Han kan godt huske, at T og han i februar 2019 skrev nogle sms'er til hinanden. T spurgte, om de var blevet trætte af ham. T4, T2 og tiltalte var på et tidspunkt på besøg hos nogle venner, og så troede T, at de var sure på ham. T og B flyttede derfor fra huset, men kom tilbage igen samme aften. T og han spillede stadig lidt computer sammen, da de boede sammen på V-vej. Han var ikke så meget sammen med T, fordi han var træt af den måde, som T behandlede B på. Det var T, der bestemte, hvornår de skulle ud at handle, og så var tiltalte nødt til at tage med. Når de havde handlet, overførte tiltalte halvdelen af beløbet til T. De var fælles om at bestemme, hvad de skulle spise. T sagde, at han ville slå dem ihjel, hvis nogen anmeldte det, der skete med B. Det var derfor, at tiltalte var bange for T. Det var på V-vej, at T truede med det. Han kan ikke huske, hvornår i forløbet T truede med det. Han vidste, at B skulle med ind at hæve penge til at betale udgifter med, men han vidste ikke, at hun var tvunget til at tage med.

På U-vej gik han for det meste derhjemme. Han var sommetider ude i carporten for at lave bil. T var også ude i carporten, hvis det var Ts bil, der skulle laves. T3 var der også en gang imellem. T kom kun lige og kiggede en gang imellem. Tiltalte har aldrig opmuntret T til at slå B, og han har aldrig været en del af det, når B blev slået. Han ved ikke, hvorfor han ikke prøvede at stoppe T, når han slog B på U-vej.

I slutningen af januar 2019 eller i starten af februar 2019 havde B det meget skidt. B har været tynd i al den tid, han har kendt hende. Det var, fordi B både var tynd og havde det dårligt, at han tilbød at ringe efter hjælp til hende. T var ikke i huset på det tidspunkt. T har handlet en gang, uden at tiltalte var med. Det var den dag, hvor F var på besøg.

Han har ikke fået besked på at se efter B, mens T var ude at handle. Han ved ikke, om der var låst nogle døre den dag. Han holdt bare øje med, at hunden ikke hoppede op ad hans mors og stedfars bil, da B var ude med hunden. B kunne godt være gået derfra den dag. Der var ikke nogen, der holdt øje med hende. Han havde ikke låst nogen døre i huset for, at B ikke skulle kunne komme ud. Han låste kun køkkendøren en gang, ellers lukkede han den bare. Han låste den for, at hunden ikke skulle gå ud i køkkenet. Han har ikke stoppet B i at forlade huset, og han har heller ikke sagt, at hun ikke måtte forlade huset. Han havde ikke noget imod, at B var i huset. Han tror, at han på et tidspunkt ringede til politiet for at anmelde det.

T sad nogle gange og spiste inde på sit værelse, mens han spillede computer. De lavede ikke altid mad sammen. Han har én gang set B lave havregrød. Han kommenterede det ikke, når hun lavede havregrød, og han har ikke sagt noget om, at hun ikke måtte få sukker på. Eftersom han ikke greb ind, har B måske troet, at han også bestemte, om hun måtte få noget at spise.

Den 15. marts 2019 gik han ind til T og sagde, at han havde det dårligt med det, der skete med B, og at T skulle stoppe det. T sagde, at han ikke skulle blande sig i, hvad han gjorde. Så gik tiltalte ind til sig selv igen.

Både T og han var i køkkenet, da B spurgte, om hun måtte få nogle rester. T sagde nej.

Han har ikke sagt noget om, at B skulle opholde sig ude i gangen. Da han puffede til hende, var det fordi, hun sad i vejen. B måtte for hans skyld gerne være i stuen. Den 16. marts 2019 var B inde i stuen. Han har ikke bedt hende gå ud af stuen.

Han har aldrig kommenteret, når B gik på toilettet.

Der stod en madras i gangen, som T2 og han havde haft med. Han havde ladet den stå i gangen til B, idet hun gerne måtte bruge den, hvis hun skulle sove på gulvet på Ts værelse. B sov ikke ude i gangen. Han tror ikke, at B havde kunnet få den opfattelse, at hun ikke måtte bruge madrassen.

Hunden angreb kun ham, hvis han legede lidt for vildt med den. Så kunne den godt finde på at bide. Når T ikke var i nærheden, kunne tiltalte godt få hunden til at adlyde, men det kunne han ikke, når T var der. Han har taget om munden på hunden, da den bed B. Det var ude i gangen, og han kan ikke huske, om T så det. Han har ikke opmuntret hunden til at bide B. Han kan ikke huske, om hunden bed B den dag, hvor F var på besøg. Han ved ikke, om T kunne få indtryk af, at tiltalte opmuntrede hunden til at bide B.

H er en person, som T2 har gået i skole med. H har besøgt dem på V-vej. Han ved ikke, om H så, at der skete noget med B. Det var weekenden før, de blev anholdt. H kom om fredagen og tog hjem igen om aftenen. De prøvede ikke at stoppe H i at gå fra huset.

T2 overførte penge til ham hver måned for husleje, vand og olie. Han fik penge i hånden til mad. T2 kendte ikke rigtigt T og B, da de flyttede ind til dem. Han talte med T2 om, hvorvidt T og B måtte bo der i længere tid. T4 boede også i huset på det tidspunkt. Der var plads til dem alle, men så kunne der heller ikke bo flere. Det var T2, der betalte indskuddet på U-vej. Indskuddet var vist på ca. 10.000 kr. Det var hans navn, der stod på lejekontrakten vedrørende U-vej.

Alle 4 stod på lejekontrakten vedrørende V-vej, og de betalte alle 4 indskuddet. De overførte penge til T, der så betalte for husleje, vand m.m. T2 betalte ikke så meget til det hele, da de boede på V-vej, som hun havde betalt på U-vej. Han købte ikke en bil i januar.

T og han havde en nøgle til køkkendøren. Hvis T2 skulle bruge nøglen, brugte hun hans nøgle. T2 havde selv en nøgle ind til det værelse, hvor de sov. T2 var sommetider i skole, og de var ikke allesammen i huset altid. På V-vej sad han og T2 sommetider på deres værelse og så fjernsyn. Han ved ikke, om T2 så det med hundehalsbåndet, eller om hun bare fik det fortalt. Han tror, at det skete ude på U-vej.

De spiste for det meste kun én gang om dagen. Han kan ikke huske, hvornår T slog B med træpersiennen. Han ved ikke, om T3 så, at der blev slået med træpersiennen.

Mens de boede på V-vej, kom der en dag nogle personer fra kommunen for at snakke med B om "noget bostøtte". De kom kun en gang, og det var i starten af marts 2019.

T4 flyttede ind i januar 2019. På det tidspunkt var T og B endnu ikke flyttet ind. T2 og han var enige om, at T4 gerne måtte flytte ind, fordi han var blevet smidt ud fra et andet sted. Tiltalte har tidligere boet sammen med T4. T4 flyttede 4-5 dage før, de andre flyttede. T pressede tiltalte til at smide T4 ud, så de ikke skulle flytte samtidig. Det var mest T4 og tiltalte, der lavede mad; også til B.

Det var på U-vej, at han slog B med hundelegetøjet.

Tiltalte T2 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, at hun kan vedstå sin forklaring til retsbogen fra grundlovsforhøret. Tiltalte T1 og hun har været kæresten i ca. 4 år. Først boede

de på U-vej og derefter på V-vej. I hverdagen gik hun på STU fra kl. 8.30 til ca. kl. 16-17. Der var nogle dage, hvor hun ikke kom i skole. Det var ikke hver uge, hun ikke kom i skole.

Hun blev ikke spurgt, om T og B måtte bo hos dem. Hun var ikke med i snakken om, hvorvidt de skulle bo sammen på V-vej. Hun havde ikke lyst til at bo sammen med T og B, fordi hun ikke kendte dem så godt, og fordi hun "ikke gad være afhængig af dem 24 timer i døgnet". Hun sagde ikke til T1, at hun ikke havde lyst til at bo sammen med dem, fordi T1 så bare ville have sagt til hende, at "så kunne hun fandme bare bo et andet sted". T1 har altid været meget hård og kontant, og hvis hun ikke gjorde, som han sagde, blev han sur.

På U-vej tog T kvælertag på B inde i stuen. T stillede sig over skrævs på hende og slog hende. T tog fat om hendes hals med 2 hænder, og derefter slog han hende. Hun er i tvivl om, hvorvidt det var med flad hånd eller med knytnæve. T1 og tiltalte T4 var også til stede. De gjorde ikke noget for at hjælpe B. Hun turde ikke forsøge at stoppe T, fordi han er dobbelt så stor som hende. Hun ved ikke, hvorfor T1 og T4 ikke hjalp B. Hun kan ikke huske, hvad hun tænkte på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om hun snakkede med B om det bagefter. Hun mener ikke, at hun har set T tage kvælertag på B mere end en gang.

Foreholdt bilag G-3, afhøringsrapport af 17. marts 2019, ekstrakten side 211, har tiltalte forklaret, at hun er i tvivl om, hvorvidt hun til politirapport har forklaret, at hun havde set T tage kvælertag på B 2 gange. Hun kan ikke huske alt det, hun sagde til politiet den dag, hvor de blev anholdt.

Hun har set T1 slå B med et stykke hundelegetøj, fordi han blev sur på B.

T4 har også slået B med flad hånd på baghovedet på U-vej. T4 var blevet sur på B, men tiltalte kan ikke huske hvorfor. Hun kan ikke huske, om B blev slået andre gange.

På U-vej var T blevet sur på B, og så havde han åbenbart slået B så hårdt, at hendes briller var røget af. Tiltalte mener, at det var T1, der fortalte hende det, for hun så det ikke selv. Det var hendes indtryk, at T1 havde set det.

Det skete rimelig ofte, at T slog B på U-vej. Det var alt fra 4 gange på en dag til hver anden dag. Det var flere gange om ugen. T4 og T1 slog også B, men det var T, der slog mest. Hun slog selv B én gang. B kom ind med hunden og havde trådt i en hundelort, der kom med ind på gulvet. Hun bad B tørre hundelorten på gulvet op, og B gik ud til bestikskuffen og tog en dyr kniv til at skrabe den op med. Tiltalte blev sur og gav B et slag i baghovedet med flad hånd. Hun har ikke slået B mere end den ene gang.

Hun hørte ingen trusler mod B på U-vej. Hun turde ikke gøre noget for at hjælpe B, fordi hun selv var bange for T og T1. Hun overvejede ikke selv at flytte, da hun ingen penge havde til at flytte for, og da hun ville ikke hjem til sine forældre at bo igen.

På U-vej forsøgte T én gang at få hunden til at bide B, mens B sad på en stol, men det lykkedes ikke.

På U-vej fik B almindelig mad og havregrød. B fik kun mad 1-2 gange om dagen. Det var T, der bestemte det. Tiltalte syntes ikke, det var ok, at B kun fik mad én gang om dagen.

På U-vej måtte B være i hele huset. B sov på en madras i stuen ved siden af sofaen, og B benyttede både toilet og toiletpapir på U-vej, men på et tidspunkt sagde T, at B skulle gå på toilet udenfor. T sagde, at B brugte for meget toiletpapir.

Hun kan ikke huske, om hun har set noget med et hundehalsbånd.

Foreholdt bilag G-8, afhøringsrapport af 1. maj 2019, ekstrakten side 253, har tiltalte forklaret, at hun godt kan huske, at hun til politirapport har forklaret, at hunden havde fået slidt nogle hår af på grund af halsbåndet. Hun kan ikke huske, at hun til politirapport har forklaret, at T gav B hundehalsbåndet på. Efter at T havde sagt, at B havde slidt hundens hår af, gik tiltalte ind i deres soveværelse, fordi hun trængte til at være sig selv efter, at hun havde været i skole hele dagen. Hun har kun hørt T brokke sig over hundens hår én gang. Hun ved ikke, hvad T derefter gjorde.

Den 1. marts 2019 flyttede de alle 4 til V-vej. Hun kan ikke huske at have set vold mod B på V-vej. Hun så eller hørte ikke hver gang, "det gik over gevind", for hun var i skole i løbet af dagen. T1 har fortalt hende, at B var blevet låst inde på toilettet i kælderen. Det fik hun først at vide ca. 14 dage efter, at det var sket. T3 og T1 fortalte hende, at B havde været låst inde 2-3 timer. Hun tror, at det skete, fordi T1 og T ikke ville have, at B skulle forlade huset. Hun er sikker på, at T ikke ville have, at nogen fik det at vide, fordi han var bange for at blive meldt til politiet.

De første par dage på V-vej var B sammen med de andre i stuen. Derefter blev hun "plantet" i fordelingsgangen. Det havde T bestemt, men tiltalte ved ikke hvorfor. Tiltalte turde ikke stille spørgsmål til det, for så kunne hun risikere at "få nogen på hovedet", hvilket hun dog aldrig fik.

Hun var bange for T, fordi han er dobbelt så stor som hende og vejer dobbelt så meget som hende. Hun begyndte at blive bange for T i slutningen af den periode, hvor de boede på U-vej. T1 havde sagt, at hvis tiltalte ikke ville med til V-vej, måtte hun stå alene med U-vej. Så ville hun hellere bo sammen med T. Hun ville heller ikke hjem til sine forældre og bo under de forhold, som hun tidligere havde levet under der.

På V-vej kunne der gå en uge mellem, at B fik mad. Tiltalte gav sommetider B mad, men det fortalte hun ikke T, idet hun var bange for så at få nogen på hovedet af ham. Om natten lå B på gulvet inde hos T, fordi hun ikke måtte komme op i sengen. Tiltalte ville give B en madras, men det sagde T, at hun ikke måtte få, fordi hun teede sig, som hun gjorde. Tiltalte syntes ikke, at B "teede sig åndssvagt".

Det var T, der fandt på, at hunden skulle bide B. I 2 tilfælde har hun selv sagt, at hunden skulle gå på B. Det skete ofte, at hunden sprang på B, og det kunne vare op til en hel time. Da hun selv fik hunden til at springe på B, fik hun den til at stoppe igen efter 15-20 minutter, fordi hun ikke kunne holde ud at se på det. Hvis T eller tiltalte sagde til hunden, at den skulle stoppe, gjorde den det. Den lystrede altid dem. Hun sagde til hunden, at den skulle tage B, hvorefter den bed B i overarmen. B fik blå mærker af det, men der gik ikke hul på huden. Tiltalte gjorde det, fordi hun var bange for, at T ellers ville få hunden til at springe på hende i stedet for. "Mænd er nogle røvhuller, og man kan ikke stole på dem".

Hun har ikke set T3 og T4 gøre noget ved B. Hun var ikke med til at bestemme, at T3 skulle flytte ind, for hun var fuldstændig ligeglad.

Tiltalte T4 har i retsmødet den 20. januar 2020 forklaret, at han for tiden ikke har noget arbejde. Han er i praktik med udbringning af mad, men det stoppede i torsdags, så han har ikke noget at lave lige nu. Han kender ikke tiltalte T så godt. Tiltalte T1 kender han gennem tiltalte T2, som han har kendt i 2 år. Tiltalte T3 lærte han at kende gennem T1.

Han har boet på U-vej, og han mener, at han flyttede ind i starten af januar 2019. T2 og T1 boede der da allerede. T og B flyttede ind efter ham. Det var første gang, han så B. Da han flyttede ind på U-vej, var han i aktivering 2 gange om ugen fra kl. 8 til kl. 12. T2 gik på dette tidspunkt i skole, mens de andre var hjemme hele dagen.

På U-vej fik B kun havregrød, fordi T sagde, at sådan var det. B kunne bare tage havregrød, hvis hun ville have det. Køleskabet var åbent, men T sagde, at B ikke måtte tage mad i køleskabet. Tiltalte blandede sig ikke i dette, men han syntes ikke, det var i orden. Han turde dog ikke sige T imod, selvom han selv er næsten lige så stor som T.

T bankede ofte B. Det skete i hvert fald mere end 2 gange om ugen. Det skete ofte om aftenen. Han kan på grund af en hjerneblødning ikke huske, hvor ofte det skete.

En aften, da de sad i stuen, gav T B hundehalsbåndet på, hvorefter T trak B ned af stolen og rundt i stuen. Det varede 10-20 minutter. T slog derefter B med i hvert fald et knytnæveslag, mens hun lå ned, og mens T sad oven på hende. T2, T1 og tiltalte var til stede, men der var ikke nogen af dem, der turde hjælpe B, for "Ts ord var lov".

T1 har slået B en gang i forbindelse med noget med en slikpose. Tiltalte har også selv slået B en gang. Han kan ikke huske hvor og hvornår. T sagde, at hvis man ikke satte sig i respekt over for B, ville hun løbe om hjørner med en. Han slog derfor B med flad hånd i baghovedet. Han fik det virkelig skidt bagefter.

Når T ikke var hjemme, snakkede han lidt med B. De kom fint ud af det med hinanden.

Foreholdt bilag G-5, afhøringsrapport af 8. april 2019, ekstrakten side 224, har tiltalte forklaret, at han til politirapport har forklaret, at T også slog B 3-4 gange udover den aften med hundehalsbåndet. Tiltalte gjorde ikke rigtigt noget for at hjælpe B. Han har set hunden springe på B. T legede først lidt med hunden, så den blev hidset op, hvorefter T pudsede hunden på B. B fik ikke mærker på kroppen af det, men han hørte hende sige av. Han har set det ske 2-3 gange på U-vej. Han kunne se på B, at det gjorde ondt. Det varede højst 10 minutter. Så sagde T til hunden, at den skulle stoppe. Tiltalte kunne ikke få hunden til at stoppe. Hunden hørte kun efter T og T2.

Han har ikke set T2 gøre B noget. Det virkede som om, at det var T og T1, der styrede det derhjemme. T2 var også inde over, når der skulle handles. Når der skulle handles, var der altid én hjemme hos B, fordi T sagde, at hun ikke måtte være alene hjemme. Han har været alene med B én gang. Han skulle holde øje med, at hun ikke snakkede med nogen, når hun luftede hunden. Han sagde ikke nej til T, men gjorde bare, hvad han fik besked på. Han tror godt, at B kunne have forladt huset, hvis hun havde villet, men han tror ikke, at hun turde.

Når T var væk, sad B på sofaen, men når hun hørte Ts bil, skyndte hun sig at sætte sig ved spisebordet, fordi hun ikke måtte sidde i sofaen.

Tiltalte betalte sin andel af udgifterne. Han kan ikke huske, hvor meget han betalte. Han ved ikke, hvor meget B skulle betale. Han kørte T og B ind til hæveautomaten én gang, men han ved ikke, hvor meget de hævede. T havde Bs hævekort.

Foreholdt bilag G-5, afhøringsrapport af 8. april 2019, ekstrakten side 224, har tiltalte forklaret, at det nok skal passe, at han til politirapport har forklaret, at det drejede sig om 10.000 kr. T1 smed ham på et tidspunkt ud af huset med en times varsel. Han ved ikke hvorfor. T1 sagde, at hvis ikke han var med i sammenholdet med de andre, kunne han bare skride. Tiltalte sad det meste af tiden inde på sit værelse, fordi han ikke brød sig om det, der skete med B. Han gad ikke se på al den vold. T og B skændtes hver dag. B irriterede T, men tiltalte kan ikke huske på hvilken måde. Han døjer meget med at huske, hvad der skete.

Efter at han var blevet smidt ud af huset, flyttede han tilbage til en veninde, som havde fået plads til ham igen.

Når T ikke var hjemme, var de andre fælles om at bestemme. De talte ikke om, hvordan man skulle være mod B, og tiltalte gjorde bare, hvad T bad ham om.

Han kan ikke huske, hvornår han flyttede fra V-vej.

De skiftedes til at lave mad. T ville ikke have, at B lavede mad. Hun måtte kun lave den mad, som hun selv skulle have. T sagde til dem alle, at B kun måtte få havregrød. Tiltalte ville ikke blande sig i det, der skete med B, for han gad ikke den ballade. Det var derfor, at han trak sig ind på sit værelse.

På U-vej havde han et værelse, og T1 og T2 et værelse, mens T og B boede i stuen.

Han ville ikke blande sig, da episoden med hundehalsbåndet fandt sted. De var der alle, men de sad bare og kiggede. Da han selv slog B, sad hun ved spisebordet. Han kan ikke huske, om der var andre til stede. Han gjorde heller ikke noget, når hunden sprang på B.

Han har haft en hjerneblødning og husker derfor ikke så godt. Han fik hjerneblødningen i starten af 2019, inden han flyttede ind på U-vej. Han har ikke andre følger af hjerneblødningen end, at han ikke husker så godt.

Han har set T slå B 2-3 gange, og han har set T1 slå B én gang. Han gjorde ikke noget nogle af gangene. Han sagde til B, at hun gerne måtte gå ud med hunden, men at hun ikke måtte gå længere end i haven. Han blandede sig ikke i, hvad B måtte og ikke måtte. Han kunne godt være bange for T, og han kunne godt være lidt bange for T1, men ikke så meget. Der var ikke nogen, der rigtig gad at snakke med B. T1 talte sommetider lidt med B, men han ved ikke om hvad.

Tiltalte har vedrørende forhold 17 forklaret, at han ikke var med til det. Da han flyttede, så huset fint ud. Han talte efterfølgende med udlejeren, og han var også inde at se huset. Han havde ikke noget imod udlejeren. Der var ødelagt mange ting inde i huset.

A har i retsmødet den 22. januar 2020 forklaret, at hun lærte tiltalte T at kende i 2015 via en dating-side. De mødtes og blev rimelig hurtigt kæresten i maj 2015. Allerede tidligt i deres forhold sagde T, at de skulle flytte sammen. Hun boede i Q-by, så de boede langt fra hinanden, og T sagde, at han savnede hende. Hun flyttede derfor hjem til T, der boede på X-

vej. i Y-by. I starten gik det fint, og T var sød og kærlig. Rimelig hurtigt blev han dog udadreagerende og råbte og skreg. Han blev voldelig og slog hende, hvis der var noget, han ikke ville have. Bl.a. var der en episode i efterårsferien 2015. Hun er aktiv spejder og skulle i efterårsferien være væk en uge i forbindelse med en spejderlejr. T skrev hele tiden til hende, og efter et par dage skrev han, at hun skulle komme hjem, fordi han ikke ville have, at han ikke vidste, hvad hun lavede. En anden episode fandt sted, da de var til fest hos nogle venner. T ville hjem, hvorimod hun ville gerne blive. Da T gav sig til at råbe og skringe, valgte hun at tage med ham hjem, fordi hun ikke turde andet. Hun sagde til T, at hun ikke ville finde sig i det og gik i seng, men T blev rasende og slog hende med knytnæve 2 gange foran på kroppen. Han trak hende ud af sengen og ud i opgangen, hvor han smed ting efter hende. Hun tog hen til festen igen og fortalte her, hvad der var sket, hvorefter en af Ts venner ringede efter politiet. Politiet kom og talte med T, der i mellemtiden var blevet ked af det, der var sket. Politiet sagde derfor til hende, at T var ked af det, og at det hele nok skulle blive godt igen i morgen, så hun valgte at tage hjem til ham igen.

Selv om T begyndte at slå hende omkring sommerferien 2015, blev hun boende sammen med ham. De begyndte også at have sex, uden at hun ville. T rev hende ned i sengen og rev hendes bukser af, selvom hun sagde, at hun ikke ville. Han sagde, at han ville have sex med hende. Hun kan ikke huske, hvornår det skete første gang, men det var efter spejderturen i efterårsferien 2015. Hun sagde mange gange, at hun ikke ville have sex med ham, men han fortsatte bare. Hun lå på ryggen på sengen i soveværelset, og T holdt hende fast, idet han holdt fast om hendes hals med den ene hånd, og fortsatte med at have samleje med hende, selvom hun græd og sagde, at hun ikke ville. Han havde fat om hendes hals foran. Den anden hånd satte han på sengen. Hun kunne godt mærke, at han holdt fast om halsen. Han holdt så fast, at hun havde svært ved at trække vejret. Det var ikke almindeligt for dem, at han havde fat om hendes hals, når de havde sex. Han fortsatte, indtil han var færdig. Han havde samleje med hende i hendes skede. Bagefter opførte han sig som om, der ikke var sket noget.

Hun begyndte da at blive rigtig bange for T, men de talte ikke om, at det nok ikke skulle være de to. Hun var rigtig bange for at sige, at hun ville flytte fra ham, fordi hun ikke vidste, hvad han kunne finde på at gøre. Hun kan huske endnu en gang, hvor T rev hendes tøj af og havde sex med hende uden hendes vilje. Den anden voldtægt foregik på samme måde som den første.

Der var også en gang, hvor hun sov og vågnede ved, at T havde sex med hende. Hun sagde, at det ville hun ikke have, men T sagde bare, at det kunne hun jo godt lide. Han havde ved den episode ikke fat om halsen på hende.

Den første voldtægt fandt sted i Y-by, mens den anden voldtægt skete i slutningen af 2015, efter at de var flyttet til en anden lejlighed på Z-vej 221 B i Æ-by. Her var de flyttet til sidst på året 2015. Begge voldtægter skete om aftenen på et tidspunkt, hvor T virkede vred. De var ikke på vej i seng. De skændtes ofte, så hun kan ikke lige huske, hvorfor han var vred de pågældende aftener. Anden gang sagde hun flere gange, at hun ikke ville have sex med ham. Hun græd, men han blev bare ved. Anden gang smed han hende ned på ryggen og holdt fast om halsen ligesom første gang, men grebet var ikke så hårdt som første gang. Han trak hendes bukser ned og havde samleje med hende vaginalt som første gang. Hun kunne ikke komme væk, for han var meget større end hende. Lige som første gang lod han bagefter bare som om, at intet var sket. Hun talte ikke med ham om det, for hun var bange for, hvad der kunne ske. Mens de havde samleje, prøvede hun at skubbe ham væk med armene. Det gjorde hun begge

gange. Hun ved ikke, om han kunne have tænkt, at hun gerne ville have sex med ham, men hun ved, hun prøvede at sige, at hun ikke ville.

Hun var ikke ved læge efter voldtægterne. Hun havde lidt røde mærker på halsen efter Ts greb.

Foreholdt bilag F-4, afhøringsrapport, ekstrakten side 196 nederst, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun kun havde ondt i underlivet og rødme på halsen efter de 2 ufrivillige samlejer.

Hun og T havde også frivillige samlejer i perioden, hvor de boede sammen; også i perioden mellem de to ufrivillige samlejer.

T var meget kontrollerende over for hende i forhold til hvem, der måtte snakke med hende, om hun måtte komme i skole osv. Det viste sig ret hurtigt efter, at de var flyttet sammen. T ville ikke have, at hun gik alene ned for at handle, så han skulle typisk med. Han havde vel et behov for at kontrollere. Han var meget jaloux anlagt. Da hun var på spejderturen, skrev han, at hun nok bare var sammen med en anden, hvis hun ikke svarede, lige når han havde skrevet til hende. På dette tidspunkt gik hun på handelskolen i Y-by. Hun kom ikke altid afsted i skole og kom derfor meget bagud i skolen. T ville ikke altid have, at hun gik i skole, for der var der jo andre mænd, som han mente, at hun kunne finde på at være sammen med.

Da de var kærester, var T førtidspesionist, og han var derfor hjemme det meste af tiden, hvor han bare spillede computer. Det skete mange gange på en måned, at han sagde, at hun skulle blive hjemme fra skole. Hun turde ikke tage afsted, for hun var sikker på, at han så ville have slået hende. T kørte hende også i skole, så han var sikker på, at hun tog derhen, som hun sagde. Han kørte hende i skole og hentede hende igen.

Det var meget begrænset, hvor meget hun så til sine venner og sin familie, mens hun boede sammen med T. Hun så sin familie til sin fødselsdag, hvor de var hjemme hos hende og T, men hun var ikke hjemme hos sin familie, for det måtte hun ikke for T. Hun foreslog mange gange, at de skulle tage hjem til hendes familie, men det ville T ikke, fordi han ikke kunne lide mennesker. Hun turde ikke selv tage afsted, fordi hun var bange for, hvad han så ville gøre. Det var hendes ide, at hendes mor, far, søster og bror skulle komme hjem til dem i december 2015. T var der også, og det gik fint. T opførte sig som om, der ikke var noget galt. Hun ville gerne have sagt til sin familie, at hun blev slået, og at hun ikke kunne holde til det mere, men hun kunne ikke få det sagt. Hun har slet ikke tal på, hvor ofte T slog hende, men det var i hvert fald en gang om måneden. Nogle gange var der længere tid imellem, og andre gange var det måske 3 gange om måneden. T slog både med flad hånd og knytnæve. Hvis de havde skændtes, kunne han finde på at give en hård lussing. T blev meget voldelig, når han havde drukket, hvilket han gjorde i den periode. Han slog hende også på armene med knytnæve. Det gjorde meget ondt, og man kunne se, at der kom blå mærker.

Hun kunne for det meste godt gå fra deres lejlighed. Hun kunne godt gå en tur, men så skrev T som regel til hende, at hun skulle komme hjem. En gang, hvor hendes søster var på besøg, gik søsteren og hun en tur, men allerede efter 10 minutter skrev T, at hun skulle komme hjem. Hun sagde derfor til sin søster, at de var nødt til at skynde sig hjem. Det var i december 2015, at hende søster var der.

Hun er blevet låst inde 2 gange. Første gang var i Y-by. T havde en kammerat på besøg, og T og kammeraten sad bare og spillede computer. Hun spurgte, om ikke snart kammeraten kunne gå hjem, for hun ville gerne sove. T smed så kammeraten ud og trak hende ind i soveværelset, hvor han låste døren. Hun kom først ud næste morgen. T sov denne nat i stuen. T låste først op for hende op ad formiddagen næste dag. Hun havde ikke kunnet komme på toilet i løbet af natten, mens hun var låst inde. Hun prøvede ikke at komme ud, men forsøgte bare at sove. Da T låste op, lod han som om, det aldrig var sket. Der var ikke en "smækker" på døren til soveværelset, og det var ikke hendes ønske, at døren skulle låses, fordi Ts kammerat var der.

Anden gang, hun blev låst inde, var på Z-vej. De havde skændtes forinden, og T var blevet rigtig sur. Han havde drukket, og han låste hende inde i soveværelset. Han råbte og skreg. Det var også om aftenen. Hun kan ikke huske, hvad de havde skændtes om. Hun bankede på og forsøgte at få ham til at lukke op, men han lukkede hende først ud næste morgen. Så var han normal igen og lod som om, det aldrig var sket. Hun turde ikke tale med ham om det, for hun var rigtig, rigtig bange.

Når T havde slået hende, lod han også altid som om, at det aldrig var sket. Der blev ikke talt om det.

I januar 2016 var hendes veninde E på besøg sammen med sin lille søn. Inden E kom, sagde T til vidnet, at hvis hun sagde noget til E, ville han slå vidnet. Weekenden gik rigtig fint, og T opførte sig som normalt. T ville hele tiden vide, hvor hun var, og veninden og hun måtte ikke gå en tur alene med barnevognen.

T og hun havde ikke fælles økonomi. Rimelig hurtigt efter, at de var flyttet sammen, bestemte T, at hun skulle overføre sine penge til ham, hvorefter han så bestemte, hvordan pengene skulle bruges. Første gang hun fik at vide, at hun skulle overføre sine penge til T, stillede hun spørgsmål hertil. De kom op at skændes, hvorefter T slog hende med knytnæve i maven. Hun overførte så sine penge til ham, fordi hun ikke turde andet. Det drejede sig om alt, hvad hun fik udbetalt, dvs. ca. 6.000 kr. om måneden. Det var T, der styrede alle pengene.

Efter at hendes veninde havde været på besøg, kunne vidnet ikke mere. Et par dage efter, at E var taget hjem, tænkte vidnet, at hun bare skulle væk. Hun ringede til E og spurgte, at hun ville hjælpe hende med at komme væk. To dage senere kom E sammen med to kammerater og en stor bil, som vidnet kunne have sine ting i. Hun havde ikke forinden fortalt E så meget om, hvordan T var over for hende. Hun ventede med at fortælle T, at hun ville flytte, til E kom. E kom op i lejligheden, og først da sagde vidnet til T, at E var kommet for at hjælpe hende væk. T blev rasende, rev hende i armen og slog hende med knytnæve på højre skulder. Han smadrede også hendes computer. Hun blev hevet udenfor, og hun nåede ikke at få sko på, selvom det var frostvejr.

T ville ikke lukke E og hende ind igen, så hun kunne få sine ting. E og hun kontaktede herefter udlejeren, der gav dem lov til at sidde på hans kontor, hvor E ringede til politiet. Politiet kom og talte med T, og det blev aftalt, at T skulle pakke hendes ting. Hun fik det meste af sit tøj, sine skoleting, sit pas, sin pung, sin jakke og sine sko med og ikke andet. Hun fik ingen møbler med. E gik med op i lejligheden for at hente tingene, da T havde pakket dem. De to mænd, der også var med, var nede ved bilen, hvor de passede på Es lille søn.

Ts forældre var i mellemtiden kommet, men de sad bare og kiggede, da hun hentede sine ting. Hun mener, at det var den 28. januar 2016. De kørte hjem til ..., hvor hun kunne bo i sine

forældres hus, som forældrene var flyttet ud af. E boede ved siden af, men flyttede ind til hende, fordi vidnet var bange for at være alene. Hun fortalte ikke E alt, hvad der var sket, mens T og hun havde boet sammen. Hun fortalte f.eks. ikke om voldtægterne.

Efter at hun var flyttet, begyndte T at sende trusler til hende via sms og facebook. Han oprettede også en falsk profil. Han truede det ene øjeblik med at slå hende og hendes familie ihjel, og det næste øjeblik skrev han, at han elskede hende, og at hun skulle komme tilbage. Det stod på i flere måneder. Han truede også E via forskellige profiler. Bl.a. lod han som om, at han var fra rockerbanden AK81, men E og hun fandt ud af, at det var en falsk profil, som han havde oprettet. Hun kunne se på måden, hvorpå der blev skrevet, at det var T, der havde skrevet. Hun blokerede ham alle steder og undlod at skrive tilbage. I maj 2016 stoppede han pludselig med at skrive til hende. Hun ved ikke hvorfor.

Hun gik ikke selv til politiet, da hun var bange for, at nogle af truslerne ville blive en realitet. Hun fik det dog "skubbet væk" og kom videre med sit eget liv.

En dag hørte hun om den anden pige, og det fik hende til at fortælle, hvad der var sket med hende, så det ikke kom til at gå ud over flere piger. Nogle af Ts kammerater havde skrevet til hende, at der stod noget i avisen, og da hun læste det, var hun klar over, at det var T, der blev skrevet om. Hendes kæreste, M, skrev en kommentar på facebook. Her skrev M Ts fulde navn og et eller andet med, at det ikke var første gang, T havde gjort det. Politiet kontaktede først M og derefter hende.

Hun havde ikke i dybden fortalt M, hvordan T havde været over for hende. Hun havde bare fortalt, at T havde været voldelig, og at hun var meget bange for ham. Hun havde aldrig fortalt M om voldtægterne. Hun sagde til M, at det ikke undrede hende, at T kunne gøre det ved den anden pige. Hun havde ikke aftalt med M, at han skulle skrive en kommentar på facebook. Hun og M talte om at T havde været voldelig over for hende, og hun sagde, at hun var nødt til at fortælle, hvad hun selv havde oplevet med T.

Foreholdt bilag Q-7-1, kommentarer til artikel i Y-by Folkeblad, ekstrakten side 611, har vidnet forklaret, at det er den kommentar, som M skrev.

B har i retsmødet den 22. januar 2020 forklaret, at hun i dag arbejder med at pakke børnelegetøj. Det har hun gjort siden september 2019. I den periode, som anklageskriftet vedrører, gik hun hjemme. Hun fik kontanthjælp og fik udbetalt ca. 8.000-10.000 kr. hver måned. I august/september 2016 lærte hun tiltalte T at kende på en dating-side. De skrev sammen og mødtes første gang den 4. september 2016. Hun ville på det tidspunkt gerne finde en kæreste. T og hun mødtes hjemme hos ham på adressen Hun boede selv i på dette tidspunkt. Hun ville gerne være kæreste med T, og det følte hun også, at de blev hen ad vejen. I starten var T sød nok, men det ændrede sig. I slutningen af september 2016 eller starten af oktober 2016 flyttede hun fra T, idet hun var træt af, at hun skulle lave det hele derhjemme. T og hun blev dog gode venner igen, og hun flyttede tilbage til ham.

T og hun har en søn. De flyttede til R-vej 14 dage efter, at de havde fået deres søn. Deres søn, der blev født den 19. juli 2017, bor ikke hos hende og har aldrig gjort det.

Mens hun var gravid, slog T hende nogle gange. Han slog hende i hovedet med flad hånd og med knytnæve. Han satte sig nogle gange oven på hende og gav hende flere slag i hovedet med flad hånd og knytnæve. T slog ikke så meget, mens hun var gravid, som efter hun havde

født. Han kunne slå hende alt mellem 1 gang om måneden og 1 gang om ugen. Han kunne blive sur, hvis de skændtes om et eller andet ligegyldigt, hvorefter hun fik "en på kassen". Hun har mange gange bedt ham lade være med at slå. Hun turde ikke flytte fra ham, fordi han truede med at slå både hende og hendes familie ihjel. Hun ved ikke, hvorfor han truede.

Mens de boede på R-vej skete der mange ting. T slog hende. Hvis hun f.eks. spurgte, om han ville hjælpe med at vaske op, blev han sur, og slog hende i hovedet. Han har altid kun slået hende i hovedet. Da de havde boet på R-vej i nogen tid, fik de en hund, som T havde nogle magtkampe med. Han hængte hunden op ude i carporten og slog den ihjel, hvilket han tvang hende til at se på. T var rigtig vred og voldelig, når han var fuld. Han var som en tikkende bombe.

T var førtidspensionist og var hjemme hele dagen. Han lavede ingenting udover at spille Playstation og computer "24/7". Når T fik noget at drikke, blev han voldelig. T har en gang lagt hende ned på gulvet, sat sig oven på hende og tæsket hende. Det skete hos N og O, der er et vennepar. Hun ved ikke, hvorfor han slog hende. Ofte sad hun bare og kiggede, hvorefter hun pludselig fik nogle slag. Hun fik mange slag ude hos vennerne. Hun ved ikke hvorfor.

Da de boede på R-vej tog T sit luftgevær og slog kolben ind i hoften på hende. Hun kunne mærke det flere dage efter. Hun ved ikke, hvorfor han gjorde det, men han var åbenbart sur på hende. Han har også truet med at slå hende ihjel, mens de boede på R-vej. Han pegede med luftgeværet på hende, mens hun sad i sofaen. Hun kan ikke huske, om de havde skændtes forinden. Der var ca. 3-4 meter mellem dem. T sagde, at hun skulle dø, og hun tænkte: "Okay - hader du mig så meget?". Hun har altid prøvet at være sød mod T. Hun kan ikke huske, om han sagde, at hun skulle dø. Den dag blev hun endnu mere bange for ham. Hun havde også tidligere været bange for ham, fordi han bankede hende, men ikke så bange, som hun blev den pågældende dag. T har mange gange taget fat i hende og forsøgt at lægge hende ned. Hun har strittet imod, men det er lykkedes ham 3 gange at lægge hende ned, hvorefter han har banket løs på hende med knyttet hånd i hovedet.

På R-vej var der også et våben med hagl og en luftpistol. Luftpistolen er det sammen som en softgun. T skød med luftpistolen efter hende. Sommetider skød T efter et billede af et vildsvin, som han havde stående. Hvis f.eks. hun skulle ud i garagen efter noget, som T havde bedt hende hente, skød han efter hende. Det gjorde han mindst 30 gange. De fleste gange ramte han hende. Hun kunne mærke det, og hun har ar på en albue efter det. Hun ved ikke, hvorfor han gjorde det, og hun bad ham mange gange om at lade være. T har også ramt hende i lænden.

T har ikke holdt hende op mod en væg. Han har kun holdt hende ned mod gulvet.

Da de blev kærestes, vejede hun 85 kg. Det er hendes normalvægt. På R-vej fik hun ikke ret meget at spise. Selv da hun var gravid, måtte hun ikke få ret meget at spise. Efter at hun blev gravid, ville T bestemme, hvor meget hun skulle have at spise. Hvis hun ikke lod ham bestemme, fik hun "en på hovedet". Hun fik bare at vide, hvad hun måtte få at spise, mens han sad og spiste lækker mad. Han truede med at sætte en lå på køleskabet, hvis hun selv tog noget mad, ligesom han truede med, at han ville slå hende ihjel. Hun fik ikke nok at spise og var sulten. Allerede mens hun boede på R-vej, tabte hun sig rigtig, rigtig meget.

T og hun havde ikke fælles økonomi. Hun var tvunget til at hæve alle sine penge og give dem til T. Det startede i september/oktober 2017. T brugte deres penge til "alt muligt shit". Når

hun havde fået udbetalt penge, kørte de til Y-by, hvor hun skulle hæve alle sine penge og give dem til T. Hun måtte ikke få nogle penge til sig selv. Hun spurgte T, om hun måtte få nogle af sine egne penge, men han mente ikke, at hun var myndig nok til at kunne administrere dem. Hun turde ikke andet end at makke ret. T truede bl.a. med, at han ville tage hendes tøj af hende, stille hende ud midt på vejen og sige til politiet, at hun blottede sig. Hun skulle hver måned give han sine penge. Det varede frem til marts 2019. Hun prøvede mange gange at sige, at hun ikke ville give ham sine penge, men hun fik det ikke rigtig sagt, fordi hun vidste, at hun så risikerede at få "en på hovedet". Hun er 100 % sikker på, at hun ville have fået "en på hovedet", for sådan plejede T at være.

Det blev efterhånden mere og mere, at T slog hende, men selv når han ikke slog hende, havde de det ikke særlig godt sammen. Hun var hele tiden bange for, hvornår han ville slå hende. I starten af december 2018 opholdt de sig meget på U-vej. Hun ved ikke, hvorfor de skulle flytte fra R-vej. På U-vej boede tiltalte T1, tiltalte T2 og tiltalte T4 allerede. Hun kendte dem ikke i forvejen, men det gjorde T. Hun havde det ikke godt, da hun boede på U-vej. Her var det det samme med maden.

Hun fik skyld for en masse ting, som hun rent faktisk ikke havde gjort. Hun følte, at hun og T var kærestes, og hun havde desværre sex med ham i hele perioden. Hun ville egentlig ikke have sex med ham, men turde ikke sige nej. Hun havde ikke lyst til sex, men turde ikke sige nej. De havde sex hver tredje måned eller en gang om måneden. Når T ville have sex med hende, lagde hun sig bare op til ham. Han sagde ikke direkte, at han ville have sex med hende, udover en enkelt gang, hvor han på R-vej spurgte, om hun ville med ned i soveværelset. Her begyndte han at "pille ved hende", og hun spurgte, hvad han lavede. Han svarede: "Ingenting", og hun turde da ikke sige nej til ham, ligesom hun ikke turde prøve at komme væk. Hun tænkte bare: "Så skidt da". Dagen før havde han banket løs på hende, så hun var godt og grundig sur på ham. Han havde også truet hende om morgenen med, at han ville slå hende og hendes familie ihjel. T tog på hende forskellige steder på kroppen, hvilket var grænseoverskridende for hende. Selv om hun ikke havde lyst, tog hun sit tøj af og "gav ham, hvad han ville have". Bagefter lod T som om, der ingenting var sket.

De fleste gange, hvor de havde sex, havde hun ikke lyst. Det var hver gang T, der tog initiativ til at have sex. Hun turde ikke sige nej til ham, og hun turde ikke forsøge at komme væk fra ham. Hun var bange for, at hun ville være blevet "gul og blå", hvis hun havde sagt nej til ham. En sjælden gang havde hun sagt, at hun ikke havde lyst, hvorefter T bare havde givet sig til at spille videre på sin Playstation.

Hun så ikke noget til sin familie, fordi T havde taget hendes telefon, så hun ikke kunne ringe til familien. Sidste gang, hun talte med sin mor, var i november 2017. T ville ikke have, at hun havde kontakt med omverdenen og kunne fortælle, hvordan hun havde det. Hun havde lagt sin telefon under en hynde på sofaen, og da hun skulle bruge den igen et par dage efter, var den væk. T sagde, at det ikke var ham, der havde taget den, men hun kunne se på hans kropsudtryk, at det var ham, der havde taget den. Hun spurgte om lov til at få en ny telefon, men T holdt hende bare hen med snak. Hun kunne ikke komme hen til hverken sin veninde eller sin familie, eftersom hun ikke havde penge til bussen. Hun spurgte en gang imellem T, om hun måtte låne hans bil, men han svarede bare nej.

Hun turde ikke forlade T, fordi hun vidste, at han ville finde hende og slå både hende og hendes familie ihjel. Det havde han sagt mange gange; også på R-vej.

På et tidspunkt, mens de boede på R-vej, kom politiet. Hun forsøgte at flygte, men T låste hende inde, så hun skrev til sin mor, at hun ikke kunne komme ud. Politiet kom, men hun turde ikke sige til dem, at T slog hende. Derefter blev T sur på hende, og hun fik igen nogle slag i hovedet. Han sagde til hende, at hvis hun fortalte det til nogen, ville han "slette hendes sygesikring fra det danske system". Han ville ikke have, at hun fortalte, at han slog hende og ikke gav hende mad. Det gjalt både, mens de boede på R-vej, og når de var alene på U-vej.

I januar 2019 flyttede T og hun ind på U-vej, hvor T1 og T2 boede i forvejen. Her slog T1 hende i hovedet med noget hundelegetøj. Det var en tennisbold, der var formet som et kødben. Han slog hende hårdt i baghovedet. Da det skete, var T, T2 og T4 også til stede.

T har mange gange slået hende, mens hun lå på sengen. En dag satte T sig oven på hende og slog hende med knyttet hånd i hovedet. Hun havde briller på, og de gik i stykker. T4, T1 og T2 så også den episode, men der var ikke nogen af dem, der gjorde noget.

Hun er også blevet trukket i et hundehalsbånd. Hunden C var Ts hund. T tog halsbåndet af hunden og gav hende det på, hvorefter han trak hende rundt i stuen i 20 minutter. Han sagde, at han gjorde det, fordi hun trak i hundens hals, når hun gik tur med den. Hun var ved at blive kvalt. Både T4, T2 og T1 så det, og heller ikke her var der nogen af dem, der hjalp hende. Det skete en gang på U-vej. Det var altid hende, der skulle lufte hunden. Hun ved ikke hvorfor, det altid var hende, men det havde T bestemt. Hun turde ikke sige, at hun ikke ville lufte hunden, fordi hun vidste, at hun så ville "få nogen på hovedet".

Nogle dage blev hun slået flere gange om dagen. Nogle gange var det dem alle, der slog hende, men det var mest T, der slog hende. Når T slog hende, var de andre også i huset.

T1 har ikke slået hende andre gange end dengang med hundelegetøjet. Det er rigtigt, at hun på et tidspunkt stjal noget slik, fordi hun var sulten, og at hun sagde, at det var hunden, der havde spist det. Da slog T hende. Hun mener ikke, at T1 slog hende ved den lejlighed.

T2 har også slået hende. Engang lå der noget hundelort på gulvet ude i gangen. Hun tog en kniv for at skrab det op, hvorefter T2 slog hende i hovedet med flad hånd. T2 har ikke slået hende andre gange. Hun kan ikke huske, at T2 har slået hende 2 gange.

T4 har også slået hende. Alle de andre var blevet sure på hende over et eller andet, hvorefter T4 slog hende en gang i baghovedet. Hun havde selv bøjet hovedet for at undgå at blive ramt i ansigtet. Hun kan ikke huske, om T4 var blevet opfordret til at slå hende. Det var mest T, der slog hende.

På U-vej fik hun én portion havregrød om aftenen. Det var T, der havde bestemt det. Hun har ikke hørt de andre sige, at hun burde få mere mad. De andre fik altid noget lækkert at spise. T1, T2 og T holdt øje med hende, så hun kunne ikke bare gå ud i køkkenet og selv tage noget mad. Hun luftede hunden i haven. Hun kunne ikke være gået derfra, for T holdt øje med hende "24/7". Hvis hun var gået nogen steder, ville hun nok være blevet gennembanket til døde. Det var hendes fornemmelse, at T tvang de andre til at holde øje med hende. Når hun var ude med hunden, gik de andre inde ved vinduerne for at holde øje med hende.

Det var de andre, der købte ind, og når det skete, var der altid en tilbage i huset for at holde øje med hende. De andre kiggede også efter hende, når hun var ude med hunden.

Hun måtte knap nok få noget at drikke, men hun fik dog lidt vand. I starten fik hun også saftvand. Det var også T, der havde bestemt det.

Da hun havde født sin søn, tabte hun sig meget, fordi hun ikke måtte få noget at spise. T sagde, at hun bare skulle holde sin kæft, hvorefter hun fik "en på hovedet". I løbet af dagen opholdt hun sig ude i gangen.

På U-vej opholdt hun sig inde i stuen. Når hun skulle sove, sov hun først på en madras i stuen, men til sidst skulle hun sove på gulvet. Det var T2, der tog madrassen fra hende. Hun ved ikke hvorfor. Hun er sikker på, at det var T, der havde bestemt, at T2 skulle fjerne madrassen fra hende. Pludselig havde T bestemt, at hun ikke måtte bruge toilettet, så hun var nødt til at gøre det ude i haven. Hun fik ikke lov til at tage toiletpapir med. Det skete flere gange. Hun ved ikke, hvorfor hun pludselig ikke måtte bruge toilettet.

Hun tænkte på, at hun gerne ville væk fra U-vej, men hun turde ikke, fordi hun var bange for at få flere tæsk. Hun ved ikke, hvorfor T1 og T2 slog hende. Hverken T2, T1 eller T4 gjorde noget for at hjælpe hende. Hun hørte dem heller ikke tale om det.

Hun ved ikke, hvorfor de skulle flytte til V-vej. Hun ville ikke til V-vej, men hendes adresse blev "flyttet bag hendes ryg". T kørte hende til V-vej. Hun var "skide bange" for T, og hun var bange for at få flere slag. Hun ved ikke, hvorfor T2 og T1 skulle flytte med til V-vej. Hun ved ikke, hvorfor T4 ikke skulle flytte med. Hun ved ikke, hvor længe tiltalte T3 boede sammen med dem på V-vej.

Hun har også fået tæsk med en træpersienne. Hun kan ikke huske, hvad der gik forud herfor. T slog hende på lænden og i ryggen med flere slag. T1 og T2 var i huset, da T slog. Hun tror godt, at T1 og T2 kunne høre, at hun skreg av, men de gjorde ikke noget for at hjælpe hende.

Dagen før de andre blev anholdt, slog T hende, så hun fik en flænge over øjenbrynet.

På V-vej blev hun slået dagligt af T. Hun ved ikke hvorfor, men hun må have gjort et eller andet, der ikke passede ham. Han slog hende i ansigtet med både flad hånd og knytnæve. Hun kan ikke huske, om de andre gjorde noget ved hende på V-vej. På V-vej opholdt hun sig i gangen, hvor hun skulle sidde på gulvet. Om natten var hun også i gangen. Hun lagde sig ned på gulvet i gangen, indtil T skulle i seng. Så fik hun lov til at sove i sin sovepose på gulvet ved siden af Ts seng.

Hun blev engang skubbet i ryggen, men hun ved ikke af hvem. Hun fik "sådan et los" ind i lænden og rygsojlen. Det gjorde ondt. Hun mener at de fire andre var i huset, da det skete. Hun mener, at hun lå ned på det tidspunkt. Hun kan ikke huske, om T2 slog hende på V-vej. T1 har måske slået hende en gang. T3 har aldrig slået hende, men han har været til stede de gange, hvor hun blev slået. Det er meget lidt, hun har talt med T3.

Det var hendes job at lufte hunden og give den mad og vand. Hunden brugte hende som legetøj og bed hende. Den tog mange gange fat i hendes arm og ruskede hende. Når T havde magtkampe med hunden, slog han den, og så begyndte den at bide hende. T sagde til hunden, at den skulle tage hende, og derfor sprang hunden på hende. Det er sket et uendeligt antal gange. Det gjorde ondt, når hunden bed hende. De andre gjorde ikke noget, selvom de så, hvad T fik hunden til at gøre. Hun kan ikke huske, om T2 også fik hunden til at bide hende.

Hun fik kun mad én gang om dagen. Hun kunne godt være taget fra V-vej, men de andre holdt øje med hende "24/7". T3 holdt også øje med hende. Når T3 var alene i huset sammen med hende, følte hun, at han holdt øje med hende. T3 gik frem og tilbage ved vinduet. Han forhindrede hende ikke i at gå ud, og han sagde ikke noget om, hvad hun måtte og ikke måtte. Hun ved ikke, hvor meget T3 så, men hun tror, at han så det meste.

T4 boede på U-vej, da T og hun flyttede ind. T4 flyttede en uge før, de andre flyttede til V-vej. Hun tror, at hun vejede 50 kg, da hun flyttede ind på V-vej.

Engang hvor de andre skulle ud at handle, blev hun låst inde på toilettet nede i kælderen. Det var T, der gjorde det. T3, T2, T1 og T tog derefter ind for at handle. Hun kunne være låst inde på toilettet i en time eller flere timer. Hun kan ikke huske, hvor mange gange, hun blev låst inde på toilettet, men det var i hvert fald en gang. Det var T, der låste op for hende igen. Hun tror ikke, at T3 var der den ene af gangene, hvor hun blev låst inde nede i kælderen.

Ts softgun kom også med på V-vej, men hun blev ikke truet med den der. Det er hun overbevist om.

Til sidst begyndte hun at gå i naboernes skraldespand for at finde noget at spise. T opdagede, at hun kom hjem med nogle fastelavnsboller, som hun havde fundet i skraldespanden hos naboen. Hun fik skældud og mange smæk, da hun kom hjem. T ville ikke have, at hun skulle have andet at spise end det, som han gav hende.

Hun afleverede sedler ind gennem naboernes vinduer. Hun skrev på noget toiletpapir for at få hjælp til at komme ud og for at få noget at spise. Hun lagde sedlerne ind i naboernes vindueskarm. Hun tror, at hun fik afleveret 2 sedler i vindueskarmen. Den sidste seddel lagde hun dagen før, hun blev hentet.

F er T1s stedfar. Han kom for at hjælpe med at tage tapet ned. F kunne godt se, hvordan hun havde det. Han sagde til de andre, at de skulle stoppe med det, de havde gang i. F så, at hunden havde fat i hende, og han så T give hende "en på hovedet". F havde lagkage med, og han kom ud i gangen med et stykke til hende, fordi hun ikke måtte komme ind for at spise sammen med de andre. Hun fik ikke fortalt F, hvad der skete.

Foreholdt bilag W-1, rapport to breve, ekstrakten side 830, har vidnet forklaret, at den pågældende seddel var til F. Hun skrev sedlen til F lørdag morgen, mens han var hos dem. Den var et forsøg på at komme væk. Hun skrev bl.a., at hun gerne ville med ham hjem. Hun fik ikke givet ham sedlen. I stedet satte hun den fast i vinduesviskeren på hans bil, men da hun skulle ud med hunden, tog hun den tilbage igen, fordi hun var bange for, at de andre skulle få det at vide. Sedlen var skrevet med håb om, at F ville hjælpe hende.

Foreholdt bilag W-1-1, rapport, ekstrakten side 837, har vidnet forklaret, at det er det ene af de breve, som hun skrev til naboen. Hun skrev på et stykke toiletpapir, at de andre tog hendes penge, så hun ikke fik noget at spise, og hun skrev på et stykke pap, at hvis de havde nogle rester, ville hun gerne have dem. På et andet stykke toiletpapir, skrev hun, at hun ikke fik noget at spise. Det var også til naboen, men hun er ikke sikker på, at hun fik det afleveret. Hun skrev det, fordi hun var sulten og gerne ville have noget mad.

F kom på besøg igen dagen før, politiet kom.

Da politiet kom, havde hun lige luftet hunden. Hun havde lige nået at sætte sig på gulvet, da det bankede på døren. Der kom nok 20 politifolk. Hun blev ført ind på et værelse, men turde ikke der sige noget til politiet. Det var først, da hun kom med ind på politigården, at hun turde fortælle om det, der var hændt hende.

Hendes far hedder J, men hun har ikke kontakt med ham. Messengerbeskederne var til hendes mor.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 838, har vidnet forklaret, at når hun ser beskederne, kan hun godt huske, at hun har skrevet dem. De havde en lille killing, som T skød efter med sin softgun. Hendes far kom og tog katten med sig. T slog og sparkede også katten. Hun var udenfor i haven, da hendes far hentede katten. Hun kan ikke huske, hvorfor hendes far spurgte, hvordan hun havde det. Hun turde ikke fortælle sin far, at hun boede hos T, for så ville hendes familie droppe hende helt. Hun fortalte derfor, at hun boede hos en veninde. Hendes familie ville ikke have, at hun boede hos T. Det var først, da hendes mor besøgte hende på sygehuset, at hun fortalte, hvad der var sket med hende. Hun havde da ikke talt med sin familie i 1½ år.

Foreholdt bilag Q-3-1, fotomappe, ekstrakten side 596, har vidnet forklaret, at det er den træpersienne, som T slog hende med. Nogle dage senere var hun tilbage i huset sammen med politiet for at hente noget tøj. Hun fik det dårligt, da hun kom ind i huset igen.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 5945, har vidnet forklaret, at det var sådan hun sad, når hun opholdt sig i gangen, Hun frøs ofte helt vildt. Hun tog 5-10 kg på, da hun var gravid.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 852, har vidnet forklaret, at det er et foto fra juni 2016, da hun var færdig med skolen. Billedet er taget et par måneder før, hun mødte T.

Foreholdt bilag C-2, foto, ekstrakten side 27, har vidnet forklaret, at det var sådan, hun så ud, da politiet kom den 17. marts 2019. Skaden over det venstre øje fik hun dagen før, politiet kom. T gav hende slaget, og han ville ikke have, at hun skulle på skadestuen. Mærkerne på benene stammede fra hunden. Den bed hende overalt på kroppen. Mærkerne på armene stammer fra både T og hunden.

Foreholdt bilag Q-5-1, fotomappe, ekstrakten side 605, har vidnet forklaret, at det er et foto af hunden C.

Det var allerede mens hun var gravid, at T begyndte at slå på hende.

Foreholdt bilag F-2, afhøringsrapport, ekstrakten side 162, har vidnet forklaret, at volden for alvor begyndte, da hun havde født sin søn.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 165, har vidnet forklaret, at hun godt selv vidste, at hun havde udfordringer med sin økonomi, og at hun nok "lallede sine penge væk".

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 166, har vidnet forklaret, at T slog første gang på U-vej hos T2 og T1.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 168, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at hun kun fortalte om to gange, hvor T havde skudt på hende med sin softgun, fordi politiet ikke spurgte ind til flere gange.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 172, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at T1 og T2 ikke turde sige T imod. De var bange for ham. Det gjorde sig gældende begge steder, hvor de boede. Hun kan ikke huske, om T1 spurgte ind til, hvordan hun havde det, og om hun havde brug for hjælp. T2 var lige så meget i huset som de andre, når hun ikke var i skole i løbet af dagen. Hun kan ikke huske, om nogle af tingene skete, når T2 ikke var der. Hun har valgt at glemme det, der skete. Hun kan ikke huske, at hun til politirapport har forklaret, at T2 ikke så noget, fordi hun sov.

T2 og hun har været var alene på V-vej. Køkkendøren var låst, men der var åbent til toilettet og ud. Hun kunne være gået ud af huset, men hun turde ikke. Når hun var alene med T2, forsøgte T2 ikke at forhindre hende i at gå ud. T og T1 havde en nøgle til køkkendøren. Når T2 skulle i køkkenet, skulle hun spørge, om hun måtte låne nøglen. T2 og hun lavede ikke rigtigt noget, men på U-vej spillede de sommetider sammen. Hun ved ikke, hvad T2 ville have gjort, hvis vidnet var gået sin vej. Hun var ikke bange for T2, men hun var bange for T.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 172, har vidnet forklaret, at hun følte, at hun var låst inde 2-3 timer. Det følte som lang tid. På R-vej forsøgte hun flere gange at stikke af fra T. På U-vej og V-vej turde hun ikke at stikke af. Hun var ikke bange for, at T2 ville gøre hende noget, hvis hun stak af. N og O turde heller ikke gribe ind over for T, for de var også bange for ham.

Foreholdt bilag F-2, afhøringsrapport, ekstrakten side 162, sidste afsnit, har vidnet forklaret, at hun ikke kan huske, hvor meget hun vejede, da hun blev indlagt. Hun lavede ikke mad sammen med de andre. Enten lavede hun selv mad først, eller også gjorde de andre det først. Hun går ud fra, at det også var T, der på V-vej bestemte, at hun kun fik mad en gang om dagen. Hun måtte knapt nok gå rundt i huset på U-vej. Det var hende selv, der gik ud efter vand. Hun skulle spørge T om lov først. Hun har ikke spurgt de andre om lov til at få vand. I starten på U-vej måtte hun godt bruge toilettet, men til sidst måtte hun slet ikke bruge det. Det var T, der sagde det til hende, og hun er overbevist om, at de andre også hørte det, for de sad i samme lokale. T har også truet hende foran de andre.

De skader, der skete på U-vej, skete ca. 1 dag før, de flyttede på V-vej. Hun mener ikke, T4 var med til det. Hun var ikke bange for T4. De lavede ikke noget sammen. Det var T, der bestemte, og når T ikke var der, var der mere frit spil. Hun har set, at der blev brækket lofter ned på U-vej. Det var T2 ikke med til, men T2 var med til at rive tapet ned. Vidnet skrev lidt på tapetet, og T2 skrev også på tapetet, men andet gjorde T2 ikke.

Hun mener, at T1 slog hende på U-vej og en gang på V-vej. Der var nok 3 gange, hvor T1 slog hende. T1 forhindrede hende ikke i at gå ud. På V-vej var det T, der låste op for hende, når hun skulle have noget at spise. Hun var indlagt på sygehuset fra den 17. marts 2019 til den 19. marts 2019. Hunden bed hendes bukser og skjortekjole i stykker. Der blev slået en flig af stangen ved øret på hendes briller, så hun har købt nye briller for 200 kr. Hun har ikke været ved hverken psykolog eller psykiater. Hendes læge har dog henvist hende til en psykiater.

E har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er veninde med A. De har kendt hinanden, fra de var henholdsvis 2 og 3 år. De har altid været veninder, og det var de også i

2015 og 2016. Da A flyttede til Y-by, havde de ikke så meget kontakt, fordi A havde fået en kæreste, og vidnet lige var blevet mor.

Hun besøgte T og A en hel weekend i januar 2016. Hun havde sin lille søn med. Hun mødte da T for første gang, og weekenden gik fint nok. T virkede flink, stille og rolig, men hun kunne godt mærke, A og hun ikke måtte være alene. Hvis de stod i køkkenet og lavede mad, var T tæt på. Hun tænkte først, at det nok skyldtes, at T var nysgerrig på, hvem hun var. Hun kunne også mærke, at A virkede anderledes og presset. Bortset fra, at de alle 3 tog ud for at handle, lavede de ikke noget uden for huset.

Kort tid efter weekenden ringede A til hende. A og hun plejede aldrig at ringe sammen, så vidnet regnede med, at der var noget galt. A græd og sagde, at der var noget, hun ikke havde turdet fortælle i den weekend, hvor vidnet havde været på besøg. A fortalte, at T var fysisk og psykisk voldelig over for hende, og at det havde stået på næsten fra starten af deres forhold. A og hun blev enige om, at A skulle hentes hjem. Vidnet fik fat i nogle venner, der havde en varebil, som de kunne have As ting i. Vidnet og hendes venner kørte til Y-by kort tid før, det blev lønningssdag, for så slap A for at skulle overføre sine penge til T.

Da de var ankommet til Y-by, bankede hun på hos T og A. T, der sad og spillede, så overrasket ud, da hun kom. Hun satte sig ved bordet i stuen, og A sagde til T, at hun skulle med vidnet. T så rolig ud og sagde bare: "Nå". A sagde derefter, at hun ville flytte, og så blev T meget opfarende. Han rejste sig og råbte og skreg. Han sagde, at hun ødelagde det for ham, fordi han så ikke havde råd til at bo der. Han tog hårdt fat i As arm. Vidnet rejste sig op for at få T væk fra A. T stoppede og havde bare travlt med at få A ud af lejligheden. Vidnet så, at As telefon lå til opladning, så den snuppede vidnet med, men derudover fik de ikke noget med. T skubbede A ud af lejligheden, og vidnet fik lov til selv at gå. T gjorde ikke vidnet noget. T sagde ikke ret meget, men lukkede og låste døren.

A og hun gik ned og talte om, at de skulle have fat i As ting. A sagde, at hun ikke turde gå derop, fordi T havde en taser. En af de venner, der var med, tilbød at gå med op, men det sagde vidnet nej til. I stedet ringede de til politiet, der kom og gik op for at snakke med T. Politiet kom ned igen, og fortalte, at T ikke ville have dem i sin lejlighed, og at de bare måtte vente, til T gav tilladelse til, at de kom derop. De kom først ind i lejligheden, da Ts forældre kom. T havde kastet en masse af As ting ned på gulvet. De samlede tingene sammen og kørte derfra. Der var mange af As ting, som de ikke fik med derfra.

A kom med hjem til ... at bo. T begyndte at sende beskeder på Messenger og sms til A og hende. T skrev bl.a., at han havde fået hiv og kræft, og at det var As skyld. Han skrev også, at A skulle komme tilbage til ham. Endvidere oprettede en falsk profil, så det så ud som om, han var fra AK81. T skrev, at hans venner fra AK81 ville komme og slå dem og deres familier ihjel. Det foregik over en lang periode.

A har i meget få detaljer fortalt hende, at hun var blevet tvunget til sex, at han havde brugt taseren på hende, at han havde været meget kontrollerende over for hende, og at hun var blevet lukket inde i soveværelset.

F har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han så tiltalte T første gang på U-vej. Her var B, tiltalte T1 og tiltalte T2 også til stede. Der var også en femte person, men han ved ikke, hvem det var. Han ved godt, hvem tiltalte T3 er.

Han var på U-vej 4 dage før T1s fødselsdag, dvs. den 11. februar 2019. De ringede og fortalte, at de havde kørt et rådyr ned, så han tog op for at få dyret. Han og hans kone havde taget mad med derop, og de satte sig for at spise. B blev dog sidende i sofaen, indtil T pegede på hende og sagde, at hun også godt måtte komme og få noget at spise. Han tænkte, at det var mærkeligt, at T sagde sådan. B kom derefter hen til bordet for at spise med dem. Han bemærkede ikke noget mærkeligt ved B. Da de havde spist, tog han og hans kone hjem. B havde ikke sagt så meget. De var nok på U-vej ca. 3 timer den dag. B sad inde ved sofaen og spillede kort med den person, som vidnet ikke kendte.

Han var på besøg igen, da T1 havde fødselsdag, fordi han havde lovet T1 at lave rådyr til dem, så det satte de i ovnen. Han kiggede ud ad vinduet og så, at B sad ude i haven uden bukser. T2 sagde, at det var, fordi B brugte al deres toiletpapir. De var alle til stede, da T2 sagde det, og der var ikke nogen af dem, der sagde noget til det. Han kørte nok hjem ved 20-tiden efter at have været der i ca 4½ time. Han bemærkede ikke noget specielt ved B den dag. B var også med til at spise rådyr.

Han har været i huset på V-vej. Han og hans kone kom på besøg på V-vej den dag, hvor de flyttede ind, fordi han gerne ville se huset. T2, B og hunden var alene hjemme. Da de kørte igen, undrede han sig over, at de havde skåret alle træer og buske ned uden om huset. T1 sagde, at de ikke kunne få luft for alle de træer.

Onsdagen efter kom de på besøg igen for at kigge på kælderen, der skulle renoveres lidt. Den dag bed hunden B hele tiden. B sad og krympede sig sammen på gulvet i gangen. Hun legede ikke med hunden. Hun havde store bidmærker på armene. Han ved ikke, hvorfor hunden bed hende. Der var ikke nogen, der gjorde noget for at få den til at lade være. Han bad dem få hunden til at stoppe. Både T, T1 og T2 var da til stede. Han sagde 3-4-5 gange, at de skulle få den til at stoppe, førend T stoppede den. Han bestemte sig da for, at han ikke ville at hjælpe dem mere. De var ikke værd at hjælpe.

Han tænkte dog, at han alligevel ville tage derop for at se, om de stadig mishandlede B. Han sagde til sin kone, at han ville tage op til dem. Han kom med rundstykker kl. 7, men da var de ikke stået op. B lå på gulvet ved siden af Ts seng og sov uden en dyne. T, T2 og B var i huset. B fik ikke kaffe og rundstykker, men sad på sin numse ude i gangen. Det gjorde hun hele dagen. Han tog først hjem omkring kl. 18.30-19. T3 og T hentede mad til frokost, men B fik ikke noget. Hun sad stadig ude i gangen. Ind imellem gik B ud i haven for at lufte hunden. Der var ikke nogen, der sagde, at B skulle komme og spise sammen med dem. Vidnet sagde ikke noget, men observerede hende bare. Hunden løb rundt som sædvanlig. Den bed ikke B den dag. Han blev ikke og spiste aftensmad.

Da han gik, spurgte han B, om hun ville med til Hamborg, og det sagde hun ja til. Han lod hende dog være, men han tænkte, at hun ikke havde det godt, når hun skulle sidde der hele dagen og ikke fik noget at spise. Han talte ikke med B i løbet af dagen. Da han spurgte hende, om hun ville med til Hamborg, lyste hun helt op, som om hun gerne ville med væk. Han kørte dog uden hende. Han tænkte bare på, at hun skulle have hjælp. Han talte med sin kone om det. Han havde fået bekræftet sin mistanke om, at B blev mishandlet. Han ringede til politiet næste dag. Han har ikke set B blive slået.

Foreholdt bilag H-1-3, afhøringsrapport af 20. marts 2019, ekstrakten side 284, har vidnet forklaret, at det ikke er utænkeligt, at han havde hørt et kvindeskrig ude fra haven. Han kan ikke huske, at han til politirapport havde forklaret, at T1 sagde, at han ikke havde hørt noget.

Han kan godt huske, at T kom for at hente en Falck-kasse, idet han skulle have et plaster. Han er næsten sikker på, at T sagde, at han skulle have et plaster, fordi B havde fået "en dummeslasker" og var begyndt at bløde.

Den dag, hvor de tog tapet ned, havde han lagkage med. Han spurgte, om ikke B skulle have et stykke lagkage, men det sagde T nej til. Vidnet gik dog ud og gav hende et stykke alligevel.

Han fik ikke et brev af B.

Han er 100 % sikker på, at det var T2, der sagde, at B brugte alt deres toiletpapir.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 282, har vidnet forklaret, at han nok til politirapport har forklaret, at det var T1, der sagde det med toilettet og toiletpapiret, men det var T2, der sagde det med toiletpapiret.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 285, har vidnet forklaret, at det er hans underskrift, der er på rapporten.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 283, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at T2 ikke var med til at spise morgenmad den dag, hvor han kom med rundstykker. Hun var ikke stået op og var stadig på sit værelse. Han ved ikke, hvem T4 er.

Han blev mistænksom, hver gang han var hos de tiltalte.

G har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han i marts 2019 boede på V-vej 108. Hans kone og han kun så meget lidt til de nye naboer i nr. 106, fordi deres hus lå lidt længere tilbage på grunden end huset på nr. 106. De kunne dog sommetider se de nye naboer inde i køkkenvinduet.

De så nogle gange en pige gå med en hund. Første gang, han så pigen, sagde han bare hej til hende. Hun havde inge hætte på, og han kunne se, at hun var tynd og karseklippet. Anden gang, han og hans kone så pigen, talte de med hende. Det var tirsdag eller onsdag, før der skete anholdelse. Pigen fortalte bl.a., at de havde 2 akvarier og en kat. De talte kun med pigen et par minutter. Hunden virkede aggressiv og viste tænder. Da hans kone ville give hunden en godbid, trak hunden sig tilbage. Pigen spurgte, om hun måtte få godbiden, så hun selv kunne give hunden godbiden senere. Om pigen så selv spiste den, ved han ikke.

Torsdag fandt de en seddel i sovekammervinduet. Der stod noget om, hvorvidt de ville sætte nogle rester fra alle deres måltider op i et skur, der stod bagest i haven. Han og hans kone vidste ikke umiddelbart, hvem sedlen var fra, men de kunne næsten regne det ud. De talte en del om sedlen, som de tog med over til hans søster og svoger. Da de kom hjem igen, var der kommet en seddel mere. På den seddel stod der nogenlunde det samme. Der stod noget med: "Jeg får ikke noget at spise. Vil I godt give mig noget mad. Please". Da de var kommet hjem fra hans søster og svoger, gik de ned i kælderen, hvor der var nogle lidt dårlige æbler. Han smed et par stykker ud til fuglene, og dagen efter var æblerne væk. Om aftenen satte de nogle kartofler udenfor, og de var også væk næste morgen, hvor han og hans kone skulle af sted til Lanzarote. De kunne se, at der også var taget nogle fastelavnsboller, som de havde smidt ud i skraldespanden.

Foreholdt bilag W-1-1, rapport vedr. undersøgelse af koster nr. 28 og nr. 29, ekstrakten side 834, har vidnet forklaret, at det er den tekst, der stod på den første seddel, som de fik. Det er også den rigtige tekst fra den anden seddel. Teksten var skrevet på toiletpapir.

H har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han kender tiltalte T2, som han har gået i skole med. Han har været på besøg hos T2 på V-vej. Det havde de aftalt i skolen. Da han kom, så han 3 personer arbejde med nogle ting nede i kælderen. Han kan ikke huske, hvad de hedder. Han sagde goddag til dem, hvorefter T2 og han gik ovenpå.

Han så den pige, der var taget til fange. Hun sad i gangen lige uden for køkkenet. Hun krummede sig sammen. Han talte ikke med hende. De andre talte engang imellem til hende, men han kan ikke huske, hvad de sagde. Senere på aftenen råbte de andre ad pigen. Han var der fra kl. 14 til kl. ca. 19-21. Pigen sad hele tiden ude i gangen. Han undrede sig over, at hun bare sad der. Han talte ikke med T2 om pigen. Han tænkte ikke så meget over det. Han blev og spiste aftensmad. Han spiste sammen med de andre, men pigen fik ikke noget, Hun sad bare ude i gangen.

Efter maden satte de sig ind på et af værelserne og snakkede. Tiltalte T sagde til ham, at han skulle holde mund med, hvad han havde set. Han følte sig ikke truet. Han tog hjem og havde det skidt med det, han havde set.

På et tidspunkt havde de andre gejlet hunden op til at bide pigen. De sagde: "Tag hende så", hvorefter hunden bed hende. Hun syntes ikke, det var sjovt, og hun ville gerne have hunden væk, men det blev den bare gejlet mere op af. Det varede ca. 2½ minut. Han kan ikke huske, hvem der sagde det først, men derefter sagde alle de andre til hunden, at den skulle tage hende. Ud over pigen var der 4 personer i huset, og de gejlede alle 4 hunden op. De syntes alle 4, at det var sjovt, at hunden bed pigen.

Foreholdt bilag H-7, afhøringsrapport af 20. marts 2019, ekstrakten side 309, sidste afsnit, har vidnet forklaret, at han tror, at han til politirapport har forklaret, at det mest var T og T2, der gejlede hunden op. Han har til politirapport forklaret, at de andre grinede højlydt. Han må til politirapport have forklaret, at det tog 15-20 minutter. Han kom tilbage til V-vej dagen efter for at høre, hvordan de andre havde haft det. De havde drukket, og havde ikke fået noget søvn. Da han kom ind, så han pigen komme ud fra Ts værelse og sætte sig på sin plads i gangen. Han kan ikke huske, om der var nogen, der sagde noget til hende.

Foreholdt samme bilag, ekstrakten side 310, har vidnet forklaret, at han godt kan huske, at T og T2 bad pigen om at komme ud og hjælpe med at vaske op. Det sagde hun nej til, hvorefter T råbte ad hende. Han kan ikke huske, hvem der startede med at gejle hunden op.

I har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er sagsbehandler ved Y-by Kommune. Det var hun også i 2019. Hun kender B fra sit job som sagsbehandler. Hun holdt møder med B, fortrinsvis på jobcentret. Der kom en del afbud fra B. Da hun fik Bs sag i juni 2019, var B på barsel. B boede da på R-vej.

Da B havde holdt barselsorlov i 14 uger, ville vidnet gerne have en samtale med B. B ville gerne have, at mødet blev holdt på R-vej. Både B og T var hjemme, da vidnet kom. T var til stede under mødet. Hun foreslog B, at de kunne gå en tur, mens de talte, så hun kunne have B på tomandshånd, men det afslog B. Vidnet kan ikke huske hvorfor.

Hun har holdt flere møder med B på R-vej, og T var til stede ved alle møderne.

B var en høj, slank og tynd pige, og det så ikke altid ud som om, hun havde været i bad. Hun talte også med B om mad. Det emne bragte vidnet op. Hun spurgte B, hvad hun fik at spise og hvornår. B fortalte, at hun fik mad en gang om dagen, og at det var rugbrødsmadder. Vidnet spurgte ind til maden, fordi hun var bekymret for Bs sundhed. B sagde også, at hun ikke fik rørt sig så meget. B sagde, at hun ikke kunne få så meget at spise på grund af deres økonomi.

Hun var normalt på besøg alene, men den sidste gang havde hun en kollega med. Hunden var til stede ved det sidste møde på R-vej og på V-vej. Hendes kollega var med til det sidste møde, hvor T og en anden mand også var til stede. Vidnet lagde under dette møde mærke til, at hunden gøede en del, hvilket de alle påvirket af. B sagde ikke noget om, at hun blev udsat for vold. B var nok, som hun plejede at være.

Hun så B igen, da B var blevet indlagt.

J har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han er far til B. Hans kontakt til B har været meget begrænset. Den 14. oktober 2017 hentede han en kat hos B. Inden da var kontakten meget sporadisk. De havde måske kontakt en gang hvert halve år. Han har boet i ... siden 2014. Bs mor og han flyttede fra hinanden i 2011, og derefter havde han ikke megen kontakt med B. Det var B, der kontaktede ham i oktober 2017. Tidligere havde hun ikke villet have kontakt med ham.

Han vidste gennem Bs mor, at B havde fået et barn. Bs mor og han havde talt om, at T ikke var god ved B. Han tænkte, at det var noget skidt, men der var ikke "nogen respons tilbage". Han havde flere gange skrevet til B på sms og Messenger, men han hørte ikke fra hende.

Den 14. oktober 2017 fik han nogle beskeder på Messenger fra B. Hun skrev og spurgte, om han ville komme op og hente hendes kat. Han tænkte, at så skete der nok lidt. Hun fortalte, at T skød til måls efter katten med sin paintballpistol. Han kørte derop, og på vejen derop spurgte han B, om hun ville med hjem, men det ville hun ikke. Hun sagde, at han skulle skynde sig at komme og hente katten, for T måtte ikke vide det. Adressen havde hun sendt til ham på Messenger. Da han ankom, stod B ude på vejen med katten, som han fik. Han fik et knus af hende. Han kunne se, at hun havde et brændsår på armen. Han havde ikke set hende i 1½ år. Hun var blevet meget tyndere, men han kunne godt genkende hende.

Da han havde fået katten, skulle han køre igen med det samme, for T måtte ikke vide det. B havde det ikke godt, men hun ville ikke med ham. Han spurgte efterfølgende sin ekskone, om ikke B fik noget at spise, og hans ekskone sagde, at B havde fortalt, at hun kun fik havregrød en gang om dagen. Han spurgte også sin ekskone, hvorfor B havde det brandsår på armen, og hans ekskone fortalte, at T slukkede sine cigaretter på armen af B.

Han så først B igen den 17. marts 2019 på sygehuset.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 838, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at det var den første henvendelse, som han fik på Messenger fra B. Han kan også bekræfte de efterfølgende beskeder. Han spurgte ind til B, fordi han var bekymret for hende. Han anbefalede hende at ringe til politet. Han kan godt huske, at han skulle holde ved nabohuset, og det var også der, hun stod, da han kom. Han skrev: "Det kommer han til", fordi han ville have en snak med T, men det fik han aldrig. Han ville gerne snakke med B, men det afviste

hun hele tiden. Han blev lidt gal over, at hun ikke ville tale med ham, især fordi han var kørt så langt.

K har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at hun er mor til B. Før den 17. marts 2019 havde hun ikke haft kontakt til sin datter i 1½ år. Tidligere havde kontakten været god nok. B og hun havde boet sammen, indtil B flyttede en måned før, hun fødte. B flyttede i juni 2017. Efter at B var flyttet, havde vidnet ikke megen kontakt til B, fordi B ikke måtte have kontakt med sin familie.

Hun havde kontakt til politiet. Hun vidste godt, at B boede sammen med tiltalte T på R-vej. Vidnet var taget op til R-vej sammen med politiet for at hente B. B havde sendt et billede af, hvordan hun ville komme til at se ud, hvis ikke hun kom væk fra T. B fortalte, at hun ikke måtte få noget at spise. Da hun kom hjem til B sammen med politiet, gav B hende bare et knus og sagde, at hun ikke skulle med alligevel. T var ikke til stede på dette tidspunkt.

På et tidspunkt i efteråret 2017 stoppede kontakten med B. Det var næsten fra den ene dag til den anden. Hun var godt klar over, at B blev slået af T. Allerede på R-vej var B ved at blive tynd.

T har én gang hentet B hjemme hos vidnet i Det er den eneste gang, hvor hun har set T.

På et tidspunkt kom Bs far med Bs kat. Hun talte med med Bs far om sine bekymringer for B. Det var efter, at hun havde fået katten, at kontakten stoppede. Hun kunne hverken få fat i B på facebook eller telefonisk, selvom hun forsøgte mange gange.

Politiet ringede til hende, da B var blevet indlagt. Hun havde svært ved at genkende sin datter, der var blevet meget tynd og ikke havde sit lange hår. B har tidligere været normalvægtig og har aldrig haft spiseforstyrrelser. Det er ikke hendes indtryk, at B gerne selv ville være tynd.

Foreholdt bilag W-2, fotomappe, ekstrakten side 852, har vidnet forklaret, at det er et billede fra sommeren 2016, hvor B var blevet færdig med skolen.

L har i retsmødet den 23. januar 2020 forklaret, at han kender tiltalte T. Han har kendt T i 8 år. De har været venner. Deres venskab har dog været lidt turbulent. De lærte hinanden at kende gennem en fælles kammerat. De boede begge i Y-by en overgang. Han var klar over, at T kom sammen med B. Han har mødt B. T fortalte ham ikke så meget om sit forhold til B. Ts og Bs forhold var lidt turbulent. T har altid været meget grov i munden. Han har besøgt T i Y-by og på R-vej, men han har ikke besøgt ham på U-vej eller V-vej.

Han talte med B de gange, hvor han besøgte dem. Han har aldrig selv set T udøve vold mod B. Han kan heller ikke huske at have hørt om det. Man kunne se, at B blev tyndere, fordi hun ikke fik noget at spise. T sagde, at B spiste for meget.

T og B har besøgt ham og hans kæreste en enkelt gang. Det var meget begrænset, hvor meget B kom ud, men han ved ikke hvorfor. Han kan dog have sine tanker om det. Efter hans opfattelse kontrollerede T B. Han kunne godt se mellem linjerne, at der var noget, der ikke var, som det skulle være. T var grov i munden, og B måtte ikke selv komme ud. T skulle være der hele tiden.

T havde fortalt, at B og han havde lavet en fælles aftale om, at B skulle sende sine penge til T, men sådan tror vidnet ikke, det hang sammen. Det var alle hendes penge, som hun skulle overføre til T. Han kunne se, at T havde så stort et forbrug, at det ikke ville kunne betales med hans egne penge. T brugte penge på computere og akvarier.

Foreholdt bilag U-1-2, udlæsning af tiltalte Ts mobiltelefon, ekstrakten side 796, har vidnet forklaret, at han bliver kaldt for "hr. ...". Den 29. juli 2018 skrev han til T, at han ikke kunne forstå, hvordan T kunne købe alle de ting, for de penge han fik. Han kan godt huske den besked, som T skrev til ham kort efter. Det var hans opfattelse, at T på dette tidspunkt var ved at blive vred. "Hende" er B. Han havde sine egne tanker om, at der var en masse, der ikke var, som det skulle være. Han følte ikke, at der var meget, han kunne gøre. T behandlede alle mærkeligt. Der var ting, der gjorde, at han syntes, at den måde, som T behandlede B på, var grotesk.

T kunne ikke styre vidnet, og vidnet følte sig ikke truet af de sms'er, som T skrev til ham. Hvis man ramte de punkter, hvor T godt vidste, der var noget galt, skrev T nogle ubehagelige beskeder tilbage. Ungerne der hentydes til, er hans og hans kærestes børn. Da T begyndte at true dem, blev det for meget for vidnet.

Efter beskederne i juni 2018 ringede T og han hovedsageligt til hinanden. De talte også sammen via computeren. Deres kontakt var on/off.

Han sendte artiklen om, at psykisk vold skal straffes med 3 års fængsel, til T. Det gjorde han, fordi han inderst inde vidste, at der var noget, der ikke var, som det skulle være. Det var en hentydning til T, fordi vidnet godt vidste, at T ikke behandlede B godt.

B blev den 17. marts 2019 kl. 19.30 undersøgt på Aarhus Universitet, Institut for Retsmedicin. Af personundersøgelsen fremgår:

"...

Hovedet

Håret er kort og brunligt. Undersøgte angiver svær ømhed over issen. Der kan ikke erkendes læsioner i hårbunden eller over issen.

Læsion 1: I højre tinding ses et stort mørkrødligt grønligt blodunderløbent mærke, målende 5 cm i diameter.

Læsion 2: Omkring højre øje, på øvre øjenlåg og ned under øjet, ses et blodunderløbent mærke, i et område målende ca. 5 cm i diameter.

Læsion 3: Ved venstre øjenbryn, ud mod øret, ses et tværgående kvæstningssår, målende 1 x 0,1 cm i diameter.

Læsion 4: Rundt om hele venstre øje ses et grønligt blodunderløbent mærke, der strækker sig op i panden, målende rundt om øjet ca. 5 cm i diameter, op mod panden målende 5 x 4 cm.

Der ses ingen punktformede blødninger i øjnenes bindehinder, øjenlågshuden, ansigtshuden, huden bag ørerne eller i mundslimhinden.

Næsen er uden læsioner.

De ydre ører er uden læsioner.

Læsion 5: På overlæben ses en cirkulær hudafskrabning med skorpedække, målende 0,4 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at det er et forkølelsessår.)

Læberne er uden læsioner og med intakte læbeband.

Der er egne tænder i over- og undermund, tandstatus middel.

Hals

Der er ingen læsioner på halsen, men der ses jordlignende tilsmudsning.

Bryst

Der ses ingen læsioner.

Bug

Læsion 24: Nedadtil på venstre side af bugen ses et cirkulært grønligt blodunderløbent mærke, målende 3 cm i diameter.

Ryg

Læsion 20: Opadtil på højre side af ryggen ses en længdegående hudafskrabning med begyndende skorpedække, målende 2 x 0,3 cm.

Læsion 21: Ned over hele ryggen, samt ned over lænden, ses adskillige blodunderløbne cirkulære mærker, hvoraf de største måler 2,5 cm i diameter og de mindre måler ca. 1,5 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at hun er blevet slået med en løs persienne ned over ryggen.)

Læsion 22: Op mod venstre skulder ses adskillige cirkulære grønlig blodunderløbne mærker, hver målende ca. 1,5 cm i diameter, i et område målende ca. 20 x 10 cm.

Læsion 23: I venstre side af lænden, ned mod venstre balle, ses et ovalt tværgående mørkrødt blodunderløbent mærke, målende 12 x 5 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund.)

Læsion 34: Nederst på venstre side i lænden ses et cirkulært hyperpigmenteret ar, målende 0,5 cm i diameter. (Angives at være efter skud med softgun.)

Arme

Læsion 6: På hele højre overarms udstrækning, i hele omkredsen, ses et varierende grønligt blåligt mørklilla blodunderløbent mærke, målende 20 x 18 cm.

Læsion 7: På hele højre underarm ses ligeledes et mørkbrunligt blodunderløbent mærke, målende samlet 20 x 16 cm.

Læsion 8: Nedadtil på højre underarm, mod tommelfingersiden, ses to skråtforløbende hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 x 0,1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 9: På højre tommelfinger, over grund- og mellemlid, ses to hudafskrabninger med begyndende skorpedække, målende 0,1 cm i diameter.

Læsion 10: På højre lillefingers mellemkno ses hævelse og et blåligt blodunderløbent mærke, målende 1 cm i diameter.

Læsion 11: Opadtil, fortil, på venstre skulder, ses tre cirkulære hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 12: Omkring hele venstre overarm, i hele overarmens omkreds, ses et i varierende farve blåligt lilla rødt grønligt blodunderløbent mærke, målende 24 x 18 cm.

Læsion 13: På venstre underarm ses en tværgående hudafskrabning med skorpedække, målende 0,5 x 0,2 cm.

Læsion 14: På venstre underarm, over mod tommelfingersiden, ses tre hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende 0,3 x 0,2 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 15: På hele venstre underarm, i hele omkredsen, ses et grønligt blåligt blodunderløbent mærke, målende 20 x 16 cm.

Læsion 16: På venstre håndled, på håndfladesiden, ses en tværgående hudafskrabning med skorpedække, målende 0,6 x 0,1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter bid fra hund).

Læsion 17: På venstre tommel, over grundledet, ses to hudafskrabninger med skorpedække, hver målende 0,2 cm i diameter.

Læsion 18: På venstre tredje kno ses en hudafskrabning med skorpedække, målende 0,2 cm i diameter.

Læsion 19: På venstre fjerde finger, over yderledet, ses en cirkulær hudafskrabning, målende 0,3 cm i diameter.

Læsion 33: På venstre albue ses et helt cirkulært 0,6 cm stort ar. (Undersøgte oplyser, at det er efter hun i sommeren 2018 blev skudt med en softgun).

Fingerneglene er hele, uplejede og med jordlignende tilsmudsning.

Ben

Læsion 25: På hele højre lårs forside ses spredte uregelmæssige grønlig blodunderløbne mærker, hver målende ca. 2,5 - 3 cm i diameter, i et område målende 25 x 10 cm.

Læsion 26: Ned ad hele højre skinneben ses et uregelmæssigt mørklilla blodunderløbent mærke, i et område målende ca. 20 x 10 cm.

Læsion 27: På højre fod ryg ses et område med hudafskrabninger, målende samlet 2,5 x 1 cm. (Undersøgte oplyser, at det er efter krads fra hundepoter).

Læsion 28: Over storetåens grundled ses tre små hudafskrabninger med begyndende skorpedække, beliggende på række, hver målende ca. 0,1 cm i diameter, i et område målende 0,8 x 0,1 cm.

Læsion 29: Ned ad venstre lår fortil, på ydersiden samt ned mod knæet, ses adskillige uregelmæssige grønblålige mørklilla blodunderløbne mærker, i et område målende samlet 28 x 12 cm.

Læsion 30: På venstre fodryg ses tre hudafskrabninger med begyndende skorpedække, hver målende ca. 0,3 x 0,2 cm, i et område målende 4,5 x 3 cm. (Undersøgte oplyser, at det er hundens kløer, der har kradset hul på hendes fod).

Læsion 31: På hele venstre fodryg ses hævelse og et mørklilla blodunderløbent mærke, i et område målende 10 x 8 cm. (Undersøgte oplyser, at det var for ca. 1 uge siden, hvor hun drak af vandhanen, hvorefter hun blev afstraffet af kæresten/formodet gerningsmand med hårde tramp over venstre forfod).

Læsion 32: Under venstre fod, over fodballen, mellem tredje og fjerde tå, ses et sår, målende ca. 1 cm i diameter. (Undersøgte oplyser, at hun har trådt på noget jern).

Gynækologisk undersøgelse

Der er ikke påvist læsioner ved ydre kønsorganer og endetarmsåbningen.

Undersøgte er efter undersøgelsen kørt med en ambulance liggende til indlæggelse på ... Sygehus med henblik på kontrol af væsketal og stivkrampe-vaccination.

..."

Tiltalte T har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri P har i retspsykiatrisk erklæring af den 1. juli 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Observanden er herefter ikke sindssyg og har med størst sandsynlighed heller ikke i perioden for de påsigtede forhold været sindssyg eller befundet sig i en tilstand, der kan ligestilles hermed. Han er begavelsesmæssigt placeret i sinkeområdet (inferioritas intellektualis), men ikke mentalt retaderet. Han kan have været under indfyldelse af alkohol på nogle tidspunkter i perioden for de påsigtede kriminelle forhold, men der er ikke fundet holdepunkter for at mistænke, at han har befundet sig i en heraf afledt abnorm rustilstand.

...

Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig som påsigtet, kan der imidlertid ikke, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, peges på foranstaltninger mere formålstjenlige end straf som forskyldt. I tilfælde af kombinationsdom, prøveløsladelse eller betinget dom anbefales tilsyn af Kriminalforsorgen og efter tilsynsmyndighedens nærmere bestemmelse vilkår om lægelig ledet behandling mod alkoholmisbrug.

..."

Overlæge, speciallæge i psykiatri P har i supplerende retspsykiatrisk erklæring af den 18. september 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Observanden ses ikke tidligere dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, herunder voldtægt eller anden sædelighedskriminalitet. Han er nu sigtet for bl.a. gentagen alvorlig vold og mishandling, langvarig frihedsberøvelse, trusler, voldtægt og ulovlig tvang. De aktuelle sigtelser har fundet sted over en længere periode og er præget af gentagelse af vold og seksuelle krænkelse mod personer, som han har været i et nært forhold til.

Herefter må det antages, at observanden, uagtet at han ikke tidligere er dømt for personfarlig kriminalitet, udgør en såvel nærliggende som væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Retslægerådet har i udtalelse af 15. november 2019 vedrørende tiltalte T anført:

"...

Ved aktuelle mentalundersøgelse findes T svært personligheds-mæssigt afvigende med overvejende dyssoziale, men også narcissistiske, paranoide og emotionelt ustabile træk. Begavelsesmæssigt placerer han sig lavt i normalområdet med en samlet risikovurdering med hensyn til fremtidig vold, herunder seksuel vold, placerer ham i gruppen med høj risiko. Selv angiver T sig for at være en voldig type med trang til at udøve vold og tilfredsstillelse herved.

På denne baggrund finder Retslægerådet T omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig i det påsigtede, kan Retslægerådet imidlertid ikke pege på

foranstaltninger, jævnfør samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenlige end straf til imødegåelse af en formentlig nærliggende risiko for ny personfarlig kriminalitet.

Retslægerådet vurderer, at T udgør både en nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred og frihed, og anvendelse af forvarig i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

..."

Tiltalte T1 har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri Q har i retspsykiatrisk erklæring af den 6. juni 2019 vedrørende tiltalte T1 anført:

"...

Observanden er herefter ikke sindssyg. Han er ikke misbrugende af alkohol eller andre rusmidler, og der er intet, der tyder på en patologisk rus. Observanden lider ikke af epilepsi, og grundig udredning i barnealderen har ikke peget på andre hjerneorganiske sygdomme. Observanden er intelligensmæssigt placeret svarende til inferioritas intellektualis (sinkeområdet). Der er ikke udover dette alvorlig psykopatologi. Han fremtræder umoden og ubekymret.

Herefter er observanden omfattet af straffelovens § 69. Såfremt han findes skyldig som påsigtet, kan man dog ikke, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, pege på nogen foranstaltning som mere formålstjenlig end almindelig straf til imødegåelse af en formentlig mindre risiko for fremtidig ligeartet kriminalitet.

..."

Tiltalte T2 har været mentalundersøgt.

Overlæge, speciallæge i psykiatri Q har i retspsykiatrisk erklæring af den 5. juli 2019 vedrørende tiltalte T2 anført:

"...

Observanden er herefter omfattet af straffelovens § 69. Såfremt hun findes skyldig som påsigtet, skal, jf. samme lovs § 68, 2. punktum, som mere formålstjenlig foranstaltning end straf som forskyldt til imødegåelse af risikoen for fremtidig ligeartet kriminalitet, anbefales dom til ambulant psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

..."

De tiltalte T, T1 og T2 er ikke tidligere straffet af relevans for denne sag.

Tiltalte T1 har vedrørende sine personlige forhold forklaret, at han gerne vil finde et arbejde, hvor han skal lave biler. Kommunen er ved at finde et flexjob til ham.

Tiltalte T2 har vedrørende sine personlige forhold forklaret, at hun gerne vil bo i det område, hvor hun er opvokset. Hun har ikke for tiden en bolig, men hun har fået lov til midlertidigt at bo hos sin mor. Hun arbejder på at finde en studenterbolig i Vil gerne fortsætte STU. Hun vil gerne tale med læger m.v., hvis retten synes, at hun skal.

De tiltalte T, T1 og T2 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 17. marts 2019.

Rettens begrundelse og afgørelse

Vedrørende skyldspørgsmålet

Retten har den 3. februar 2020 om skyldspørgsmålet vedrørende alle de tiltalte afsagt følgende

Kendelse

Vedrørende forhold 1-4 lægges det efter bevisførelsen indledningsvis til grund, at T har boet sammen med A på den adresse og i den periode, der er anført i anklageskriftet. Det lægges endvidere til grund, at T og A var kæresten i den pågældende periode.

Vedrørende forhold 5-16 lægges det efter bevisførelsen indledningsvis til grund, at de tiltalte har boet sammen på de adresser og i de perioder, der er anført i anklageskriftet. Det lægges endvidere til grund, at de tiltalte har boet sammen med B på de adresser og i de perioder, der er nævnt i anklageskriftet.

Forhold hvor T er tiltalt alene

Der er tale om forhold 1-10 og 15.

T har under hovedforhandlingen valgt ikke at afgive forklaring om de forhold, der vedrører A (forhold 1-4).

A har afgivet en sikker, detaljeret og troværdig forklaring om det, som hun har været udsat for, og om biomstændighederne ved de enkelte episoder. Forklaringen er nøjagtig den samme, som hun har afgivet til politiet, og den støttes af vidnet Es forklaring om, hvad A, der er hendes veninde, har fortalt hende.

T har under hovedforhandlingen valgt heller ikke at afgive forklaring om de forhold, der vedrører B (forhold 5-10 og 15). Af de dokumenterede forklaringer i grundlovsforhøret og til politirapport fremgår, at T, der under hovedforhandlingen i det væsentlige har nægtet sig skyldig, på daværende tidspunkt erkendte meget af det, som han er tiltalt for.

B har afgivet en sikker, detaljeret og troværdig forklaring om det, som hun har været udsat for, og om biomstændighederne ved de enkelte episoder. Endvidere er Bs forklaring i retten fuldstændig i overensstemmelse med hendes forklaringer til politirapport.

Forhold 1

A har forklaret, at hun først foretog anmeldelse til politiet, da hun hørte om sagen vedrørende B, idet hun hidtil blot havde ønsket at komme væk fra T, at glemme det, der var sket, og at komme videre med sit liv.

A har forklaret, at hun i stort set hele den periode, hvor hun var kæreste med T, blev slået gentagne gange af ham. Hun har slet ikke har tal på, hvor ofte T slog hende. Det kunne svinge, hvor ofte det skete, men der var aldrig lange pauser mellem volden. T slog hende både

med flad hånd og med knytnæve i hovedet og på kroppen. Det gjorde meget ondt, og der kom blå mærker. Det lægges på baggrund af As forklaring til grund, at T udøvede vold mod hende som afstraffelse, når hun ikke gjorde, som han sagde.

Uanset at voldsepisoderne isoleret set må anses for omfattet af straffelovens § 244, finder retten under hensyn til, at volden er begået kontinuerligt over en lang periode og som afstraffelse, at der er tale om mishandling, og T er på denne baggrund skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 1.

Forhold 2

A har sikkert, detaljeret og troværdigt forklaret, hvordan hun i hvert fald 2 gange er blevet voldtaget af T som beskrevet i forhold 2. Hun har forklaret, hvordan hun gjorde modstand, og hvordan T begge gange tog kvælertag på hende; den ene gang så hårdt, at hun havde svært ved at trække vejret. Retten lægger efter forklaringen til grund, at A under samlejerne blev fastholdt som nævnt i tiltalen.

Det lægges på baggrund af As forklaring endvidere til grund, at T vidste eller bestemt måtte formode, at A ikke ville have sex med ham, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 2.

Forhold 3

A har forklaret, at hun 2 gange blev låst inde i soveværelset af T. Begge gange blev hun låst inde om aftenen og først lukket ud igen næste formiddag eller morgen. Hun har endvidere forklaret, at der ikke var en "smækker" på døren til soveværelset, og at det ikke var hendes ønske, at døren skulle låses, idet hun bankede på døren og forsøgte at få T til at låse døren op. Det er på denne baggrund bevist, at A mod sin vilje 2 gange blev låst inde i soveværelset i adskillige timer, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 261, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 3.

Forhold 4

A har forklaret, at hun, mens hun boede sammen med T, ikke kunne besøge sin familie og sine venner. Hun turde ikke selv tage afsted på besøg, fordi hun var bange for, hvad T så ville gøre. På denne baggrund sammenholdt med, at det som anført vedrørende forhold 1 er bevist, at T udøvede vold mod A som afstraffelse, når hun ikke gjorde, som han sagde, er det bevist, at T tillige er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 4.

Forhold 5

B har forklaret, at T ofte slog hende, og at det i lange perioder var hver dag. Han slog hende både i hovedet og på kroppen, og det var både med flad hånd og med knytnæve. Hvis hun ikke lod ham bestemme, fik hun "en på hovedet".

Uanset at slagene isoleret set må anses for omfattet af straffelovens § 244, finder retten under hensyn til, at volden er begået kontinuerligt over en lang periode og som afstraffelse, at der er tale om mishandling og dermed om overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det er ikke bevist, at T har kastet B op mod en væg, og T frifindes derfor i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand for denne del af den rejste tiltale i forhold 5.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring til grund, at T, mens de boede på R-vej, tog sit luftgevær og slog kolben ind i hoften på hende, så hun kunne mærke det flere dage efter. T er således også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring endvidere til grund, at T på R-vej mindst 30 gange har skudt efter hende med en softgun. De fleste gange ramte han hende, og hun har ar på albuen efter det. På denne baggrund er T også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Det lægges i overensstemmelse med Bs forklaring til grund, at hun, mens de boede på R-vej, ikke fik ret meget at spise og drikke, og at det var T, der bestemte, hvor meget hun skulle have at spise. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at B ikke fik nok at spise og var sulten, og at hun allerede på R-vej tabte sig "rigtig, rigtig meget".

Det fremgår af den dokumenterede retsmedicinske undersøgelse af B, at langvarig faste medfører risiko for forstyrrelser i kroppens syre-/basebalance.

Retten finder på denne baggrund, at T ved langvarigt at have hindret B i adgang til mad og drikke har begået et legemsangreb mod hende, der kan karakteriseres som mishandling. T er derfor også vedrørende denne del af den rejste tiltale i forhold 5 skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 6

B har forklaret, at T på R-vej pegede på hende med sit luftgevær, mens han sagde, at hun skulle dø. Hun sad i sofaen, og der var 3-4 meter mellem dem. Retten finder forklaringen troværdig og lægger den til grund.

T er herefter i det anførte omfang skyldig i overtrædelse af straffelovens § 266 i forhold 6.

Forhold 7

B har forklaret, at T flere gange har truet hende med at slå hende ihjel, hvis hun fortalte, at hun blev slået af ham, og at hun ikke fik mad. Denne forklaring støttes af tiltalte T1s forklaring under hovedforhandlingen.

Det er på denne baggrund bevist, at T i det anførte omfang er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 123.

Forhold 8

B har forklaret, at T ikke ville have, at hun havde kontakt med omverdenen, og at han således tvang hende til ikke at se sin familie og sine venner, ligesom han fratog hende mobiltelefonen. Hvis hun gjorde det alligevel, ville T slå hende.

Denne forklaring støttes af Bs mors, vidnet Ks, forklaring om, at hun på et tidspunkt i efteråret 2017 pludselig og uden varsel mistede kontakten med sin datter, indtil hun 1½ år senere så sin datter igen den 17. marts 2019 på sygehuset.

På denne baggrund er T skyldig i overtrædelse af straffelovens § 260, stk. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 8.

Forhold 9

B har forklaret, at T mange gange har haft samleje med hende, hvor hun ikke har haft lyst til at have samleje med ham. Det var hver gang T, der tog initiativ hertil, men hun turde ikke sige nej til ham, og hun turde ikke forsøge at komme væk fra ham. B har forklaret detaljeret, sikkert og troværdigt om 2 tilfælde, hvor T efter hendes opfattelse begik voldtægt mod hende. Ved det ene af samlejerne havde T dagen forinden "banket løs på hende", og om morgenen havde han truet med at slå hende og hendes familie ihjel.

T vejer ca. 150 kg, og han er således betydeligt større end B, der ikke havde nogen mulighed for at slippe væk fra ham eller skubbe ham væk, når han lå oven på hende.

T har i forbindelse med udarbejdelsen af mentalerklæringen udtalt, at han anser sig for at være "en voldelig type med trang til at udøve vold og tilfredsstillelse herved". Ifølge mentalerklæringen har T en afvigende seksualitet med voldelige og dominante elementer grænsende til seksuel sadisme. Det fremgår desuden af Ts dokumenterede forklaringer til politirapport og i grundlovsforhøret, at han ikke selv mente, at han var kæreste med B, og at han aldrig havde været kæreste med hende. Det fremgår endvidere, at han flere gange har forklaret, at han væmmedes ved hende.

På denne baggrund sammenholdt med, at B i perioder dagligt blev slået af T, blev udsat for ydmygende behandlinger og vidste, at hvis hun gjorde mere modstand, ville hun blive slået endnu mere, finder retten, at T vidste eller bestemt måtte formode, at B ikke frivilligt ønskede at have samleje med ham, og han er derfor skyldig i mindst 2 tilfælde af overtrædelse af straffelovens § 216, stk. 1, nr. 1, om voldtægt som anført i den rejste tiltale i forhold 9.

Efter anklagemyndighedens påstand frifindes T for den del af tiltalen i forhold 9, der vedrører overtrædelse af straffelovens § 225, jf. § 216, stk. 1, nr. 1.

Forhold 10

B har forklaret, at T og hun ikke havde fælles økonomi, og at hun hver måned blev tvunget til hæve alle de penge, som hun fik udbetalt af kommunen, og give dem til T. Det fremgår af den dokumenterede kontoudskrift, at der fra Bs konto hver måned blev hævet ca. 10.000 kr.

Bs forklaring støttes af tiltalte T1s og tiltalte T4s forklaringer under hovedforhandlingen og af vidnet Ls forklaring.

B har forklaret, at hun er 100 % sikker på, at hun, hvis hun nægtede at hæve pengene til T, risikerede at få "en på hovedet", fordi sådan plejede T at være. Det lægges på denne baggrund og på baggrund af det, der i de øvrige forhold er anført, til grund, at overførslen af pengene skete under en i situationen liggende trussel om vold, hvis pengene ikke blev overført.

Under de foreliggende omstændigheder, hvor B blev tilbageholdt mod sin vilje og fik en meget begrænset mængde mad, udgør det fulde overførte beløb en uberettiget vinding for T. Ingen del af beløbet kan således anses for "husleje" mv.

Der er på den anførte baggrund tale om røveri, og T er således skyldig i overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, som anført i den rejste tiltale i forhold 10.

Forhold 15

B har forklaret, at hun er overbevist om, at hun ikke blev truet med en softgun på V-vej, og T frifindes derfor for den rejste tiltale i forhold 15.

Forhold hvor T, T1, T2 og T4 er tiltalt i forening

Der er tale om forhold 11-12.

Der er af de tiltalte henholdsvis under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport afgivet forklaringer om, at de i de perioder, hvor de boede på de pågældende adresser, havde overværet, at B blev nægtet mad og drikke, at hun blev tvunget til at sove på gulvet uden madras, at hun skulle opholde sig i gangen, at hun kun måtte gå ud i haven, når hun skulle lufte hunden C, og at hun betalte ca. 10.000 kr. om måneden for husleje og mad.

Der er endvidere afgivet forklaringer om, at B blev slået, hvilket ofte skete dagligt, at hunden C blev pudset på hende, og at hun blev sparket.

Vedrørende spørgsmålet om, hvad der bevismæssigt kan lægges til grund er sket i forhold 11-12:

Forhold 11

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret om de forskellige episoder på U-vej, der er nævnt i forhold 11, og om biomstændighederne herved. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport. Det er på denne baggrund bevist, at B blev udsat for vold som beskrevet i forhold 11.

Retten finder, at der vedrørende den del af volden, der vedrører adskillige slag i hovedet og på kroppen, herunder med hundelegetøj, som i perioder er begået dagligt som led i afstraffelse og over en længere periode, er tale om mishandling, og den nævnte voldsudøvelse henføres derfor under straffelovens § 245, stk. 1.

Den del af volden, der vedrører kvælertag og hundehalsbånd om halsen, henføres ligeledes under straffelovens § 245, stk. 1.

Retten finder, at den del af volden, der vedrører angreb med hunden C, må sidestilles med vold med redskab eller genstand. Det fremgår af den rets-medicinske undersøgelse, at ubehandlede hundebid indebærer risiko for livstruende betændelse, og det lægges efter bevisførelsen til grund, at B ikke fik lov til at komme til læge eller på sygehuset. På den anførte baggrund henføres også denne del af volden under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 12

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, at hun blev tvunget til at sove på gulvet uden madras, at hun i perioder skulle "besørge" ude i haven, og at hun ikke måtte bruge toiletpapir. Hvis ikke hun gjorde, som hun fik besked på, fik hun flere slag.

Bs forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport og af vidnerne Fs, Hs og Ls forklaringer.

På denne baggrund er det bevist, at B var udsat for ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260, stk. 1, som beskrevet i forhold 12.

Vedrørende spørgsmålet om de tiltaltes rolle i forhold 11-12:

T1, T2 og T4 har under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport forklaret, at det var T, der var den mest aktive, men T1, T2 og T4 har i retten forklaret, at de selv deltog aktivt i volden mod B.

Det lægges som nævnt indledningsvis til grund, at alle de nævnte tiltalte har boet og opholdt sig på adresserne i gerningsperioden i de enkelte forhold. De har boet sammen og således ikke blot været på besøg. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at alle de tiltalte i disse forhold har været til stede, og at de alle har deltaget i volden mod B. Ingen af de tiltalte har taget afstand fra den udøvede vold. Tværtimod har de alle deltaget i at opildne eller heppe på den eller dem, der udøvede vold mod B.

Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at ingen af de tiltalte har gjort noget for at hjælpe B. Alle de tiltalte i disse forhold har således vidst, hvad der foregik med hende, og retten lægger efter bevisførelsen, herunder det indtryk, som retten har fået af de tiltalte, til grund, at de alle var enige om det, der skete med B.

Endelig lægger retten efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte har haft hver deres rolle i forbrydelserne mod B. T var ikke i huset hele tiden, og T1, T2 og T4 har forklaret, at T bad dem holde øje med B, når han ikke var i huset. Retten lægger herefter til grund, at T1, T2 og T4 agerede vagtposter, og at forbrydelserne mod B ikke uden disse tiltaltes hjælp kunne have stået på så længe.

T, T1, T2 og T4 er på denne baggrund skyldige i at have handlet i forening i forhold 11-12.

Forhold hvor T, T1, T2 og T3 er tiltalt i forening

Der er tale om forhold 13-14 og 16.

Vedrørende spørgsmålet om, hvad der bevismæssigt kan lægges til grund er sket i forhold 13-14 og 16:

Forhold 13

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret om de forskellige episoder på V-vej, der er nævnt i forhold 13, og om biomstændighederne herved. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport, af vidnerne F, H og Gs forklaringer og af de dokumenterede beskeder skrevet på toiletpapir af

B, mens hun boede på V-vej. Det er på denne baggrund bevist, at B blev udsat for vold som beskrevet i forhold 13.

Retten finder med samme begrundelse som anført vedrørende forhold 11, at den del af volden, der vedrører daglige slag, kvælertag og angreb med hunden C, skal henføres under straffelovens § 245, stk. 1.

For så vidt angår slag med en træpersienne, er der tale om slag med en genstand, der på baggrund af det dokumenterede foto må sidestilles med en kølle, og denne del af volden henføres derfor også under straffelovens § 245, stk. 1.

Forhold 14

2 voterende udtaler:

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, at hun ikke kunne forlade stedet, og at hun en gang var blevet låst inde på toilettet i kælderen. Forklaringen støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport, navnlig tiltalte T2s forklaring.

Uanset at det efter bevisførelsen må lægges til grund, at døren til huset på V-vej ikke var låst, har B under henvisning til de kummerlige forhold, som det er fundet bevist, at hun levede under, og den omfattende vold og deraf følgende frygt for yderligere vold ikke reelt haft mulighed for at forlade huset.

På den anførte baggrund finder vi det bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse, jf. straffelovens § 261, stk. 2, som beskrevet i forhold 14.

1 voterende udtaler:

Efter bevisførelsen finder jeg det ikke bevist, at B ikke kunne have forladt ejendommen, når T ikke var til stede, eller når hun luftede hunden C. Jeg finder det således ikke bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse som beskrevet i forhold 14.

Forhold 16

B har detaljeret, sikkert og troværdigt forklaret, hvordan hun blev udsat for de handlinger, der er beskrevet i forhold 16. Hvis ikke hun gjorde de pågældende ting, ville hun få flere tæsk. Hendes forklaring støttes af de tiltaltes forklaringer under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport og af vidnerne Fs, og Gs forklaringer.

På den anførte baggrund er det bevist, at B blev udsat for ulovlig tvang, jf. straffelovens § 260, stk. 1, som beskrevet i forhold 16.

Vedrørende spørgsmålet om de tiltaltes rolle i forhold 13-14 og 16:

T1 og T2 har under hovedforhandlingen, i grundlovsforhøret og/eller til politirapport forklaret, at det var T, der var den mest aktive, men at de også selv deltog aktivt i volden mod B.

Det lægges som nævnt indledningsvis til grund, at alle de tiltalte i disse forhold har boet og opholdt sig på adresserne i gerningsperioden i de enkelte forhold, for T3s vedkommende dog i en kortere periode. De har boet sammen og således ikke blot været på besøg. Det lægges efter bevisførelsen til grund, at alle de tiltalte har været til stede, og at de alle - undtagen T3 - har deltaget i volden mod B. Ingen af de tiltalte har taget afstand fra den udøvede vold. Tværtimod har de alle, bortset fra T3, deltaget i at opildne eller heppe på den eller dem, der udøvede vold mod B.

Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at ingen af de tiltalte har gjort noget for at hjælpe B. Alle de tiltalte har således vidst, hvad der foregik med hende, og retten lægger efter bevisførelsen, herunder det indtryk, som retten har fået af de tiltalte, til grund, at de alle var enige om det, der skete med B.

Endelig lægger retten efter bevisførelsen til grund, at de tiltalte har haft hver deres rolle i forbrydelserne mod B. T var ikke i huset hele tiden, og T1 og T2 har forklaret, at T bad dem holde øje med B, når han ikke var i huset. Retten lægger herefter til grund, at T1 og T2 ud over at tage aktiv del i volden agerede vagtposter, og at forbrydelserne mod B ikke uden disse tiltaltes hjælp kunne have stået på så længe.

T, T1 og T2 er på denne baggrund skyldige i at have handlet i forening i forhold 13-14 og 16 med den bemærkning, at 1 voterende som nævnt ovenfor ikke har fundet det bevist, at B har været udsat for langvarig frihedsberøvelse (forhold 14).

Særligt vedrørende tiltalte T3

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at T3 ikke selv har slået B, men at han har boet i huset på V-vej i ca. 10 dage, og at han har overværet, at B blev slået af de øvrige tiltalte i disse forhold, at hun kun fik lidt mad, at hun måtte sove på gulvet, at hun skulle opholde sig i gangen, at hun blev låst inde, og at hunden C angreb hende.

Det fremgår af T3s dokumenterede forklaringer i grundlovsforhøret og til politirapport, at han tidligere har besøgt de øvrige tiltalte på U-vej, og at B også var til stede der. Det fremgår endvidere af T3s dokumenterede forklaringer, at de øvrige tiltalte allerede på U-vej behandlede B dårligt, at de slog hende, og at de pudsede hunden på hende.

Som anført i Højesterets dom af 20. januar 2014, gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2014, side 1150, kan ansvar for medvirken til en forbrydelse som f.eks. vold pådrages ved passivitet i de særlige tilfælde, hvor der er grundlag for at sidestille passivitet med en aktiv medvirkenshandling. Hertil kræves normalt, at der er en særlig forbindelse mellem den passive person og det kriminelle hændelsesforløb, således at der med rimelighed kunne forventes en aktiv handling fra den pågældende, idet passiviteten ellers kan anses som udtryk for tilslutning til eller understøttelse af forbrydelsen.

Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at T3 - uanset at han vidste, hvordan de øvrige tiltalte behandlede B - valgte at flytte ind hos dem og at bo 10 dage i huset på V-vej. Det lægges efter bevisførelsen endvidere til grund, at T3 intet gjorde for at hjælpe B, at han ikke forlod huset, og at han var med til at holde øje med B, så hun ikke flygtede fra stedet.

Under disse omstændigheder finder retten, at T3 har pådraget sig et strafferetligt ansvar for medvirken til det, de øvrige tiltalte i disse forhold er fundet skyldige i at have begået mod B,

jf. straffelovens § 23, dog begrænset til den periode på 10 dage, hvor han boede i huset på V-vej, og som tiltalen imod ham angår. Det bemærkes i den forbindelse, at det efter bevisførelsen, herunder T3s dokumenterede forklaring til politirapport, er ubetænkeligt at lægge til grund, at den vold, frihedsberøvelse og ulovlige tvang, som tiltalen i forhold 13-14 og 16 angår, også har fundet sted i den periode på 10 dage, som tiltalen mod T3 vedrører.

Forhold 17

I overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand frifindes T4 for den rejste tiltale i forhold 17.

T og T1 har erkendt sig skyldige i forhold 17. Tilståelserne støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at T og T1 er skyldige i forhold 17.

På baggrund af vidnet Ds forklaring sammenholdt med de dokumenterede fotos af huset før og efter de tiltaltes fraflytning og T1s forklaring er det bevist, at også T2 er skyldig i forhold 17.

Thi bestemmes:

Tiltalte T er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 216, stk. 1, nr. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 260, stk. 1, § 266, § 123, § 288, stk. 1, nr. 1, og § 291, stk. 2.

Tiltalte T1 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T2 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T3 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 261, stk. 2, og § 260, stk. 1, jf. § 23.

Tiltalte T4 er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, og § 261, stk. 2.

Sagen blev efter afsigelsen af skyldkendelsen udsat for så vidt angår de tiltalte T3 og T4, der skal mentalundersøges, og fremmet til dom for så vidt angår de tiltalte T, T1 og T2, der allerede er blevet mentalundersøgt.

Vedrørende strafudmålingen

Tiltalte T

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om forvaring, jf. straffelovens § 70, stk. 1 og 2.

T er fundet skyldig i flere tilfælde af voldtægt, vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter og mishandling, langvarig frihedsberøvelse, ulovlig tvang og røveri. Voldtægtsforholdene er begået over for 2 unge og meget sårbare kvinder, som T på gerningstidspunkterne var henholdsvis kærester med og havde et kærestelignende forhold til.

De forhold, som T er fundet skyldig i, opfylder kriminalitetskravet i henholdsvis straffelovens § 70, stk. 1, nr. 1, og § 70, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 70, stk. 2, at det "ikke (skal) være udelukket at idømme forvaring allerede første gang en person tiltales for grove seksualforbrydelser, hvis der efter oplysningerne om tiltaltes forhold er betydelig risiko for gentagelse, som bør forhindres". Disse bemærkninger må - som anført i Højesterets dom af 18. maj 2017, gengivet i Ugeskrift for retsvæsen 2017, side 2558 - forstås således, at det i sager, hvor den tiltalte ikke tidligere er dømt for en alvorlig seksualforbrydelse, må kræves, at de begåede forhold og oplysningerne om tiltaltes person i særlig høj grad giver grundlag for at antage, at der er risiko for gentagelse, som gør forvaring påkrævet.

Spørgsmålet er herefter, om det efter karakteren af de begåede forhold og oplysningerne om Ts person må antages, at han frembyder væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og om anvendelse af forvaring i stedet for fængsel findes påkrævet for at forebygge denne fare, jf. straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3.

Retslægerådet har udtalt, at T er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet. Retslægerådet har endvidere udtalt, at T udgør en både nærliggende og væsentlig fare for andres liv, legeme, helbred eller frihed, og at anvendelse af forvaring i stedet for fængsel er påkrævet for at forebygge denne fare.

På baggrund af omfanget, karakteren og grovheden af de begåede forbrydelser, sammenholdt med oplysningerne om Ts person, herunder Retslægerådets udtalelse, finder retten, at betingelserne i straffelovens § 70, stk. 2, nr. 2 og 3, for at idømme forvaring også er opfyldt.

Der er herefter ikke anledning til at tage stilling til, om betingelserne for at idømme forvaring i medfør af straffelovens § 70, stk. 1, tillige er opfyldt.

T dømmes således til forvaring, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 216, stk. 1, nr. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 260, stk. 1, § 266, § 123, § 288, stk. 1, nr. 1, og § 291, stk. 2, jf. § 70, stk. 2.

Tiltalte T1

Det fremgår af den retspsykiatriske erklæring, at T1 er omfattet af straffelovens § 69, men at der ikke kan peges på foranstaltninger efter samme lovs § 68, 2. pkt., som mere formålstjenelige end straf til imødegåelse af risikoen for ny kriminalitet.

Straffen fastsættes under hensyn til forholdenes karakter og omfang, herunder grovheden af forholdene, som T1 aktivt har deltaget i, til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Tiltalte T2

T2 er som anført ovenfor fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 2 og § 291, stk. 2.

Retslægerådet har udtalt, at T2 er omfattet af straffelovens § 69, og at der er behov for fortsat psykiatrisk behandling samt personlig og social støtte.

I overensstemmelse med Retslægerådets anbefaling skal T2 som mere formålstjenelig foranstaltning end straf til imødegåelse af ny kriminalitet, jf. straffelovens § 68, 2. pkt., undergive sig ambulant psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Under hensyn til karakteren af de forhold, som T2 er fundet skyldig i, fastsættes der ingen længstetid for foranstaltningen, jf. straffelovens § 69 a, stk. 2.

Længstetiden for ophold i institution fastsættes til 1 år, jf. straffelovens § 69 a, stk. 1.

Vedrørende påstandene om tortgodtgørelse, svie- og smertegodtgørelse og erstatning

Under hensyn til karakteren af forhold 2 og karakteren af voldsudøvelsen, der endvidere har været af længere varighed, tages As krav om tortgodtgørelse efter retsformandens bestemmelse til følge med 60.000 kr.

Under hensyn til karakteren af forhold 9 og den meget grove voldsudøvelse, der endvidere har været af længere varighed og er begået af flere i forening, tages Bs krav om tortgodtgørelse efter retsformandens bestemmelse til følge med 120.000 kr. Efter det, der er lagt til grund om de tiltaltes roller i begivenhedsforløbet, skal tortgodtgørelsen alene betales af tiltalte T.

Bs erstatningskrav vedrørende tilbagebetaling af 166.400 kr. (forhold 10) tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Bs krav vedrørende svie- og smertegodtgørelse og erstatning for ødelagt tøj og ødelagte briller, er efter bevisførelsen tilstrækkeligt dokumenteret og tages efter retsformandens bestemmelse til følge som nedenfor bestemt. Det bemærkes, at der i forbindelse med afsigelse af dom vedrørende de tiltalte T3 og T4 vil blive taget stilling til, om de også skal hæfte solidarisk.

Ds erstatningskrav er ikke tilstrækkeligt dokumenteret og tages efter retsformandens bestemmelse ikke under påkendelse.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T dømmes til forvaring.

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte T2 skal undergive sig ambulant psykiatrisk behandling ved psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om indlæggelse.

Der fastsættes ingen længstetid for foranstaltningen.

Længstetiden for ophold i institution er 1 år.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, der vedrører dem hver især.

Tiltalte T skal inden 14 dage til A betale 60.000 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

Tiltalte T skal inden 14 dage til B betale 120.000 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

Tiltalte T skal inden 14 dage til B betale 166.400 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

De tiltalte T, T1 og T2 skal in solidum inden 14 dage til B betale 1.815 kr. med procesrente fra den 22. januar 2020.

/cand